

50

**ทัศนคติของเด็กและเยาวชนที่มีต่อการดำเนินงานของสถานพินิจและคุ้มครอง
เด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี**

นางอำมร หทัยพันธ์

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาบริหารรัฐกิจ สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช

พ.ศ. 2551

**Attitude of the Juveniles toward the Operating of the Observation and
Protection Center of Pattani**

Mrs. Ammorn Hathaipun

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Public Administration

School of Management Science

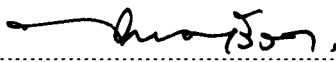
Sukhothai Thammathirat Open University

2008

หัวข้อการศึกษา ค้นคว้าอิสระ ทศนคติของเด็กและเยาวชนที่มีต่อการดำเนินงานของสถานพินิจ
และคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี
ชื่อและนามสกุล นางอำมร หทัยพันธ์
แขนงวิชา บริหารรัฐกิจ
สาขาวิชา วิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.จีระ ประทีป

คณะกรรมการสอบการศึกษา ค้นคว้าอิสระ ได้ให้ความเห็นชอบการศึกษา ค้นคว้าอิสระ
ฉบับนี้แล้ว

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.จีระ ประทีป)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ปภาวดี มนตรีวัต)

คณะกรรมการบัณฑิตศึกษา ประจำสาขาวิชาวิทยาการจัดการ อนุมัติให้รับการศึกษา
ค้นคว้าอิสระฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชา บริหารรัฐกิจ สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

.....
(รองศาสตราจารย์ อัจฉรา ชีวะตระกูลกิจ)
ประธานกรรมการ ประจำสาขาวิชาวิทยาการจัดการ
วันที่ ๒๖ เดือน ก.ค. พ.ศ. ๒๕๖๒

ชื่อการศึกษา คันทวีอิสระ ทักษะคิดของเด็กและเยาวชนที่มีต่อการดำเนินงานของสถานพินิจและ
คุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี

ผู้ศึกษา นางอำมร หทัยพันธ์ **ปริญญา** รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.จีระ ประทีป **ปีการศึกษา** 2551

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) ทักษะคิดของเด็กและเยาวชนที่มีต่อการดำเนินงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี (2) ปัญหาและแนวทางในการพัฒนาการดำเนินงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นเด็กและเยาวชนผู้ถูกควบคุมภายในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี จำนวน 58 คน โดยทำการศึกษาจากประชากรทั้งหมด เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาพบว่า (1) เด็กและเยาวชนมีทักษะคิดต่อการดำเนินงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อแยกพิจารณาเป็นรายด้าน ปรากฏว่า ด้านการกินอยู่หลับนอนมีความพึงพอใจสูงที่สุด รองลงมาเป็นด้านการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนของเจ้าหน้าที่ (2) ปัญหาการดำเนินงานที่สำคัญคือ พัฒนภายในหอนอนมีจำนวนน้อยไม่ทั่วถึงทุกจุดที่เด็กและเยาวชนนอน ภายในหอนอนเปิดไฟฟ้ามืดมากเกินไปทำให้หอนอนไม่หลับ และเด็กและเยาวชนใช้สบู่ก้อนเดียวกันหลายคนทำให้เชื้อโรคติดต่อได้ง่าย สำหรับข้อเสนอแนะ ควรเพิ่มจำนวนพัฒนภายในหอนอนให้เพียงพอและทั่วถึงทุกจุดที่เด็กและเยาวชนนอน ควรลดระดับแสงสว่างไฟฟ้าภายในหอนอนให้เหมาะสมกับการนอน และควรจัดสบู่ให้เด็กและเยาวชนคนละ 1 ก้อนเพื่อป้องกันการติดเชื้อโรค

คำสำคัญ ทักษะคิด สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดปัตตานี

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาเป็นอย่างสูงจากรองศาสตราจารย์ ดร.จิระ ประทีป มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระ ซึ่งได้ให้ความรู้ คำแนะนำ ข้อคิดเห็น และตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ตั้งแต่ต้นตลอดมาจนสำเร็จสมบูรณ์ ผู้ศึกษาจึงใคร่ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณคณาจารย์สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชทุกท่านที่ได้ให้คำแนะนำ สั่งสอนตลอดระยะเวลาการศึกษา ทำให้ผู้ศึกษาสามารถนำความรู้ที่ได้รับมาใช้ประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้าอิสระ และเปิดวิสัยทัศน์ได้กว้างขวางมากขึ้น

ขอขอบคุณ คุณปาดิเมาะ ยูโซ๊ะ ที่ได้คำปรึกษาตลอดการศึกษาน้องแพรว (เด็กหญิง สุทธิดา หทัยพันธ์) ที่คอยเป็นกำลังใจ และขอขอบคุณน้องๆ เพื่อนนักศึกษาและน้องๆ เจ้าหน้าที่สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานีทุกคน ที่ให้ความช่วยเหลือในทุกๆ เรื่องด้วยดีเสมอมา

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการศึกษาค้นคว้าอิสระครั้งนี้ ผู้ศึกษาขอมอบให้กับผู้สนใจการศึกษาค้นคว้าอิสระทุกท่านรวมทั้งขอขอบคุณความดีให้แก่ผู้เกี่ยวข้องที่ได้กรุณาให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ศึกษามาโดยตลอด

อำมร หทัยพันธ์

มิถุนายน 2552

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญตาราง	ซ
สารบัญภาพ	ฐ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา	3
กรอบแนวคิดการศึกษา	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	7
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติ	7
การดำเนินงานของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน	16
การดำเนินงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดปัตตานี	19
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	27
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	30
ประชากร	30
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	30
การเก็บรวบรวมข้อมูล	31
การวิเคราะห์ข้อมูล	32
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	33
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม	33
ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของเด็กและเยาวชนที่มีต่อการดำเนินงาน ของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี	36
ผลการวิเคราะห์ปัญหาการดำเนินงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก และเยาวชน จังหวัดปัตตานี	46

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะของเด็กและเยาวชนต่อการดำเนินงาน ของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี	61
บทที่ 5 สรุปการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	77
สรุปการศึกษา	77
อภิปรายผล	80
ข้อเสนอแนะ	82
บรรณานุกรม	84
ภาคผนวก	87
ประวัติผู้ศึกษา	104

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนร้อยละของเพศของกลุ่มตัวอย่าง	33
ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนร้อยละและอายุของกลุ่มตัวอย่าง	34
ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนร้อยละและระยะเวลาที่อยู่ในสถานพินิจฯ ของกลุ่มตัวอย่าง	34
ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนร้อยละและศาสนาของกลุ่มตัวอย่าง	35
ตารางที่ 4.5 แสดงจำนวนร้อยละและภูมิฐานะของกลุ่มตัวอย่าง	35
ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นของ กลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการดำเนินงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก และเยาวชนจังหวัดปัตตานี	36
ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นของ กลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการดำเนินงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก และเยาวชนจังหวัดปัตตานี ด้านการกินอยู่หลับนอน	38
ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นของ กลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการดำเนินงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก และเยาวชนจังหวัดปัตตานี ด้านการศึกษา	41
ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นของ กลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการดำเนินงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก และเยาวชนจังหวัดปัตตานี ด้านการจัดสภาพแวดล้อม	43
ตารางที่ 4.10 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นของ กลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการดำเนินงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก และเยาวชนจังหวัดปัตตานี ด้านการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนของ เจ้าหน้าที่	45
ตารางที่ 4.11 แสดงจำนวนร้อยละของปัญหาการดำเนินงานด้านการกินอยู่หลับนอน ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี ตามความ ความคิดเห็นของเด็กและเยาวชน จำแนกตามปัญหาด้านอาหารและน้ำดื่ม	46

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.12 แสดงจำนวนร้อยละของปัญหาการดำเนินงานด้านการกินอยู่หลับนอน ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี ตามความคิดเห็น ของเด็กและเยาวชน จำแนกตาม ด้านเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม	48
ตารางที่ 4.13 แสดงจำนวนร้อยละของปัญหาการดำเนินงานด้านการกินอยู่หลับนอน ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี ตามความคิดเห็น ของเด็กและเยาวชน จำแนกตาม ด้านอุปกรณ์เครื่องใช้ใ การดำรงชีวิตประจำวัน	49
ตารางที่ 4.14 แสดงจำนวนร้อยละของปัญหาการดำเนินงานด้านการกินอยู่หลับนอน ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี ตามความคิดเห็น ของเด็กและเยาวชน จำแนกตาม ด้านเครื่องนอน	50
ตารางที่ 4.15 แสดงจำนวนร้อยละของปัญหาการดำเนินงานด้านการกินอยู่หลับนอน ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี ตามความคิดเห็น ของเด็กและเยาวชน จำแนกตามด้านการรักษาพยาบาล	51
ตารางที่ 4.16 สแดงจำนวนร้อยละของปัญหาการดำเนินงานด้านการศึกษาของ สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี ตามความคิดเห็น ของเด็กและเยาวชน จำแนกตามปัญหาด้านการศึกษาวิชาสามัญ	53
ตารางที่ 4.17 แสดงจำนวนร้อยละของปัญหาการดำเนินงานด้านการศึกษาของ สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี ตามความคิดเห็น ของเด็กและเยาวชน จำแนกตามปัญหาด้าน การศึกษาวิชาชีพ	54
ตารางที่ 4.18 แสดงจำนวนร้อยละของปัญหาการดำเนินงานด้านการศึกษาของ สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี ตามความคิดเห็น ของเด็กและเยาวชน จำแนกตามปัญหาด้านจริยศึกษา	55
ตารางที่ 4.19 แสดงจำนวนร้อยละของปัญหาการดำเนินงานด้านการศึกษาของ สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานีตามความคิดเห็น ของเด็กและเยาวชน จำแนกตามปัญหาด้านพลศึกษา และนันทนาการ	56

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.20 แสดงจำนวนร้อยละของปัญหาการดำเนินงานด้านการจัดสภาพแวดล้อม ของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี ตามความคิดเห็น ของเด็กและเยาวชนจำแนกตามปัญหาด้านอาคารหอนอน	57
ตารางที่ 4.21 แสดงจำนวนร้อยละของปัญหาการดำเนินงานด้านการจัดสภาพแวดล้อม ของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี ตามความคิดเห็น ของเด็กและเยาวชน จำแนกตามปัญหาด้านปัญหาด้านห้องเรียน	59
ตารางที่ 4.22 แสดงจำนวนร้อยละของปัญหาการดำเนินงานด้านการปฏิบัติต่อ เด็กและเยาวชนของเจ้าหน้าที่สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดปัตตานี ตามความคิดเห็นของเด็กและเยาวชน จำแนกตามปัญหา ด้านการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนของเจ้าหน้าที่	60
ตารางที่ 4.23 แสดงจำนวนร้อยละของข้อเสนอแนะของเด็กและเยาวชนต่อ การดำเนินงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดปัตตานีด้านการกินอยู่หลับนอน จำแนกตามข้อเสนอแนะ ด้านอาหารและน้ำดื่ม	61
ตารางที่ 4.24 แสดงจำนวนร้อยละของข้อเสนอแนะของเด็กและเยาวชนต่อ การดำเนินงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดปัตตานี ด้านการกินอยู่หลับนอน จำแนกตามข้อเสนอแนะ ด้านเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม	63
ตารางที่ 4.25 แสดงจำนวนร้อยละของข้อเสนอแนะของเด็กและเยาวชนต่อ การดำเนินงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดปัตตานี ด้านการกินอยู่หลับนอน จำแนกตามข้อเสนอแนะ ด้านอุปกรณ์เครื่องใช้ในการดำรงชีวิตประจำวัน	64
ตารางที่ 4.26 แสดงจำนวนร้อยละของข้อเสนอแนะของเด็กและเยาวชนต่อ การดำเนินงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดปัตตานี ด้านการกินอยู่หลับนอน จำแนกตามข้อเสนอแนะ ด้านเครื่องนอน	65

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.27 แสดงจำนวนร้อยละของข้อเสนอแนะของเด็กและเยาวชนต่อการดำเนินงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดปัตตานี ด้านการกินอยู่หลับนอน จำแนกตามข้อเสนอแนะด้านการรักษาพยาบาล	66
ตารางที่ 4.28 แสดงจำนวนร้อยละของข้อเสนอแนะของเด็กและเยาวชนต่อการดำเนินงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดปัตตานี ด้านการศึกษาจำแนกตามข้อเสนอแนะด้านการศึกษาศาย วิชาสามัญ	68
ตารางที่ 4.29 แสดงจำนวนร้อยละของข้อเสนอแนะของเด็กและเยาวชนต่อการดำเนินงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดปัตตานี ด้านการศึกษาจำแนกตามข้อเสนอแนะด้านการศึกษาศายวิชาชีพ	69
ตารางที่ 4.30 แสดงจำนวนร้อยละของข้อเสนอแนะของเด็กและเยาวชนต่อการดำเนินงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดปัตตานี ด้านการศึกษาจำแนกตามข้อเสนอแนะด้านจริยศึกษา	70
ตารางที่ 4.31 แสดงจำนวนร้อยละของข้อเสนอแนะของเด็กและเยาวชนต่อการดำเนินงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดปัตตานี ด้านการศึกษาจำแนกตามข้อเสนอแนะด้านพลศึกษาและนันทนาการ	71
ตารางที่ 4.32 แสดงจำนวนร้อยละของข้อเสนอแนะของเด็กและเยาวชนต่อการดำเนินงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี ด้านการจัด สภาพแวดล้อม จำแนกตามข้อเสนอแนะด้านอาคารนอน	72
ตารางที่ 4.33 แสดงจำนวนร้อยละของข้อเสนอแนะของเด็กและเยาวชนต่อการดำเนินงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี ด้านการจัดสภาพแวดล้อม จำแนกตามข้อเสนอแนะด้านอาคารห้องเรียน	75

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.34 แสดงจำนวนร้อยละของข้อเสนอแนะของเด็กและเยาวชนต่อ การดำเนินงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี ด้านการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนของเจ้าหน้าที่ จำแนกตามข้อเสนอแนะ ด้านการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนของเจ้าหน้าที่.....	76

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการศึกษา	4
ภาพที่ 2.1 แสดงโครงสร้างการบริหาร	18
ภาพที่ 2.2 โครงสร้างการดำเนินงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดปัตตานี	19

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เด็กและเยาวชนเป็นทรัพยากรบุคคลที่สำคัญของสังคมในการสืบทอดขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม ค่านิยม ความเชื่อและเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้าต่อไปในอนาคต ดังคำกล่าวของ สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก (2552) ความว่า “อนาคตของชาติอยู่ในมือของเด็กและอนาคตของเด็กอยู่ในมือของผู้ใหญ่” การพัฒนา ศักยภาพด้านต่างๆ ของเด็กและเยาวชนให้มีความพร้อมทางด้านร่างกายและจิตใจจะเป็นประโยชน์ ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แต่ถ้าเด็กและเยาวชนกระทำความผิดกฎหมายหรือก่อ อาชญากรรมก็จะส่งผลกระทบต่อสังคม และการพัฒนาประเทศโดยรวม ทำให้รัฐต้อง สูญเสียกำลังคน และกำลังทรัพยากรในการป้องกันและปราบปรามการก่ออาชญากรรมเพิ่มมากขึ้น ทุกปี เด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดถือเป็นบุคคลผู้ด้อยโอกาสในสังคมจำเป็นต้อง ได้รับการบำบัด แก้ไข ฟื้นฟู และสงเคราะห์อย่างมีระบบ และมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เด็กและ เยาวชนที่กระทำความผิดได้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพที่ดีต่อไปในอนาคต และแนวทางในการ บำบัด แก้ไข ฟื้นฟู และสงเคราะห์จำเป็นต้องดำเนินการอย่างมีระบบและเป็นกระบวนการที่มี ความต่อเนื่อง

เด็กและเยาวชนผู้ถูกควบคุมในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี เป็นเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดตามกฎหมาย และถูกจับกุมโดยเจ้าหน้าที่ตำรวจแล้วส่งตัวมา ควบคุมที่สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี ซึ่งอยู่ระหว่างการดำเนินคดี และที่ ผ่านขั้นตอนการพิจารณาพิพากษาคดีจากศาลจังหวัดปัตตานี และศาลจังหวัดยะลาแผนกคดีเยาวชน และครอบครัวแล้ว มีปัญหาด้านพฤติกรรมที่จำเป็นต้องได้รับการแก้ไข เพื่อให้เด็กและเยาวชน สามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมไปในทางที่สังคมยอมรับ ไม่เกิดผลเสียหรือสร้างความเดือดร้อนทั้ง กับตนเองและผู้อื่น ทั้งนี้ สาเหตุของปัญหาพฤติกรรมกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน มัก เกิดขึ้นจากหลายปัจจัยประกอบกัน ได้แก่ ปัจจัยทางร่างกาย ทางจิตใจ และทางสังคม ซึ่งบางปัจจัย อาจเป็นสาเหตุนำ และบางปัจจัยเป็นสาเหตุเสริม ดังนั้น การแก้ไขเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด เหล่านี้ จึงต้องอาศัยบุคลากรหลากหลายสาขาวิชาชีพ ในการบำบัด แก้ไข ฟื้นฟู และพัฒนา เพื่อให้ พวกเขาสามารถกลับไปใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างปกติสุข ในกรณี บุคลากรหลายฝ่ายที่ปฏิบัติงาน

กับเด็กและเยาวชนจึงจำเป็นต้องมีความรู้ ความเข้าใจ ที่ถูกต้อง เกี่ยวกับปัญหาการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน เพื่อเป็นพื้นฐานในการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน คือมีแนวคิดเพื่อการบำบัด แก้ไข ฟื้นฟู และแก้ปัญหาวุฒิกกรรมมากกว่าการลงโทษ

บทบาทในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี ในการบำบัด แก้ไข ฟื้นฟู และพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดให้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม เป็นคนดีที่สังคมยอมรับได้ ตามนโยบาย “คืนคนดีสู่สังคม” กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน เป็นบทบาทที่มีความสำคัญมาก ซึ่งในการปฏิบัติงานดังกล่าวให้บรรลุผลสำเร็จได้นั้น เจ้าหน้าที่แต่ละฝ่ายจะต้องมีความรอบรู้อย่างลึกซึ้งในบทบาทหน้าที่ของตนเอง และบทบาทหน้าที่ของวิชาชีพอื่นที่เกี่ยวข้อง และจะต้องมีแนวคิดที่กว้างไกล รอบรู้ในหลักการ ทฤษฎีการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง รู้จักประยุกต์ทฤษฎีต่างๆ ให้เข้ากับการปฏิบัติงานอย่างมีอาชีพและอย่างเหมาะสม รู้จักศึกษาหาความรู้ใหม่ๆ เพิ่มเติมอยู่เสมอ มีความรับผิดชอบในวิชาชีพ มีความพร้อมที่จะพิทักษ์สิทธิประโยชน์ของเด็กและเยาวชน ครอบครัว และสังคม ปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนด้วยความเป็นธรรมตามหลักสิทธิมนุษยชน หลักเมตตาธรรม และหลักมนุษยธรรม

การประเมินผลการดำเนินงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี ในปัจจุบันได้ให้หน่วยงานภาครัฐและองค์กรเอกชนจากภายนอกเข้ามาทำการประเมินด้านการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชน แต่ยังไม่เคยให้เด็กและเยาวชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น ทำให้ไม่สามารถรู้ข้อมูลย้อนกลับได้ว่าสิ่งที่ทางสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานีจัดให้กับเด็กและเยาวชนนั้น จะตรงกับความต้องการของเด็กและเยาวชนหรือไม่ นี่คือการประเมินที่จำเป็นจะต้องศึกษา

การดำเนินงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี ประกอบด้วย 4 ฝ่ายคือ ฝ่ายบริหารงานทั่วไป กลุ่มงานคดี กลุ่มงานประสานกิจกรรมชุมชน และสถานแรกรับเด็กและเยาวชน แต่ละฝ่ายมีหน้าที่ดังนี้ 1) ฝ่ายบริหารงานทั่วไป มีหน้าที่และความรับผิดชอบ งานธุรการทั่วไป งานธุรการคดี งานการเงินบัญชีและพัสดุ 2) กลุ่มงานคดี มีหน้าที่และความรับผิดชอบ งานคดีอาญา งานคดีแพ่ง งานกำกับปกครอง กระบวนการยุติธรรม เชิงสมานฉันท์ 3) กลุ่มงานประสานกิจกรรมชุมชน มีหน้าที่และความรับผิดชอบ ทดสอบและประเมินทางจิตวิทยา บริการให้คำปรึกษาแก่ครอบครัวเด็กและเยาวชนที่มีปัญหา ดำเนินงานเกี่ยวกับการบำบัด แก้ไข ฟื้นฟู ป้องกันและพัฒนาเด็กและเยาวชน และครอบครัวฯลฯ 4) สถานแรกรับเด็กและเยาวชน มีหน้าที่และความรับผิดชอบ รับผิดชอบดูแลและเยาวชนชาย/หญิง ซึ่งต้องหาว่ากระทำผิด ให้การดูแลในระหว่างสอบสวนและพิจารณาคดี ด้วยการให้การอภิบาล ดูแลเรื่องการกินอยู่หลับนอนของเด็กและเยาวชน กำหนดแนวทางการแก้ไขศึกษาวิเคราะห์พฤติกรรมและความประพฤติ

ของเด็กและเยาวชนเป็นรายบุคคล จัดทำรายงานจำแนกเด็กและเยาวชน บำบัดแก้ไขฟื้นฟูเบื้องต้น ปลูกฝัง เสริมสร้างระเบียบวินัย จริยธรรม ศิลธรรม และขนบธรรมเนียมอันดีงาม เสริมสร้าง สุขภาพ พลานามัย ตลอดจนดำเนินการจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อพัฒนาปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้การ สงเคราะห์ช่วยเหลือแก่เด็กและเยาวชน ให้คำแนะนำปรึกษาและเฝ้าอำนวยความสะดวกแก่บิดา มารดา ผู้ปกครองหรือบุคคลอื่นๆ ที่มาติดต่อเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน ทั้งในด้านการดำเนินคดี การ ควบคุม ดูแลและการจัดกิจกรรมต่างๆ

การศึกษาครั้งนี้ มุ่งศึกษาถึง ทัศนคติของเด็กและเยาวชนที่มีต่อการดำเนินงานของ สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี ตามภารกิจหลักของสถานพินิจและคุ้มครอง เด็กและเยาวชนคือ ให้การดูแลด้านอภิบาลและการพินิจ การพิทักษ์คุ้มครองสิทธิและสวัสดิภาพ ของเด็กและเยาวชน ซึ่งหมายถึงการบำบัด แก้ไข ฟื้นฟู ป้องกันพัฒนา และสงเคราะห์เด็กและ เยาวชนที่กระทำผิด เพื่อส่งคืนสังคมอย่างมีคุณภาพ ดังนั้น กระบวนการดำเนินงานจึงมีผลต่อการ ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเด็กและเยาวชน ซึ่งหากเด็กและเยาวชนมีทัศนคติที่ดีต่อการดำเนินงาน ของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนแล้ว จะทำให้การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เกิดความ ร่าเริง และบรรลุวัตถุประสงค์ของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนในการคืนคนดีสู่สังคม ผู้ศึกษามีบทบาทในฐานะเป็นครู ผู้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเด็กและเยาวชนให้เป็นไปในทิศทางที่พึง ประสงค์ มีความเชื่อว่าถ้าเด็กและเยาวชนได้รับการดูแลเป็นอย่างดี พวกเขาจะสามารถ ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมได้ไม่สร้างปัญหาให้กับสังคมต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการศึกษา

2.1 เพื่อศึกษาทัศนคติของเด็กและเยาวชนที่มีต่อการดำเนินงานของสถานพินิจและ คุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี

2.2 เพื่อศึกษาปัญหาและแนวทางในการพัฒนาการดำเนินงานของสถานพินิจและ คุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี

3. กรอบแนวคิดการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้วัตถุประสงค์ในครั้งนี ผู้ศึกษาได้กำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษา ดังนี้

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการศึกษา

4. นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้เข้าใจความหมายของคำศัพท์ที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าอิสระในครั้งนี้ ผู้ศึกษาจึงได้กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะไว้ดังนี้

4.1 เด็กและเยาวชน หมายถึง เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดกฎหมาย แล้วถูกจับกุมโดยเจ้าหน้าที่ตำรวจ และถูกส่งตัวไปยังสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี เพื่อดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง ซึ่งอยู่ระหว่างการพิจารณาพิพากษาคดี และที่พิพากษาพิจารณาคดีแล้ว โดยศาลจังหวัดปัตตานี และศาลจังหวัดยะลา แผนกคดีเยาวชนและครอบครัว เป็นบุคคลที่มีอายุเกินกว่า 10 ปีบริบูรณ์ แต่ยังไม่เกิน 18 ปีบริบูรณ์ โดยให้ถืออายุเด็กและเยาวชนในวันที่ถูกจับกุมโดยเจ้าหน้าที่ตำรวจ

4.2 การดำเนินงาน หมายถึง การดำเนินงานตามภารกิจหลักของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานีคือ ให้การดูแลด้านอภิบาลและการพินิจ การพิทักษ์คุ้มครองสิทธิและสวัสดิภาพของเด็กและเยาวชน ได้แก่ การบำบัด แก้ไข ฟื้นฟู ป้องกันพัฒนาและสงเคราะห์เด็กและเยาวชนที่กระทำผิด เพื่อคืนคนดีสู่สังคม

4.3 ทักษะต่อการดำเนินงาน หมายถึง ความรู้สึกรู้สีกที่เกิดจากการเรียนรู้ และการจัดประสบการณ์ที่เด็กและเยาวชนได้รับจากการดำเนินงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี รวมถึงการปฏิบัติงานและพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่ ในการดูแลเอาใจใส่เด็กและเยาวชน

4.4 สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี หมายถึง หน่วยงานราชการระดับกอง สังกัดกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กระทรวงยุติธรรม มีหน้าที่ดำเนินการด้านการสืบเสาะประมวลข้อเท็จจริงคดีอาญา คดีครอบครัวและกำกับ ดูแลรักษา ทรัพย์สินและสิทธิประโยชน์ของผู้เยาว์ตามคำพิพากษาหรือ คำสั่งศาล ดำเนินการด้านการควบคุมดูแล บำบัด แก้ไข ฟื้นฟู ป้องกัน พัฒนาพฤตินิสัย และสงเคราะห์เด็กและเยาวชน ทั้งระหว่างสอบสวนหรือการพิจารณาคดีภายหลังปล่อย ดำเนินการด้านกิจกรรมชุมชนและประสานความร่วมมือเพื่อการพิทักษ์และคุ้มครองสิทธิเด็ก และปฏิบัติงานร่วมกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

4.5 การศึกษาวิชาสามัญ หมายถึง การจัดการศึกษาสาขาวิชาสามัญให้กับเด็กและเยาวชน ตั้งแต่ระดับพื้นฐานอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ จนถึงระดับประถมศึกษาปีที่ 6

4.6 การศึกษาวิชาชีพ หมายถึง การจัดการเรียนการสอนสายวิชาชีพพระยะสั้นให้กับเด็กและเยาวชน เช่น วิชาชีพช่างไม้ก่อสร้าง วิชาชีพช่างปูน วิชาชีพช่างเชื่อมโลหะ วิชาชีพเกษตรกรรม ฯลฯ ซึ่งเด็กและเยาวชนสามารถเลือกเรียนวิชาชีพที่สนใจได้

4.7 จริยศึกษา หมายถึง การจัดการเรียนการสอนจริยศึกษา และการจัดกิจกรรมทางด้านศาสนาให้สอดคล้องกับประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น

4.8 พลศึกษาและนันทนาการ หมายถึง การจัดการเรียนการสอนพลศึกษาและนันทนาการ การจัดกิจกรรมต่างๆ เช่น กิจกรรมแข่งกีฬา กิจกรรมกีฬาสัมพันธ์ โดยนำเด็กและเยาวชนไปแข่งขันกีฬากับสถานพินิจอื่นๆ

5. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

5.1 สามารถนำผลการศึกษาที่ได้ ไปเป็นแนวทางในการพัฒนาการดำเนินงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี

5.2 เป็นพื้นฐานสำหรับการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องต่อไป

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเรื่อง “ทัศนคติของเด็กและเยาวชนที่มีต่อการดำเนินงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี” ผู้ศึกษาได้นำแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาเป็นแนวทางในการศึกษา ดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติ
2. การดำเนินงานของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
3. การดำเนินงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติ

1.1 ความหมายของทัศนคติ

ทัศนคติ เป็นคำที่ตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า “Attitude” ซึ่งมีนักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญหลายท่านให้ความหมายของคำว่า ทัศนคติ ไว้หลายประการต่างๆ กัน ดังต่อไปนี้

จิตต์ เบ็ลยู ออลพอร์ต (G.W.Allport) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับทัศนคติว่า ทัศนคติคือ สภาวะทางจิตและสภาวะทางประสาทเกี่ยวกับความพร้อม ซึ่งเกิดขึ้นโดยอาศัยประสบการณ์เป็นตัวนำหรือมีอิทธิพลเหนือการตอบสนองของแต่ละบุคคล ที่มีวัตถุและสถานการณ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน”

โจนาธาน แอล ฟรีดแมน และคณะ (Jonathan L. Freedman et. Al.) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับทัศนคติว่า “ทัศนคติ หมายถึง ระบบที่มีลักษณะมั่นคงอันหนึ่ง ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบด้านความเข้าใจ องค์ประกอบทางด้านความรู้สึก และองค์ประกอบทางด้านแนวโน้มเชิงพฤติกรรมหรือการกระทำ”

โสภณ ชูพิกุลชัย กล่าวถึงทัศนคติว่า “ทัศนคติเป็นการรวบรวมความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อ ความคิดเห็น และความจริง รวมทั้งความรู้สึกซึ่งเราเรียกเป็นการประเมินค่าทั้งทางบวกและทางลบซึ่งทั้งหมดจะเกี่ยวพันกัน และจะบรรยายให้ทราบถึงจุดแกนกลางของวัตถุนั้นๆ ความรู้และความรู้สึกเหล่านี้ มีแนวโน้มที่จะก่อให้เกิดพฤติกรรมชนิดใดชนิดหนึ่งขึ้น”

นิพนธ์ แจ็งเอี่ยม กล่าวว่า “ทัศนคติ คือ สิ่งที่อยู่ภายในจิตใจของบุคคลที่จะตอบสนองต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง ซึ่งเราไม่สามารถสังเกตหรือวัดได้โดยตรง แต่เราก็สามารถรู้ได้โดยดูจากพฤติกรรมของบุคคลว่าจะตอบสนองต่อสิ่งเร้าอย่างไร”

จากนิยามต่างๆ ข้างต้นจึงอาจสรุปได้ว่า ทัศนคติเป็นความสัมพันธ์ที่คาบเกี่ยวกันระหว่างความรู้สึกและความเชื่อหรือการรับรู้ของบุคคล กับแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมโต้ตอบในทางใดทางหนึ่งต่อเป้าหมายทัศนคตินั้น (ปภาวดี คุลยจินดา 2538 : 503)

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2543 อ้างถึงใน สัมฤทธิ์ สุ่มทอง 2548:24) ได้อธิบายความหมายของทัศนคติ (Attitude) ว่า หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลต่างๆ อันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้ ประสบการณ์ และเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมสิ่งต่างๆ ไปในทิศทางหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นไปในทางสนับสนุนหรือทางต่อต้านได้

Gordon W. Allport (อ้างถึงใน สัมฤทธิ์ สุ่มทอง 2548: 24) ได้ให้คำจำกัดความว่า ทัศนคติ เป็นภาวะทางจิต ซึ่งทำให้บุคคลพร้อมที่จะโต้ตอบต่อสิ่งแวดล้อม ลักษณะนี้เกิดขึ้นจากประสบการณ์ และเป็นตัวกำหนดทิศทางที่แต่ละบุคคลควรจะตอบสนองต่อสิ่งของและเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้อง

งามตา วนิทานนท์ (2535 อ้างถึงใน วัจนา นิมเวชอารมย์ขึ้น 2548: 8) ได้สรุปความหมายของ ทัศนคติ คือ ลักษณะของจิตที่สอดคล้องกับองค์ประกอบของทัศนคติ 3 ส่วนเริ่มที่องค์ประกอบด้านความคิด ความเชื่อว่า เมื่อประเมินค่าเกี่ยวกับสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่เป็นประโยชน์หรือโทษแล้ว องค์ประกอบด้านความรู้สึก หรืออารมณ์จะโน้มเอียงไปในทางที่ชอบหรือไม่ชอบ และองค์ประกอบด้านพฤติกรรมก็จะเข้ามามีส่วนที่จะตอบสนองต่อสิ่งนั้นในทางขัดขวางหรือสนับสนุน

สมบูรณ์ ศาลยาชีวัน (2520 อ้างถึงใน สุขวุฒิ สอนเพ็ง 2546: 8) ได้กล่าวว่า ทัศนคติ หมายถึง ท่าที ความรู้สึกที่เรามีต่อวัตถุ สิ่งของ ตัวบุคคลอื่น ต่อสถานการณ์ ต่อความคิดเห็น หรือต่อคำพูดของผู้อื่นไปในทำนองที่ว่า เขาพอใจหรือไม่พอใจ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ชอบมากชอบน้อยและมีความโน้มเอียงที่จะแสดงพฤติกรรมโต้ตอบไปตามความรู้สึกนั้น

เนาวรัตน์ บุญภักตะ (2541 อ้างถึงใน สัมฤทธิ์ สุ่มทอง 2548: 25) ได้สรุปความหมายของทัศนคติว่า คือ ความรู้สึกท่าทีซึ่งเกิดจากการเรียนรู้ และประสบการณ์จากสิ่งใดสิ่งหนึ่งทำให้เกิดความพร้อมที่จะแสดงพฤติกรรมออกมาตามความรู้สึกนึกคิดของตนต่อสิ่งนั้นๆ และบุคคลนั้นจะมีทัศนคติที่แสดงออกมาในลักษณะพฤติกรรม 3 ลักษณะคือ

1) ทัศนคติที่แสดงออกมาในลักษณะเห็นด้วย พอใจ บุคคลใดมีทัศนคติในลักษณะเช่นนี้เรียกว่ามีทัศนคติในเชิงนิมาน หรือทัศนคติที่ดี

2) ทักษะที่แสดงออกในลักษณะไม่เห็นด้วย ไม่พึงพอใจ บุคคลที่มีทักษะนี้แสดงออกมาในลักษณะนี้ต่อสิ่งใดแล้วจะมีพฤติกรรมเบี่ยงเบน ลักษณะเช่นนี้ เรียกว่า ทักษะในเชิงนิเสธหรือทักษะที่ไม่ดี

3) ทักษะที่ไม่แสดงอาการ คือ เฉยๆ

จากความหมายของทักษะดังกล่าว พอสรุปได้ว่า ทักษะเป็นนามธรรมที่เกิดจากการเรียนรู้หรือประสบการณ์ในชีวิตของบุคคล และทักษะมีความสำคัญต่อการตอบสนองทางสังคมของบุคคลเป็นอย่างมาก บุคคลที่มีพฤติกรรมอย่างไร หรือทำอะไรลงไป ทักษะจะเป็นเครื่องกำหนด บุคคลมีทักษะต่อสิ่งแวดล้อมต่างๆ ในลักษณะที่แตกต่างกันออกไป ความรู้สึกที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งความรู้สึกนั้นอาจจะเป็นไปในทางที่พึงพอใจ หรือไม่พึงพอใจก็ได้

1.2 องค์ประกอบของทักษะ

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526 อ้างถึงใน คารารัตน์ สุพรรณฝ่าย 2544: 8) ได้กล่าวว่า ทักษะมีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการคือ

1) องค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Component) เป็นองค์ประกอบด้านความคิด ซึ่งอาจจะอยู่ในรูปใดรูปหนึ่งแตกต่างกัน

2) องค์ประกอบด้านความรู้สึก (Affective Component) คือสภาพอารมณ์ ซึ่งเป็นผลจากความคิด ถ้าบุคคลมีความคิดในทางที่ดีต่อสิ่งใด บุคคลนั้นจะมีความรู้สึกที่ดีและยอมรับต่อสิ่งเหล่านั้น แต่ถ้าบุคคลใดมีความคิดในทางที่ไม่ดีต่อสิ่งใด บุคคลนั้นจะมีความคิดที่ไม่ดี และไม่ยอมรับหรือปฏิเสธต่อสิ่งเหล่านั้น

3) องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavioral Component) เป็นองค์ประกอบที่มีแนวโน้มในทางปฏิบัติ ซึ่งถ้ามีสิ่งเร้าที่เหมาะสม ก็จะเกิดการปฏิบัติหรือมีปฏิกิริยาอย่างใดอย่างหนึ่ง

ถวิล ธาราโกชน์ (2532 อ้างถึงใน สัมฤทธิ์ สุ่มทอง 2544: 25) อธิบายว่า ทักษะประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ประการ คือ

1) องค์ประกอบเกี่ยวกับการรู้ (Cognitive Component) การที่บุคคลจะมีทักษะต่อสิ่งใดๆ นั้น บุคคลจำเป็นต้องมีความรู้ในสิ่งนั้นเสียก่อน เพื่อจะได้รู้ว่าสิ่งนั้นเป็นประโยชน์หรือโทษเพียงใด บางคนมีความรู้ในเรื่องนั้นมาเพียงเล็กน้อยก็เกิดทักษะต่อสิ่งนั้นได้ บางคนต้องรู้มากกว่านี้จึงจะเกิดทักษะในสิ่งนั้นได้ และกล่าวว่าปริมาณของการเรียนรู้ต่อสิ่งใดจะก่อให้เกิดทักษะในแต่ละบุคคลไม่เหมือนกัน ตัวอย่าง เช่นเมื่อมีคนมาพูดเรื่องมอร์ฟิน เราจะมีทักษะต่อมอร์ฟินได้ ก็ต่อเมื่อเราต้องรู้ถึงประโยชน์หรือโทษของมอร์ฟินเสียก่อน ถ้าเขารู้ว่ามอร์ฟินดีมีประโยชน์ เขาก็จะมีทักษะไปในทางบวก แต่ถ้าเขาเห็นว่า มอร์ฟินไม่ดีมีโทษ เขาก็จะมีทักษะไปในทางลบ

2) องค์ประกอบเกี่ยวกับการรู้สึก (Affective Component) เมื่อบุคคลมีความรู้ในสิ่งใดมาแล้ว และความรู้นั้นมีมากพอที่จะรู้ว่าสิ่งนั้นดีมีประโยชน์ บุคคลก็จะเกิดความรู้สึก (affective) ชอบสิ่งนั้น แต่ถ้ารู้ว่าสิ่งนั้นไม่ดี บุคคลก็จะเกิดความรู้สึกไม่ชอบ

3) องค์ประกอบทางการกระทำ (Behavioral Component) เมื่อบุคคลมีความรู้ในสิ่งใดมาแล้ว และความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบจะเกิดตามมา บุคคลก็พร้อมที่จะกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งลงไป เช่น มีความรู้เรื่องมอร์ฟิน และเกิดความรู้สึกไม่ชอบ บุคคลนั้นก็จะไม่ใช้มอร์ฟิน เป็นต้น

สุชา จันทรเอม (2541 อ้างถึงในสัมฤทธิ์ สุ่มทอง 2548: 26) อธิบายว่า ทักษะองค์ประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ประการ ได้แก่

1) องค์ประกอบเกี่ยวกับความรู้หรือความเชื่อถือ (Cognitive Component) ของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หากบุคคลมีความรู้หรือเชื่อว่าสิ่งใดดี ก็มักจะมีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งนั้น ในทางตรงข้าม หากมีความรู้มาก่อนว่าสิ่งใดไม่ดี ก็จะมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อสิ่งนั้น

2) องค์ประกอบทางด้านความรู้สึกของบุคคล (Feeling Component) ซึ่งมีอารมณ์เกี่ยวข้องกับอยู่ด้วยนั้น คือ หากบุคคลมีความรู้สึกรักหรือชอบพอในบุคคลใดหรือสิ่งใดก็จะช่วยให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อบุคคลนั้นไปด้วย แต่ถ้าหากมีความรู้สึกเกลียดหรือโกรธบุคคลใด สิ่งใด ก็จะทำให้มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อบุคคลนั้น

3) องค์ประกอบที่เกี่ยวกับพฤติกรรมของบุคคล (Action Tendency Component) คือ ความโน้มเอียงที่บุคคลจะแสดงพฤติกรรมตอบโต้ได้อย่างใดอย่างหนึ่งออกมา พฤติกรรมที่เขาแสดงออกมานั้นเกิดจากความรู้สึกและความรู้สึกที่เขาเกี่ยวข้องกับวัตถุ เหตุการณ์ หรือบุคคลนั้นๆ นั้นเอง

จากที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่า ทักษะองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการ คือ

- 1) องค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจ
- 2) องค์ประกอบด้านความรู้สึก
- 3) องค์ประกอบด้านพฤติกรรม

1.3 การเกิดทัศนคติ

ศักดิ์ สุนทรเสณี (2558 อ้างถึงใน สัมฤทธิ์ สุ่มทอง 2548: 28) อธิบายการเกิดทัศนคติไว้ว่าทัศนคติเกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ของบุคคล ซึ่ง Allport เสนอความคิดเห็นว่าทัศนคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งของคนเกิดขึ้นใน 4 ประการ คือ

1) เกิดจากกระบวนการเรียนรู้ที่ได้จากการเพิ่มพูนและบูรณาการของการตอบสนองแนวความคิดต่างๆ เช่น ทัศนคติจากครอบครัว โรงเรียน ครู การเรียนการสอน และอื่นๆ

2) เกิดจากประสบการณ์ส่วนตัวขึ้นอยู่กับความแตกต่างของบุคคล ซึ่งมีประสบการณ์ที่แตกต่างกันไป นอกจากประสบการณ์ของคนจะสะสมขึ้นอยู่เรื่อยๆ และยังทำให้มี

กระสวน (Pattern) เป็นของตัวเองด้วย ดังนั้น ทักษะคติบางอย่างจึงเป็นเรื่องเฉพาะของแต่ละบุคคลแล้วแต่พัฒนาการ และความเจริญเติบโตของคนนั้นๆ

3) เกิดจากการเลียนแบบ การถ่ายทอดทัศนคติของคนบางคนได้มาจากการเลียนแบบทัศนคติของคนอื่นที่ตนพอใจ เช่น พ่อ – แม่ ครู และบุคคลอื่น

4) เกิดจากอิทธิพลของกลุ่มสังคม คนย่อมมีทัศนคติคล้ายคลึงตามกลุ่มสังคมที่ตนอาศัยอยู่ตามสภาพแวดล้อม เช่น ทัศนคติต่อศาสนาและสถาบันต่างๆ เป็นต้น

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526 อ้างถึงใน สัมฤทธิ์ สุ่มทอง 2548: 28) อธิบายว่า สิ่ง/แหล่งที่ทำให้เกิดทัศนคติ คือ

1) ประสบการณ์เฉพาะอย่าง (Specific Experiences) ตัวอย่างเช่น ถ้าเรามีประสบการณ์ที่ดีในการติดต่อกับบุคคลหนึ่ง เราจะมีความรู้สึกชอบบุคคลนั้น ในทางตรงกันข้าม ถ้ามีประสบการณ์ที่ไม่ดี เช่น ได้รับการลงโทษจะโดยทางร่างกายหรือจิตใจก็ตาม หรือเกิดภาวะคับข้องใจ (Frustration) อยู่บ่อยๆ จากการได้พบปะหรือติดต่อกับบุคคลนั้น เราก็มักจะมีแนวโน้มไม่ชอบบุคคลนั้นได้

2) การติดต่อสื่อสารข่าวสารจากบุคคลอื่น (Communication from Others) ตัวอย่างเช่น เด็กจะได้รับการสั่งสอนหรือบอกจากผู้ปกครองเสมอว่า “การขโมยสิ่งของคนอื่นไม่ดี” และ “เวลารับประทานอาหารไม่ควรจะดูคนอื่น” เป็นต้น

3) สิ่งที่เป็นแบบอย่าง (Models) เกิดจากการเรียนรู้ที่มาจากประสบการณ์ ตัวอย่างเช่น เด็กชาย ก และมารดา ต่างก็มีประสบการณ์เกี่ยวกับฝนตกฟ้าร้องด้วยกัน เด็กชาย ก ได้เห็นมารดากลัวเสียงฟ้าร้อง โดยเห็นมารดาปิดประตูหน้าต่าง เอามือปิดหูเมื่อมีฟ้าร้องและส่งเสียงแสดงความกลัว พฤติกรรมของมารดาทั้งหมดนี้ ตามความรู้สึกของเด็กชาย ก ได้เห็นมารดากลัวเสียงฟ้าร้อง โดยเห็นมารดาปิดประตูหน้าต่าง เอามือปิดหูเมื่อมีฟ้าร้องและส่งเสียงแสดงความกลัว พฤติกรรมของมารดาทั้งหมดนี้ ตามความรู้สึกของเด็กชาย ก หมายถึงพายุฟ้าคะนองเป็นสิ่งที่น่ากลัว ขณะเดียวกันเด็กชาย ก จะมีความรู้สึกที่ มารดาของเขาเป็นคนที่มิอะไรเก่งกว่าตัวเขามาก เป็นบุคคลที่เขาเชื่อฟัง เคารพ บูชา ดังนั้น การที่มารดากระทำอะไรออกไปเขาจะถือว่าสิ่งนั้นถูกต้องเสมอ เด็กชาย ก จะมีทัศนคติต่อฟ้าร้องว่าเป็นสิ่งที่น่ากลัวเช่นเดียวกับมารดาของเขา

4) องค์ประกอบที่เกี่ยวกับสถาบัน (Institutional Factors) ทัศนคติของบุคคลหลายอย่างเกิดขึ้นสืบเนื่องมาจากสถาบัน เช่น โรงเรียน สถานที่ประกอบพิธีศาสนา หน่วยงานต่างๆ ฯลฯ เป็นต้น

จากแนวความคิดการเกิดของทัศนคติดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ทัศนคติเกิดจาก

- 1) กระบวนการเรียนรู้ที่มาจากสถาบัน เช่น ครอบครัว โรงเรียน และอื่นๆ
- 2) เกิดจากประสบการณ์ส่วนตัว ที่ได้รับมาจาก พ่อ – แม่ เพื่อนๆ และอื่นๆ
- 3) เกิดจากการเลียนแบบ ได้จากการเห็น พ่อ – แม่ เพื่อน พี่ ทำและเกิดความ

เชื่อถือ ทำให้ตัวเองเกิดความพอใจแล้วทำตาม

4) เกิดจากกลุ่มสังคม ได้จากการเข้ากลุ่มทำกิจกรรมร่วมกัน ทำให้เกิดความคิดคล้อยตามกันได้

1.4 การเปลี่ยนแปลงทัศนคติ

เคลแมน (Kelman 1958 อ้างถึงใน สุขวุฒิ สอนเพ็ง 2546: 15) ได้อธิบายถึงการเปลี่ยนแปลงทัศนคติในด้านที่เกี่ยวกับกระบวนการของการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น และได้แบ่งกระบวนการเกิดทัศนคติหรือการเปลี่ยนแปลงทัศนคติได้ 3 อย่างดังนี้ คือ

1) การยินยอม การยินยอมจะเกิดได้เมื่อบุคคลยอมรับสิ่งที่มีอิทธิพลต่อตัวเขา และเพื่อมุ่งหวังจะให้เกิดความพึงพอใจจากบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่มีอิทธิพลนั้น การที่เขาทำตามสิ่งที่อยากให้เขาทำนั้น ไม่ใช่เพราะเขาเชื่อหรือเห็นด้วยกับสิ่งนั้น แต่เป็นเพราะเขาคาดหวังว่าเขาจะได้รับรางวัลหรือการยอมรับจากคนอื่นในการเห็นด้วยและทำตาม ดังนั้น ความพึงพอใจที่ได้จากการยอมทำตามนั้น เป็นผลมาจากอิทธิพลของสังคมหรืออิทธิพลของสิ่งที่ก่อให้เกิดการยอมรับนั้น จำนวนทัศนคติที่เปลี่ยนแปลงไปอันเป็นผลมาจากการยอมทำตามนี้ ขึ้นอยู่กับความสำคัญของผลที่คาดว่าจะได้รับหลังจากการยอมทำตามนั้นๆ หรืออาจจะพูดได้ว่าการยอมทำตามนี้ เป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงทัศนคติซึ่งพลังที่ผลักดันให้บุคคลยอมทำตามนั้นจะมากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับความมากน้อยหรือความรุนแรงของรางวัล และการลงโทษ Kelman กล่าวว่า บุคคลจะยอมทำตามในบางสิ่งบางอย่างก็ต่อเมื่อเขาอยู่ในภาวะที่มีอิทธิพล ที่จะบังคับเขาได้คอยจับตาอยู่เท่านั้น ดังนั้น เราจะคาดหวังว่าบุคคลจะเกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติที่ถาวรจากการยินยอมนั้นย่อมจะเป็นไปไม่ได้

2) การเลียนแบบ การเลียนแบบเป็นภาวะการณที่เกิดขึ้นเมื่อบุคคลยอมรับสิ่งเร้าหรือสิ่งกระตุ้น ซึ่งการยอมรับนี้เป็นผลมาจากการที่เขาต้องการที่จะสร้างความสัมพันธ์ หรือที่พึงพอใจในระหว่างตัวเขากับบุคคลหรือกลุ่มคนอื่น ความสัมพันธ์นี้อาจจะออกในรูปการรับเอาบทบาททั้งหมดของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลมาเป็นของตนหรือแลกเปลี่ยนบทบาทซึ่งกันและกันจากการเลียนแบบนี้ ทัศนคติของบุคคลจะเปลี่ยนไปมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับสิ่งที่มาเร้าให้เกิดการเลียนแบบนั้นหรืออาจกล่าวได้ว่า การเลียนแบบเป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ ซึ่งพลังผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงนี้ จะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับความเป็นที่ดึงดูดความสนใจ (Attractiveness) ของสิ่งเร้า

ที่มีต่อบุคคลนั้นดังกล่าวมาแล้วว่า การยอมทำตาม (Compliance) ขึ้นอยู่กับคุณสมบัติของแหล่งข่าว ทางด้านการควบคุมการให้รางวัล และการลงโทษ แต่การเลียนแบบ (Identification) ขึ้นอยู่กับ “พลัง” (Power) ของแหล่งข่าว ซึ่ง Kelman ได้อธิบายแหล่งพลังไว้สามอย่าง คือ (1) วิธีการควบคุม (2) การเป็นที่ดึงดูดความสนใจ (3) ความเชื่อถือได้ ซึ่งแต่ละองค์ประกอบที่จะสร้างให้เกิดภาวะการณ์ ที่เป็นเงื่อนไขให้เกิดกระบวนการเปลี่ยนแปลงทัศนคติที่แตกต่างกัน

3) การเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากความต้องการที่อยากจะเปลี่ยน กระบวนการเปลี่ยนแปลงทัศนคติแบบนี้ จะเกิดขึ้นต่อเมื่อบุคคลนั้นยอมรับสิ่งที่มีอิทธิพลเหนือกว่า อันสืบเนื่องมาจากสิ่งนั้น ตรงกับความต้องการภายในบุคคลนั้นตรงกับค่านิยมของเขา ตรงกับความ ต้องการของเขาพฤติกรรมที่เปลี่ยนไปโดยกระบวนการนี้จะสอดคล้องกับค่านิยมที่เขาเคยมีอยู่เดิม ความพึงพอใจที่บุคคลได้รับการเปลี่ยนแปลงโดยวิธีนี้จะขึ้นอยู่กับเนื้อหาของรายละเอียดของพฤติกรรม นั้นๆ การเปลี่ยนแปลงทัศนคติ อาจเกิดขึ้นได้ก็ด้วยการเรียนรู้ จากประสบการณ์ส่วนบุคคล ครอบครัว สังคมที่ตนเป็นสมาชิก หรืออาจกล่าวรวมๆ ได้ว่า มาจากการเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning) ฉะนั้น การเปลี่ยนแปลงก็อาจเปลี่ยนได้โดยการเรียนรู้ทางสังคม และจะปลูกฝังความคิด ความเชื่อต่างๆ ให้แก่บุคคลและหากจะเปลี่ยนทัศนคติ ซึ่งเป็นผลผสมผสานความรู้ ความเข้าใจ ความเชื่อ รวมตลอดถึงอารมณ์ของบุคคลแล้ว ก็ต้องให้ข้อมูลแก่ผู้นั้น โดยตรง เช่น ให้มี ประสบการณ์โดยตรง สาธิตให้ดู แสดงบทบาทสมมติให้มีส่วนร่วม เป็นต้น หรือให้ข้อมูลโดย ทางอ้อม เช่น ซีเจง อภิปราย การอ่าน การชักจูงและวิธีอื่นๆ เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อมุ่งเปลี่ยนแปลง หรือ ลบความรู้ความเข้าใจ ความเชื่อเดิมที่มีอยู่ และก้าวไปถึงการเพิ่มเติมเสริมสร้าง พัฒนา หรือต่อยอด ความเชื่อต่างๆ เท่าที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่า การเปลี่ยนทัศนคตินี้เป็นเรื่องอาจทำความเข้าใจ ได้ไม่ยากนัก แต่การเปลี่ยนแปลงทัศนคติในความเป็นจริงเป็นเรื่องที่ทำได้ไม่ง่ายเลย แต่เมื่อใด ทัศนคติได้ถูกสร้างขึ้นมา ทัศนคตินั้นจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของบุคคลนั้น ด้วยเหตุนี้จึงเห็นว่า ทัศนคติมีความสำคัญอย่างยิ่ง การเปลี่ยนแปลงทัศนคตินับเป็นการเปลี่ยนแปลงบุคคลนั้นๆ เลยทีเดียว

1.5 การวัดทัศนคติ

เทอร์สโตน (Thurstone 1969 อ้างถึงใน ดารารัตน์ สุพรรณฝ้าย 2544 : 10) ได้ให้ความเห็นว่า การวัดทัศนคตินั้น จะวัดโดยตรงไม่ได้ ต้องวัดจากการแสดงออกของทัศนคติในรูปแบบ ความคิดเห็น หรือภาษาพูด ซึ่งอาจจะวัดได้ไม่แน่นอน จึงมีผู้ให้คำแนะนำว่า ควรจะวัดทัศนคติจาก พฤติกรรมที่แสดงออกจริงๆ แต่ก็มีผู้คัดค้านเช่นเดียวกันว่าอาจจะคลาดเคลื่อนได้ เพราะพฤติกรรม ของคนเราบางทีก็บิดเบือนไปจากทัศนคติที่มีอยู่จริง ดังนั้น เทอร์สโตนจึงให้ความเห็นว่า ทั้งภาษาพูดและพฤติกรรมที่แสดงออกจริงๆ เป็นเครื่องชี้ทัศนคติเท่านั้น ย่อมจะมีความคลาดเคลื่อนตามหลัก ของการวัดเป็นธรรมดา และเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปแล้ว เทอร์สโตนได้ใช้การวัดทัศนคติจาก

การตอบว่า เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อความในแบบวัดทัศนคติ แต่จะต้องไม่สรุปเอาว่าคนๆ นั้นจะปฏิบัติตามในข้อที่ตัวเองเห็นด้วย วิธีวัดทัศนคติสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ประเภทใหญ่ๆ คือ

- 1) วิธีวัดทางตรง (Directive Technique) ได้แก่
 - (1) วิธีสัมภาษณ์ (Interview)
 - (2) ใช้แบบสอบถาม (Questionnaires) ซึ่งใช้แบบวัดทัศนคติ (Attitude Scale)
- 2) วิธีวัดทางอ้อม (Indirective Technique) ได้แก่
 - (1) ให้เติมคำให้เป็นประโยค (Sentence Completion)
 - (2) ให้หาคำมาสัมพันธ์ (Word Association)
 - (3) การผูกเรื่องจากภาพ (Story Telling)
- 3) ศึกษาโดยไม่ให้บุคคลที่ได้รับการศึกษารู้ตัว (Unobtrusive Technique)

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ และคณะ (2526 อ้างถึงใน คารารัตน์ สุพรรณผ่าย 2544 : 11)

ได้ให้คำอธิบายถึงวิธีสร้างแบบวัดทัศนคติแบบลิเคิรต์ไว้ดังนี้ ขั้นแรก ต้องรวบรวมข้อความที่เกี่ยวข้องในสิ่งที่จะศึกษาให้ได้มากที่สุด เช่นเดียวกับวิธีของเทอร์สโตน เมื่อได้ข้อความมาแล้ว ก็ทำการสร้างข้อความทัศนคติให้ครอบคลุมคุณลักษณะต่างๆ ที่วิเคราะห์ได้ จำนวนข้อความที่สร้างควรมีประมาณ 20 – 30 ข้อความ และให้มีจำนวนข้อความถึงสิ่งที่ต้องการศึกษาในทางที่ดี (ทางบวก) และในทางที่ไม่ดี จำนวนมากพอต่อการที่เมื่อนำไปวิเคราะห์คุณภาพแล้วเหลือตามที่ต้องการ

การตรวจสอบข้อความที่สร้างขึ้น ซึ่งอาจทำได้โดย ผู้สร้างข้อความเอง หรือนำไปให้ผู้มีความรู้ในเรื่องนั้นๆ ตรวจสอบโดยพิจารณาในเรื่องของความครบถ้วนของคุณลักษณะของสิ่งที่ศึกษา และความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ ตลอดจนลักษณะการตอบกับข้อความที่สร้างว่า สอดคล้องกันหรือไม่เพียงใด เช่น พิจารณาว่าควรจะให้ตอบว่า “เห็นด้วยอย่างยิ่ง” “เห็นด้วย” “เฉยๆ” “ไม่เห็นด้วย” “ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง” และทำการทดลองขั้นต้นก่อนที่จะนำไปใช้จริงโดยการนำข้อความที่ได้ตรวจสอบแล้ว ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างจำนวนหนึ่ง เพื่อดูว่ายังมีข้อความใดยังไม่ชัดเจนต้องแก้ไข จะได้ทำการแก้ไขเสียก่อนจะบรรจุลงในมาตรวัดทัศนคติ

นอกจากนั้นต้องทำการตรวจสอบคุณภาพด้านอื่นๆ ได้แก่ ความเที่ยงตรง ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่น ของมาตรวัดทัศนคติทั้งฉบับด้วย การกำหนดน้ำหนักคะแนนแต่ละตัวเลือกว่า ควรให้คะแนนเป็นเท่าใดทำได้หลายวิธี

รวีวรรณ อังคนุรักษ์พันธ์ (2533 อ้างถึงใน คารารัตน์ สุพรรณผ่าย 2544 : 11) ได้ให้คำอธิบายถึงวิธีสร้าง แบบวัดทัศนคติแบบของเทอร์สโตนไว้ดังนี้ ขั้นแรกกำหนดเรื่องที่จะศึกษาว่ามีลักษณะโครงสร้างที่จะวัดในแง่ใดบ้างอย่างกว้างๆ รวบรวมข้อความที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะศึกษา เพื่อให้บุคคลแสดงพฤติกรรมด้านความรู้สึกต่อสิ่งเรานั้น การรวบรวมข้อความอาจได้มาจาก

ผู้วิจัยเอง เพื่อนร่วมงาน วารสาร หนังสือพิมพ์ บทความต่างๆ ในการอภิปราย หรือจากผู้รู้ที่มีประสบการณ์ ลักษณะการเขียนข้อความความคิดเห็นนั้นเมื่อได้ข้อความมาแล้ว จึงพิมพ์ลงเป็นรายการให้แก่ละข้อมีใจความสั้นๆ เพียงความคิดเดียว

โดยมีข้อความทั้งทางบวก ทางลบ และกลางๆ แล้วพิมพ์ข้อความลงบัตรละ 1 ข้อความ หรือจะพิมพ์ข้อความเป็นข้อๆ ในแผ่นเดียวกัน แต่ละข้อมีมาตรวัด 11 ช่วง แล้วให้ผู้ตัดสินประมาณ 50 ถึง 300 คน เป็นผู้ตัดสินข้อความแต่ละข้อที่รวบรวมได้ว่าควรจะจัดอยู่ช่วงใดใน 11 ช่วง ดังนี้

หลักสำคัญในการตัดสินจะต้องทำตัวให้เป็นกลางที่สุด คือจะต้องไม่ให้ทัศนคติของตัวเองเข้าไปมีอิทธิพลต่อการตัดสิน ผู้ตัดสินมีหน้าที่เพียงตัดสินว่า ข้อความแต่ละข้อสนับสนุนหรือต่อต้านต่อเรื่องนั้นเพียงไร

ขั้นต่อไป นำผลจากการตัดสินข้อความมาวิเคราะห์หาค่าคิดเห็น (Scale Value) และค่าการกระจาย (Q - Value) โดยที่ค่าความคิดเห็นคำนวณจากค่ามัธยฐาน และค่าการกระจายคำนวณจากครึ่งหนึ่งของผลต่างของส่วนเบี่ยงเบนควอร์ไทล์ Q และส่วนเบี่ยงเบนควอร์ไทล์ Q การเลือกข้อความความคิดเห็น มีวิธีการเลือกดังนี้คือ แบ่งข้อความที่มีค่ามัธยฐานเท่ากัน ไว้ในกลุ่มเดียวกัน และเรียงข้อความที่มีค่าการกระจายมากไปน้อย เลือกข้อความที่มีการกระจายน้อยที่สุดเพราะแสดงว่าผู้ตัดสินส่วนใหญ่ มีความเห็นว่า ข้อความนั้นเหมือนกัน ส่วนข้อความที่มีการกระจายสูง คือตั้งแต่ 1067 ขึ้นไป เทอร์สโตนถือว่า เป็นข้อความที่มีภาษากำกวม ควรตัดทิ้ง ค่ามัธยฐานของข้อความแต่ละข้อ ควรมีความคิดเห็นห่างพอๆ กัน การรวบรวมข้อความเป็นมาตรวัดทัศนคติ ไม่ควรเรียงข้อความที่มีความคิดเห็นเรียงตามลำดับ ควรเรียงคละกัน และถ้ามีข้อความมาก ให้แยกเป็น 2 ฉบับแบบคู่ขนาน แต่ละฉบับให้มีจำนวนข้อเท่ากัน การนำไปใช้ให้นำข้อความที่คัดเลือกไว้ซึ่งมีความคิดเห็นครบทั้ง 11 ช่วง จัดพิมพ์เรียงค่าความคิดเห็นคละกัน โดยให้ผู้ตอบตอบว่า “เห็นด้วย” หรือ “ไม่เห็นด้วย” ในแต่ละข้อ ไม่ต้องระบุระดับความคิดเห็น แล้วนำค่าความคิดเห็นประจำข้อ มาคำนวณหาค่าเฉลี่ย

แบบวัดทัศนคติ ที่เป็นที่นิยมกันมากพอๆ กันกับของเทอร์สโตน คือ แบบวัดทัศนคติของ ลิเคิร์ต (Likert's Scale) ลิเคิร์ตถือเอาข้อความทุกข้อ ในแบบวัดทัศนคติมีความสำคัญเท่ากัน

หมด คะแนนทัศนคติของผู้ตอบแต่ละคน คือผลรวมของคะแนนทุกข้อในแบบวัดทัศนคติซึ่งลิเคิร์ต
 ทถือว่า ผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งใดก็ตาม โอกาสที่จะตอบเห็นด้วยกับข้อความที่สนับสนุนสิ่งนั้นก็จะ
 มีมาก และโอกาสที่จะตอบเห็นด้วย กับข้อความที่ต่อต้านสิ่งนั้นก็จะม้น้อย ในทำนองเดียวกัน ผู้ที่มี
 ทัศนคติที่ไม่ดีต่อสิ่งใด โอกาสที่จะตอบเห็นด้วย กับข้อความที่สนับสนุนสิ่งนั้น ก็จะมีน้อยและ
 โอกาสที่จะตอบเห็นด้วยกับข้อความที่ต่อต้านสิ่งนั้น ก็จะมีน้อย คะแนนรวมของทุกข้อจะเป็น
 เครื่องชี้ทัศนคติของผู้ตอบแต่ละคน สำหรับการให้คะแนน ถ้าข้อมูลมีลักษณะเป็นบวก ให้คะแนน
 ดังนี้ (สัมฤทธิ์ สุ่มทอง 2548: 104)

มากที่สุด	ให้	5	คะแนน
มาก	ให้	4	คะแนน
ปานกลาง	ให้	3	คะแนน
น้อย	ให้	2	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

จากการศึกษาแบบวัดทัศนคติของเทอร์สโตน และแบบวัดทัศนคติของลิเคิร์ต ผู้ศึกษา
 คาดว่าแบบวัดทัศนคติของลิเคิร์ต (Likert 's Scale) น่าจะมีความเหมาะสมกับการศึกษาครั้งนี้
 มากกว่าแบบวัดของเทอร์สโตน (Thrustone 's Scale) ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงใช้แบบวัดทัศนคติของลิ
 เคิร์ตในการสร้างแบบวัดทัศนคติสำหรับการศึกษาครั้งนี้

2. การดำเนินงานของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน มีที่มาจากสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและ
 เยาวชน ซึ่งมีกำเนิดขึ้นจากพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชน พ.ศ. 2494 และ
 พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีเด็กและเยาวชน พ.ศ. 2494 โดยได้จัดตั้งสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก
 กลางขึ้นพร้อมกับการจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง เมื่อวันที่ 28 มกราคม 2495 มีเขตอำนาจ
 ในจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี (ชื่อในขณะนั้น)

พัฒนาการต่อมาเป็นไปตามแนวคิดที่ว่าครอบครัวเป็นรากฐานสำคัญที่มีผลต่อเด็กและ
 เยาวชน ได้มีพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและ
 ครอบครัว พ.ศ. 2534 ขึ้น ซึ่งมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 2 มกราคม 2535 โดยให้ศาลดังกล่าวมีอำนาจ

พิจารณาพิพากษาคดีครอบครัวด้วย และเปลี่ยนชื่อเป็นศาลเยาวชนและครอบครัวและสถานพินิจ และคุ้มครองเด็กและเยาวชน

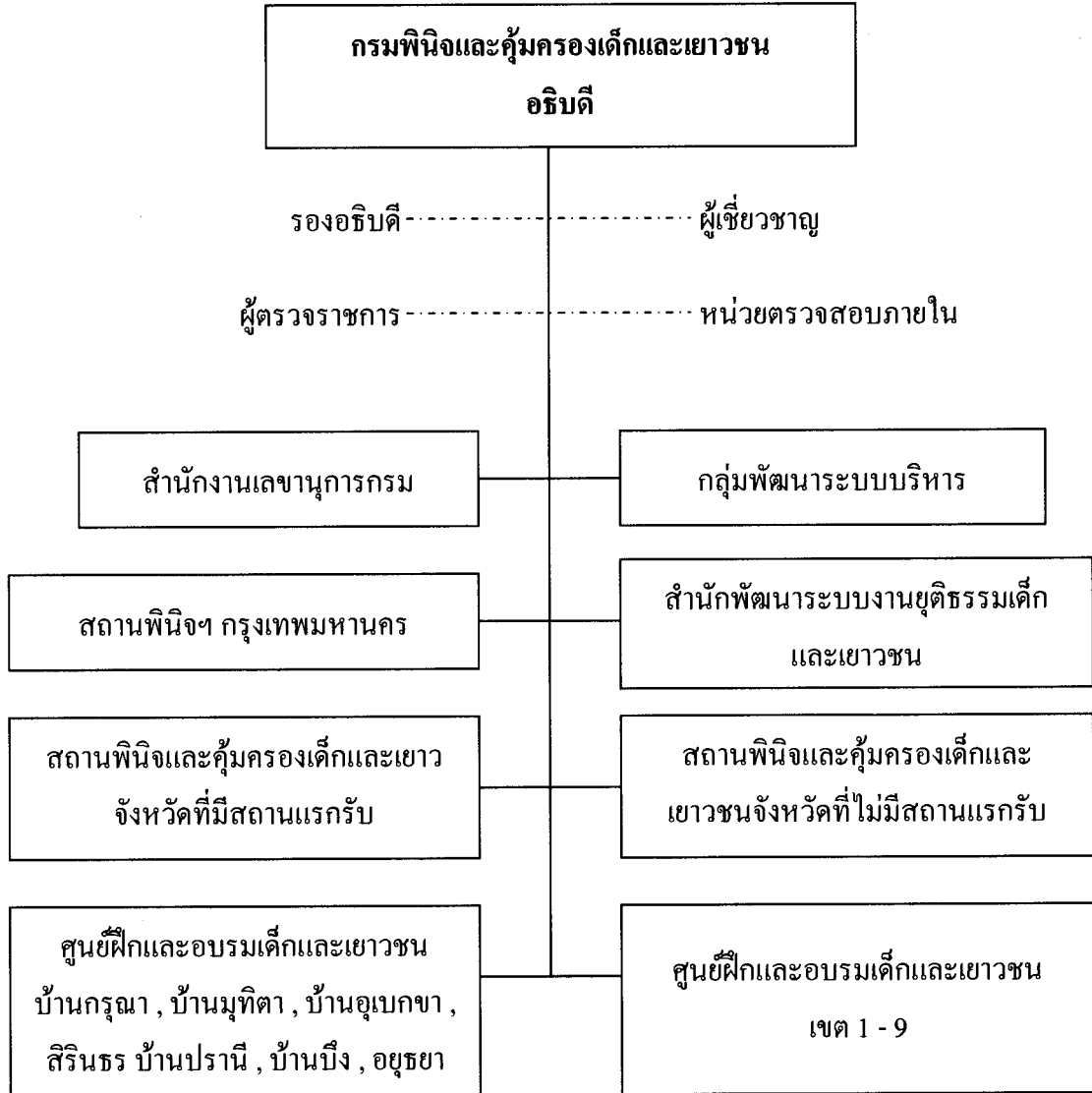
ต่อมาได้มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ซึ่งแยกอำนาจบริหาร อำนาจตุลาการ และอำนาจนิติบัญญัติออกจากกันอย่างเด็ดขาดชัดเจน โดยได้แยกศาลยุติธรรมออกจากกระทรวงยุติธรรมเมื่อปี พ.ศ. 2543 ส่วนสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ยังคงเป็นหน่วยงานในสังกัดกระทรวงยุติธรรม และเมื่อวันที่ 3 ตุลาคม 2545 กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ได้ถือกำเนิดขึ้นตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวงกรม พ.ศ. 2545 โดยมีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลการปฏิบัติงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนทั่วราชอาณาจักร รวมทั้งมีการกำหนดส่วนราชการเพิ่มตามโครงสร้าง

วิสัยทัศน์ “เป็นผู้นำในการพิทักษ์ผู้เยาว์ และกั้นคนดีสู่สังคม”

ภารกิจ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนมีภารกิจเกี่ยวกับการพินิจเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด โดยให้การศึกษา การฝึกอาชีพ การบำบัด แก้ไข ฟื้นฟู เพื่อให้เด็กและเยาวชนสามารถกลับเข้าสู่ครอบครัวและเป็นที่ยอมรับของสังคม โดยมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- 1) พินิจและคุ้มครองสิทธิเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด ส่งเสริมความมั่นคงของสถาบันครอบครัวและชุมชน โดยใช้กระบวนการยุติธรรมทางเลือก กระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ การหันเหคดีออกจากกระบวนการยุติธรรมและมาตรการอื่นๆ
- 2) ดำเนินการด้านคดีอาญา คดีครอบครัว กำกับการปกครอง และการบำบัด แก้ไข ฟื้นฟู พัฒนา และสงเคราะห์ ตลอดจนติดตามประเมินผลเด็กและเยาวชน
- 3) ประสานความร่วมมือและสร้างเครือข่ายกับชุมชน องค์กรภาครัฐและเอกชน ทั้งภายในและต่างประเทศ เพื่อการมีส่วนร่วม และสนับสนุนกระบวนการยุติธรรมสำหรับเด็กและเยาวชน
- 4) ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และพัฒนากฎหมายการพิทักษ์คุ้มครองสิทธิเด็กและเยาวชน รวมทั้งระบบ รูปแบบวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับงานคดี และการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชน
- 5) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรม หรือตามที่กระทรวงหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

โครงสร้างการบริหาร

ภาพที่ 2.1 แสดงโครงสร้างการบริหาร

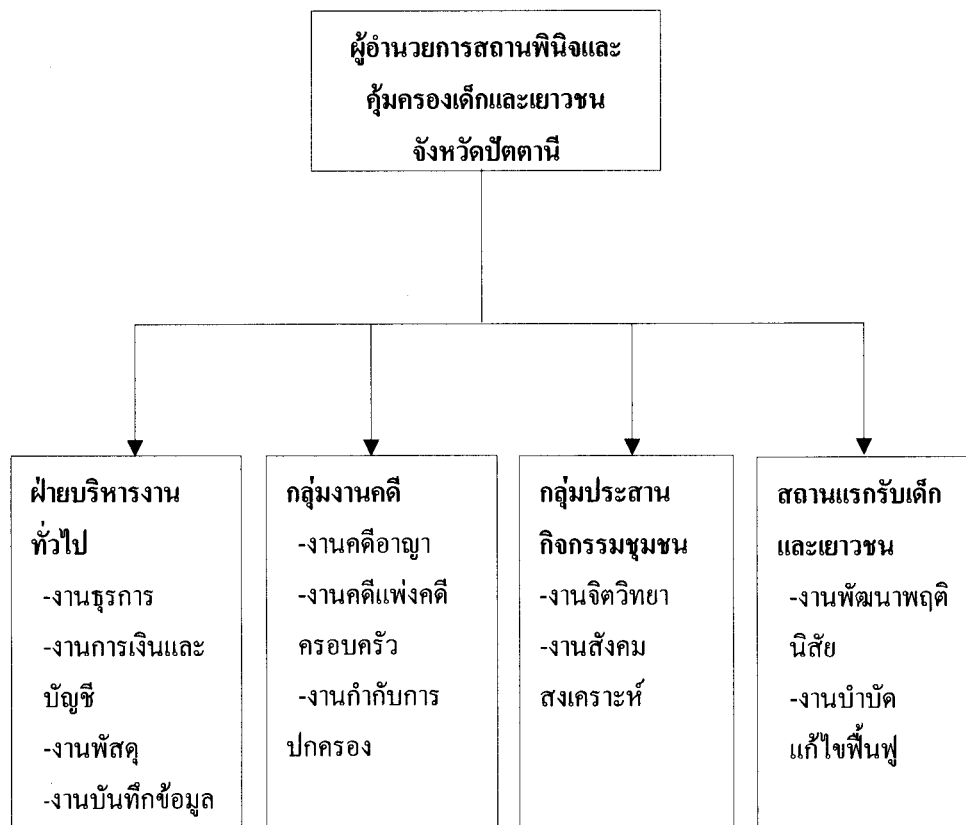
สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัด มีหน้าที่รับผิดชอบ

- 1) ดำเนินการด้านการสืบเสาะประมวลข้อเท็จจริงในคดีอาญา คดีครอบครัว และกำกับดูแลรักษาทrophic และสิทธิประโยชน์ของผู้เยาว์ตามคำพิพากษาหรือคำสั่งศาล
- 2) ดำเนินการด้านการควบคุม ดูแล บำบัด แก้ไข ฟื้นฟู ป้องกัน พัฒนาพฤตินิสัย และสงเคราะห์เด็กและเยาวชนระหว่างการสอบสวนหรือการพิจารณาคดี
- 3) ดำเนินการด้านกิจกรรมชุมชน และประสานความร่วมมือ เพื่อการพิทักษ์และคุ้มครองสิทธิเด็กและเยาวชน

3. การดำเนินงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี

สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี ตั้งอยู่เลขที่ 169/53 ถนนปากน้ำ-มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ตำบลรูสะมิแล อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี (บริเวณเชิงสะพานเฉลิมพระเกียรติ) มีพื้นที่ประมาณ 27 ไร่ ประกอบด้วยอาคารสำนักงาน 1 หลัง (ภายในมี หอนอนเด็กและเยาวชนชาย) หอนอนเด็กและเยาวชนหญิง 1 หลัง บ้านพักเจ้าหน้าที่เป็นอาคารชุดขนาด 18 ห้อง จำนวน 1 หลัง และอาคารห้องแถวชั้นเดียว 4 หลัง เปิดทำการเมื่อวันที่ 7 สิงหาคม 2543

โครงสร้างการดำเนินงาน

ภาพที่ 2.2 โครงสร้างการดำเนินงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี

3.1 โครงสร้างการดำเนินงาน

สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานีมีผู้อำนวยการเป็นผู้บริหารสูงสุดของหน่วยงานและประกอบด้วยฝ่ายต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

3.1.1 ฝ่ายบริหารงานทั่วไป

ฝ่ายบริหารงานทั่วไปของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานีประกอบด้วยงานต่าง ๆ ดังนี้

1) งานธุรการทั่วไป มีดังนี้

(1) งานสารบรรณ ได้แก่ การรับ – ส่งหนังสือและเอกสารราชการ การร่างโต้ตอบหนังสือ การจัดเก็บรักษาและค้นหาหนังสือและเอกสาร รวมทั้งการตอบขอขอบคุณผู้มีจิตศรัทธาบริจาคสิ่งของหรือให้การสงเคราะห์ แก่เด็กและเยาวชน

(2) งานบริหารงานบุคคลเบื้องต้น ได้แก่ การจัดทำบัญชีวันทำการและรายงานวันทำการ ดำเนินการขออนุมัติสอบคัดเลือก การขอให้มีการบรรจุและแต่งตั้ง การขอย้าย การโอน การลาออก การขอกลับเข้ารับราชการ และการสับเปลี่ยนตำแหน่ง หรือสายงาน การขอมิบัติประจำตัวข้าราชการและลูกจ้างการขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์และการส่งคืนดำเนินการขอเลื่อนขั้นเงินเดือนและค่าจ้างของข้าราชการและลูกจ้างประจำปี รายงานผลการทดลองปฏิบัติราชการ ดำเนินการเกี่ยวกับประเมินผลการปฏิบัติงานของข้าราชการเพื่อเลื่อนและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้นการดำเนินการคัดเลือกข้าราชการและลูกจ้างดีเด่นประจำปี รวมทั้งการดำเนินการเกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริงและการสอบวินัยข้าราชการและลูกจ้าง

(3) งานอำนวยการและอื่น ๆ ได้แก่ การติดต่อประสานงาน การต้อนรับและอำนวยความสะดวกแก่ผู้เยี่ยมชม ศึกษาดูงาน รวมทั้งการอำนวยความสะดวกแก่ญาติหรือผู้ปกครองที่มาติดต่อขอเยี่ยมเด็กและเยาวชนในแต่ละวัน การรวบรวมและรายงานข้อมูลสถิติ การจัดทำโครงการและแผนงานต่าง ๆ ของสถานพินิจฯ รวมทั้งงานที่เกี่ยวกับงานมูลนิธิสงเคราะห์เด็กและเยาวชนและคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนอีกด้วย

(4) งานพิมพ์ ได้แก่ การพิมพ์หนังสือและเอกสารราชการทุกประเภทของสถานพินิจฯ

2) งานธุรการคดี มีดังนี้

(1) คดีอาญา ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการรับตัวเด็กและเยาวชนจากพนักงานสอบสวนพร้อมตรวจสอบใบแจ้งการจับกุม จัดทำเอกสารสำนวน ให้คำแนะนำ ชี้แจงแก่บิดามารดา ผู้ปกครองหรือผู้ที่มาติดต่อเกี่ยวกับคดี ดำเนินการส่งตัวเยาวชนคืนพนักงานสอบสวนกรณีอายุเกิน การขออาช้ด ถอนอาช้ด เขียนคำร้องขอประกัน ตรวจสอบและลงทะเบียนคำร้อง จัดเก็บรักษาและค้นหาสำนวน รับและส่งตัวเด็กและเยาวชนไปฝึกอบรมตามคำสั่งศาล รับสำเนาคำฟ้อง จัดทำบัญชีคดีคำ บัญชีคดีแดง การรวบรวมรายงานข้อเท็จจริงเสนอศาล รวมทั้งการรับตัวเด็กและเยาวชนที่ศาลมีคำสั่งพิพากษาหรือคำสั่งให้ คุมประพฤติจัดทำทะเบียนผู้ถูกคุมประพฤติ รวมทั้งการจัดทำบัญชี

และเอกสารเกี่ยวกับคดีของผู้ถูกคุมประพฤติเมื่อต้องหาคดีใหม่หรือไปรายงานตัวต่อศาล รวมทั้งการรวบรวมและรายงานข้อมูลสถิติ

(2) คดีครอบครัว ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการรับสำนวนคำฟ้องหรือคำร้องรับเอกสารสำนวน รับรายงานคำพิพากษาหรือคำสั่งศาล ตรวจสอบและจัดเอกสารหรือรายงานเข้าสำนวน จัดเก็บรักษาและค้นหาสำนวน จัดทำทะเบียนสำนวนระหว่างพิจารณา รวบรวมเอกสารแสดงข้อเท็จจริงเสนอศาล รวมทั้งการรับสำนวนที่ศาลมีคำพิพากษา หรือคำสั่งกำกับการปกครอง จัดทำบัญชีทรัพย์สินที่เป็นตัวเงินซึ่งผู้เยาว์ได้รับจากเงินบำนาญตกทอด เงินประกันชีวิต หรือการทำนิติกรรมจัดลงบัญชีการยุติกำกับการปกครองและ คินทรัพย์สินให้ ผู้เยาว์ จัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานประมวลข้อเท็จจริงคดีครอบครัว และการกำกับการปกครอง รวมทั้งการรวบรวมและรายงานข้อมูลสถิติทางคดี

3) งานการเงินบัญชีและพัสดุ มีดังนี้

(1) งานด้านการเงิน ได้แก่ การรับ – จ่ายเงิน เสนอสำนวนพร้อมรายงานเจ้าหน้าที่เพื่อให้ผู้อำนวยการสถานพินิจฯ สั่งเกี่ยวกับการเงิน การเบิกเงินหรือนำเงินฝากคลังหรือธนาคาร หรือส่งเป็นรายได้แผ่นดิน จัดทำฎีกาและเอกสารหลักฐานประกอบฎีกาการเบิกจ่ายเงิน

(2) งานด้านบัญชีและงบประมาณ ได้แก่ การลงบัญชีแยกประเภท ตำรวจและจัดทำรายงานทางการเงิน จัดทำคำขอตั้งงบประมาณตามแผนงานโครงการ

(3) งานพัสดุ อาคารสถานที่และยานพาหนะ ได้แก่ การจัดซื้อ จัดจ้าง การจัดทำทะเบียนคุมพัสดุ ครุภัณฑ์ ควบคุมการเบิกจ่ายพัสดุครุภัณฑ์ ควบคุมดูแลการปฏิบัติงานของลูกจ้าง การใช้ประโยชน์และการซ่อมบำรุงอาคารสถานที่และยานพาหนะ

3.1.2 กลุ่มงานคดี

1) หน้าที่และความรับผิดชอบของกลุ่มงานคดี

(1) ตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายคดี มีหน้าที่และความ รับผิดชอบในการจัดทำแผนงานทั้งงานประจำและงานโครงการ ควบคุม กำกับ ตรวจสอบ จ่ายสำนวนให้คำปรึกษาหารือแนะนำ และปฏิบัติงานเกี่ยวกับการประมวลข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนที่ต้องหาว่ากระทำความผิด ได้แก่ การสอบและสืบเสาะข้อเท็จจริงในคดีอาญาเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน และในคดีครอบครัวกรณีที่มีผู้อื่นขอต่อศาลเพื่อดำเนินการใดๆ เกี่ยวกับผู้เยาว์ พร้อมจัดทำรายงานข้อเท็จจริงเสนอศาลเพื่อประกอบการพิจารณาคดี การควบคุม กำกับดูแลทรัพย์สิน สิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ของผู้เยาว์ ในคดี ที่ศาลมีคำสั่งหรือคำพิพากษาให้กำกับการปกครอง พร้อมจัดทำรายงานเสนอต่อศาลและ งานเกี่ยวกับการคุมประพฤติเด็กและเยาวชนตามคำพิพากษา หรือคำสั่งศาลในคดีอาญาเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน การติดต่อประสานงานกับหน่วยงานหรือส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง

รวมทั้งการให้คำปรึกษาหารือ แนะนำ และอำนวยความสะดวกแก่บิดามารดา ผู้ปกครองหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องซึ่งมาติดต่อเกี่ยวกับคดี

(2) ตำแหน่งพนักงานคุมประพฤติ มีหน้าที่และความรับผิดชอบเกี่ยวกับงานด้านคดีอาญาและครอบครัว ได้แก่ การสอบและสืบเสาะข้อเท็จจริง(ในคดีอาญา) เกี่ยวกับเด็กและเยาวชน และการสอบและสืบเสาะข้อเท็จจริงในคดีครอบครัว การควบคุม กำกับการใช้จ่ายทรัพย์สินของผู้เยาว์ ควบคุมดูแลการจัดทำนิติกรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินของผู้เยาว์ ตลอดจนดูแลรักษาสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ เกี่ยวกับทรัพย์สินของผู้เยาว์ นอกจากนี้แล้วยังรับผิดชอบเกี่ยวกับการคุมประพฤติเด็กและเยาวชนตามคำพิพากษา หรือคำสั่งศาลในคดีอาญาเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน พร้อมจัดทำรายงานเสนอต่อศาล

2) การดำเนินงานของกลุ่มงานคดี

(1) งานคดีอาญา เมื่อเด็กหรือเยาวชน ถูกจับกุมดำเนินคดี พนักงานสอบสวนต้องสอบปากคำเด็กหรือเยาวชนให้เสร็จ ภายใน 24 ชั่วโมง แล้วส่งตัวเด็กหรือเยาวชนมายังสถานพินิจฯ เพื่อควบคุมตัว ผู้ปกครองสามารถติดต่อขอประกันตัวเด็กหรือเยาวชนได้ที่สถานพินิจฯ ปัตตานี โดยนับตั้งแต่วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2547 สถานพินิจฯ ให้บริการประกันตัวได้ ทุกวันตลอด 24 ชั่วโมง หลักประกันในการประกันตัวเด็กได้แก่

ก. ประกันโดยเงินสด

ข. ประกันโดยใช้หลักทรัพย์สิน เช่น โฉนดที่ดิน สมุดบัญชีเงินฝาก

ค. ประกันโดยตำแหน่ง

กรณีเด็กเยาวชนเข้ามอบตัวต่อพนักงานสอบสวนและถูกส่งตัวไปยังสถานพินิจฯ ผู้ปกครองสามารถรับตัวเด็กหรือเยาวชนกลับได้โดยไม่ต้องขอประกันตัว ทั้งนี้สถานพินิจฯ จะขอความร่วมมือเด็กหรือเยาวชนและผู้ปกครองเพื่อนำนำตัวเด็กและเยาวชน ไปสอบปากคำ ตรวจทางกายและจิต ต่อไป

(2) งานคดีแพ่ง เมื่อมีคำฟ้องหรือคำร้องขอในคดีครอบครัวหรือกระทำใดๆ ในทางศาลที่เกี่ยวกับผู้เยาว์หรือครอบครัวและผู้เยาว์มีผลประโยชน์หรือส่วนได้เสียศาลจะส่งสำเนาคำฟ้องหรือคำร้องขอมายังสถานพินิจฯ ซึ่งผู้อำนวยการสถานพินิจฯ จะมอบหมายให้พนักงานคุมประพฤติทำการสอบสวนและสืบเสาะข้อเท็จจริงต่าง ๆ เกี่ยวกับคู่ความหรือผู้ร้องผู้เยาว์ ทรัพย์สิน และรวบรวมหลักฐานต่าง ๆ ทำรายงานแสดงข้อเท็จจริงเพื่อเสนอความเห็นต่อศาลโดยคำนึงถึงการคุ้มครองสิทธิและดูแลรักษาผลประโยชน์ของผู้เยาว์โดยมุ่งถึงสวัสดิภาพอนาคตของผู้เยาว์เป็นสำคัญ

(3) งานกำกับการปกครอง ในกรณีที่เห็นสมควรเนื่องจากผู้เยาว์มีทรัพย์สินจำนวนมากบิดามารดาหรือ ผู้ปกครองมีพฤติกรรมบางอย่างที่ไม่เหมาะสมหรือไม่น่าไว้วางใจซึ่งอาจเป็นเหตุให้ทรัพย์สินหรือผลประโยชน์ของผู้เยาว์ถูกละเมิดหรือถูกเบียดบัง ศาลจะมีคำสั่งตั้งผู้อำนวยการสถานพินิจเป็นผู้กำกับการปกครองเกี่ยวกับทรัพย์สินของผู้เยาว์ด้วย การกำกับการปกครองจะต้องควบคุมดูแลทรัพย์สินของผู้เยาว์และจัดการให้ใช้จ่ายอย่างเหมาะสมรวมทั้งเป็นที่ปรึกษาของผู้ปกครองและผู้เยาว์เกี่ยวกับปัญหาด้านต่าง ๆ นับตั้งแต่วันที่ศาลมีคำสั่งจนกว่าผู้เยาว์จะบรรลุนิติภาวะ

ตารางที่ 2.1 ตารางสถิติคดีอาญา สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานีตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2545 – 31 มีนาคม 2552

ฐานความผิด	จำนวนคดี							
	1 ม.ค.- 31 ธ.ค. 2545	1 ม.ค.- 31 ธ.ค. 2546	1 ม.ค.- 31 ธ.ค. 2547	1 ม.ค.- 31 ธ.ค. 2548	1 ม.ค.- 31 ธ.ค. 2549	1 ม.ค.- 31 ธ.ค. 2550	1 ม.ค.- 31 ธ.ค. 2551	1 ม.ค.- 15 พ.ค. 2552
ความผิดเกี่ยวกับ ยาเสพติด	194	110	85	20	151	196	118	101
ความผิดเกี่ยวกับ ทรัพย์สิน	113	74	83	27	97	98	98	44
ความผิดเกี่ยวกับ ชีวิตและร่างกาย	28	30	13	5	16	25	37	8
ความผิดเกี่ยวกับ เพศ	16	20	6	1	26	33	15	5
ความผิดเกี่ยวกับ อาวุธปืนและวัตถุ ระเบิด	11	3	5	0	0	9	5	1
ความผิดอื่น ๆ	79	75	54	15	6	21	18	2
รวม	441	312	246	68	296	382	291	161

(4) กระบวนการยุติธรรม เจริงสมานฉันท์ เป็นการฟื้นคดีออกจากกระบวนการฟ้องร้องคดีอาญา โดยการเสนอความเห็นตามมาตรา 63 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัว และวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2534 โดยจะพิจารณา

คัดเลือกจากคดีที่เด็กและเยาวชนกระทำผิดมีอัตราโทษอย่างสูง จำคุกไม่เกิน 3 ปี โดยที่เด็กหรือเยาวชนดังกล่าว มีความประพฤติ ไม่เสียหาย และยังพอแก้ไขได้ อีกทั้งให้การรับสารภาพโดยสำนึกในความผิดอย่างแท้จริงและมีความรับผิดชอบที่จะแก้ไขความเสียหายที่เกิดขึ้น หรือบรรเทาผลร้ายที่ผู้เสียหายได้รับเมื่อพิจารณาคัดเลือกเด็กและเยาวชนได้แล้วจะจัดให้มีการประชุมกลุ่มครอบครัวเพื่อหากระบวนการลงโทษเด็กในทางสร้างสรรค์โดยไม่กระทบต่ออนาคตและพัฒนาการของเด็ก โดย ผู้เข้าร่วมการประชุมกลุ่มครอบครัว จะประกอบด้วย

ก. เด็กและเยาวชน และครอบครัวของเด็ก

ข. คณะสหวิชาชีพ ได้แก่ ผู้อำนวยการสถานพินิจ พนักงานอัยการ พนักงานสอบสวน พนักงานคุมประพฤติ นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ หรือบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง และสมควรเข้าร่วมประชุมด้วย เช่น ครู อาจารย์ ผู้นำชุมชน กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน

ค. ผู้ที่ได้รับความเสียหายจากการกระทำผิดของเด็กหรือเยาวชน บิดามารดา ผู้ปกครองของผู้เสียหาย

หลังจากดำเนินการประชุมกลุ่มครอบครัวและมีการกำหนดให้เด็กและเยาวชนรับผิดชอบในการกระทำของตนแล้วหากเด็กและเยาวชนสามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดได้ สถานพินิจฯ จะส่งรายงานไปยังพนักงานอัยการเพื่อเสนอความเห็นสั่งไม่ฟ้องเด็กและเยาวชนนั้นต่อไป

3.1.3 กลุ่มงานประสานกิจกรรมชุมชน หน้าที่และความรับผิดชอบ

1) ทดสอบและประเมินทางจิตวิทยา ให้คำแนะนำ ปรีกษา ติดตาม และสงเคราะห์ ช่วยเหลือเด็กและเยาวชนและครอบครัวที่เข้าสู่กระบวนการยุติธรรม ซึ่งอยู่ระหว่างการประกันตัวชั่วคราวและภายหลังจากศาลพิพากษาหรือมีคำสั่ง

2) บริการให้คำปรึกษาแก่ครอบครัวเด็กและเยาวชนที่มีปัญหาและบุคคลทั่วไป

3) ดำเนินงานเกี่ยวกับการบำบัดฟื้นฟู ป้องกันและพัฒนาเด็กและเยาวชนและครอบครัวเพื่อดำรงไว้ซึ่งครอบครัวที่สมบูรณ์

4) ดำเนินการด้านกิจกรรมชุมชนและประสานความร่วมมือเพื่อการพิทักษ์และคุ้มครองสิทธิเด็ก

5) ดำเนินการเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมทางเลือกการหันเหคดีออกจากกระบวนการยุติธรรมและกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์

3.1.4 สถานแรกรับเด็กและเยาวชน มีหน้าที่ความรับผิดชอบ คือ รับตัวเด็กและเยาวชนชาย/หญิง ซึ่งต้องหาว่ากระทำความผิด ให้การดูแลในระหว่างสอบสวนและพิจารณาคดีด้วยการให้การอภิบาล ดูแลเรื่องการกินอยู่หลับนอนของเด็กและเยาวชนและกำหนด แนวทางการแก้ไขศึกษาวิเคราะห์พฤติกรรมและความประพฤติของเด็กและเยาวชนเป็นรายบุคคล จัดทำรายงาน

จำแนกเด็กและเยาวชน บำบัดแก้ไขฟื้นฟูเบื้องต้น ปลูกฝัง เสริมสร้างระเบียบวินัย จริยธรรม ศีลธรรม และขนบธรรมเนียมอันดีงาม เสริมสร้างสุขภาพ พลานามัย ตลอดจนดำเนินการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อพัฒนาปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ให้การสงเคราะห์ช่วยเหลือแก่เด็กและเยาวชน ให้คำแนะนำปรึกษาและเฝ้าอำนวยความสะดวกแก่บิดามารดา ผู้ปกครองหรือบุคคลอื่น ๆ ที่มาติดต่อเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนทั้งในด้านการดำเนินคดี การควบคุม ดูแลและการจัดกิจกรรมต่าง ๆ แบ่งงานภายในออกเป็น

1) กลุ่มงานพัฒนาพฤตินิสัย มีหน้าที่ความรับผิดชอบ

(1) ให้การอภิบาล ดูแลการกินอยู่หลับนอนของเด็กและเยาวชน และให้คำปรึกษาแนะนำในการดำเนินชีวิตประจำวันของเด็กและเยาวชน

(2) ศึกษาวิเคราะห์พฤติกรรมเด็กและเยาวชนเป็นรายบุคคลเพื่อประกอบการจำแนกและบำบัดแก้ไขฟื้นฟู

(3) ส่งเสริมและปลูกฝังให้เด็กและเยาวชนประพฤติปฏิบัติตนอยู่ในระเบียบวินัย

(4) ปลูกฝังศีลธรรม จริยธรรม วัฒนธรรมอันดีงาม รวมทั้งการรักษา หวงแหน ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เคารพยึดมั่นในสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และระบบประชาธิปไตย

(5) วางแผนและดำเนินการเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมบำบัดแก้ไข และพัฒนาจิตใจของเด็กและเยาวชน เพื่อสนับสนุนส่งเสริม ปรับเปลี่ยนเจตคติ สร้างจิตสำนึก ปลูกฝัง ค่านิยมและพฤติกรรมของเด็กและเยาวชน ให้การอบรมจริยธรรม เสริมสร้างระเบียบวินัยแก่เด็กและเยาวชน

(6) การศึกษาด้านสามัญและวิชาชีพ และจัดทำแผนการสอน พัฒนาการเรียนการสอนและนวัตกรรมทางการศึกษารวมทั้งการวัดและประเมินผล

(7) จัดทำโครงการ กิจกรรมเสริมหลักสูตรและร่วมจัดกิจกรรม นันทนาการ

(8) ติดต่อประสานงานเกี่ยวกับการศึกษากับหน่วยงานภายในและภายนอกที่เกี่ยวข้อง

(9) จัดทำแผนการรักษาความปลอดภัยและเฝ้าระวังรักษา วิเคราะห์ พฤติกรรมเด็กและเยาวชนเพื่อพัฒนา ชักซ้อมแผนการรักษาความปลอดภัยอย่างต่อเนื่อง

(10) ปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

2) กลุ่มงานบำบัดแก้ไขฟื้นฟู มีหน้าที่ความรับผิดชอบ

- (1) ปฏิบัติงานเชิง สหวิชาชีพในการจำแนก การกำหนดแผนการบำบัดแก้ไข ฟื้นฟู ติดตาม ประเมินและสรุปรายงานผลเพื่อปรับแผนให้เหมาะสมกับเด็กและเยาวชนแต่ละราย
- (2) บำบัด แก้ไข ฟื้นฟู เด็กและเยาวชน ตลอดจนครอบครัว เพื่อปรับเปลี่ยนทัศนคติพฤติกรรมและพัฒนาทักษะชีวิต
- (3) ให้การรักษาพยาบาล ส่งเสริมสุขภาพ โภชนาการ การดูแลอนามัย และ สิ่งแวดล้อมในสถานควบคุม
- (4) ดำเนินการเกี่ยวกับสวัสดิการ และให้การสงเคราะห์แก่เด็กและเยาวชนดำเนินการเกี่ยวกับการขอปล่อยตัวเด็กและเยาวชนได้แก่ ขอปล่อยตัว ก่อนกำหนด ขอปล่อยขั้นต่ำ ขอปล่อยปกติ กรณีพิเศษ การขออนุญาตออกนอกสถานควบคุม การลาเยี่ยมบ้าน ขอย้ายสถานควบคุม และอื่น ๆ
- (5) ส่งเสริมทักษะการปรับตัว สนับสนุนเด็กและเยาวชนให้มีความพร้อมที่จะดำรงชีวิตในสังคม
- (6) เตรียมเด็กและเยาวชนเพื่อการส่งต่อภายหลังมีคำพิพากษา
- (7) ประสานงานกับหน่วยงานทั้งภายในภายนอกองค์กรในการดำเนินการตามแผนบำบัดและป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ
- (8) ปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

3.2 อำนาจหน้าที่

สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานีเป็นหน่วยงานราชการสังกัดกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กระทรวงยุติธรรม มีเขตอำนาจตลอดท้องที่ ในจังหวัดปัตตานีตั้งขึ้นเพื่อปฏิบัติงานดังนี้

3.2.1 เพื่อรองรับภารกิจเกี่ยวกับการดูแลเด็กและเยาวชน ซึ่งต้องหาว่ากระทำความผิดในคดีอาญา ที่มีอายุตั้งแต่ 7 ปีบริบูรณ์จนถึงอายุไม่เกิน 18 ปี ณ วันกระทำความผิด ทั้งนี้มุ่งเน้นให้เด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดหรือต้องหาว่ากระทำความผิดได้รับการบำบัดแก้ไขฟื้นฟู สามารถกลับตนเป็นคนดีและกลับไปอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข

3.2.2 ปฏิบัติงานเกี่ยวกับคดีแพ่งและครอบครัว เพื่อคุ้มครองสิทธิ ดูแลรักษาผลประโยชน์ส่วนได้เสียของผู้เยาว์ (ซึ่งถืออายุไม่ครบ 20 ปีบริบูรณ์ หรือยังไม่บรรลุนิติภาวะโดยการสมรส) โดยคำนึงถึงสวัสดิภาพและอนาคตของผู้เยาว์ ตลอดจนความสงบสุขแห่งการอยู่ร่วมกันภายในครอบครัวของผู้เยาว์เป็นสำคัญ

3.2.3 ภารกิจความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน

- 1) คูแผลเด็กและเยาวชนสถานพินิจฯ จังหวัดยะลา ซึ่งเปิดทำการแล้ว แต่ยังไม่ีสถานแรกรับของตนเอง ตั้งแต่วันเปิดทำการ วันที่ 18 กรกฎาคม 2546 เป็นต้นมา
- 2) คูแผลเด็กและเยาวชนตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดของสำนักงานคุมประพฤติจังหวัดปัตตานี ตั้งแต่เดือน มีนาคม 2546 จนถึงปัจจุบัน

ตารางที่ 2.2 จำนวนเด็กและเยาวชนระหว่างวันที่ 1 - 15 พฤษภาคม 2552

ฐานความผิด	จำนวนเด็กและเยาวชน			
	ปัตตานี	ยะลา	นราธิวาส	รวม
ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด	10	12	1	23
ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน	8	6	2	16
ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย	2	1	-	3
ความผิดเกี่ยวกับเพศ	1	-	-	1
ความผิดเกี่ยวกับอาวุธปืนและวัตถุระเบิด	1	1	-	2
ความผิดอื่น ๆ	7	6	-	13
รวม	29	26	3	58

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ดารา สุพรรณฝ้าย (2544) ศึกษาทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อครูสังคมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัยปรากฏว่า

(1) ศึกษาทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อครูสังคมศึกษา นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีทัศนคติต่อครูสังคมศึกษา ไม่เห็นด้วย ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านพฤติกรรมของครู ด้านการใช้สื่อการสอนของครู เทคนิควิธีการสอนของครู ด้านการวัดและประเมินผล ซึ่งมีเพียงข้อที่ว่าครูพูดมากเกินไป และบางครั้งสิ่งที่พูดไม่เกี่ยวกับบทเรียนที่สอนเลยเท่านั้น ที่เห็นด้วยในด้านพฤติกรรมของครู

(2) เปรียบเทียบทัศนคติของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง ที่มีต่อครูสังคมศึกษา นักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีทัศนคติต่อครูสังคมศึกษาไม่แตกต่างกัน ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้าน

พฤติกรรมของครู ด้านการใช้สื่อการสอนของครู เทคนิควิธีการสอนของครู ด้านการวัดและประเมินผลของครู

(3) เปรียบเทียบนักเรียนในเขตนครขอนแก่น และนักเรียนมัธยมประจำอำเภอ นักเรียนในเขตนครขอนแก่น และนักเรียนมัธยมประจำอำเภอ มีทัศนคติต่อครูสังคมนศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านการใช้สื่อการสอนของครู เทคนิควิธีการสอนของครู การวัดและประเมินผลของครู ซึ่งมีเพียงด้านพฤติกรรมของครูเท่านั้นที่นักเรียนในเขตนครขอนแก่น และนักเรียนมัธยมประจำอำเภอ มีทัศนคติต่อครูสังคมนศึกษาไม่แตกต่างกัน

สินีพร กระโจมทอง (2545) ศึกษาทัศนคติของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ที่มีต่อมาตรฐานการปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง: กรณีศึกษาเรือนจำกลางเชียงใหม่ ผลการศึกษาได้พบว่าปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่กลุ่มตัวอย่างมีดังนี้ บุคลากรขาดแคลนไม่เพียงพอกับจำนวนผู้ต้องขัง งบประมาณสำหรับการบริหารจัดการไม่เพียงพอ นโยบายไม่ชัดเจนไม่สามารถนำมาปฏิบัติได้ การบริหารงานเป็นลักษณะสั่งการจากผู้บริหารสู่ผู้ปฏิบัติ

รองจันทร์ วงศ์จรจิต (2546) ศึกษาทัศนคติของประชาชนต่อการปฏิบัติงานของปลัดเทศบาลหญิง ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ ผู้ที่มีอายุอยู่ระหว่าง 47 – 78 ปี มีทัศนคติที่ดีมากกว่าช่วงอายุอื่นๆ ผู้ที่จบการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายหรือต่ำกว่า มีทัศนคติที่ดีมากกว่าผู้จบการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือสูงกว่า ผู้ที่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป พนักงานภาคเอกสาร เกษตรกร อื่นๆ มีทัศนคติที่ดีมากกว่าผู้มีอาชีพค้าขาย ธุรกิจส่วนตัว ข้าราชการ รัฐวิสาหกิจ

จันทิมาพร ทองนาค (2546) ได้ศึกษาทัศนคติของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านปง อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบลและมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลอยู่ในระดับปานกลาง โดยตัวแปรภูมิหลังที่ทำให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบลแตกต่างกันและมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญได้แก่ ตัวแปร อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ การรับทราบข้อมูลข่าวสารจากอบต. ส่วนปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลที่พบ ได้แก่ ด้านอาคารสถานที่และวัสดุ อุปกรณ์ ด้านความรู้ความสามารถของบุคลากร ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน และด้านงบประมาณ

วัจนาน นิมเวชอารมณชีน (2546) ได้ศึกษาทัศนคติของผู้รับตรวจที่มีต่อหน่วยตรวจสอบภายในกรณีศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ผลการศึกษาพบว่าผู้รับตรวจในแต่ละระดับมีความคิดเห็นต่อหน่วยตรวจสอบภายในอยู่ในระดับเห็นด้วย โดยเมื่อแยกพิจารณาเป็นราย

ด้านแล้ว ปรากฏว่าผู้รับตรวจระดับปฏิบัติการมีความคิดเห็นด้านบุคลากรอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งแตกต่างจากผู้รับตรวจระดับบริหาร แสดงให้เห็นว่าหน่วยตรวจสอบภายในเป็นที่ยอมรับของผู้รับตรวจระดับปฏิบัติการมากกว่าระดับบริหาร ซึ่งส่งผลดีต่อหน่วยตรวจสอบภายใน ในด้านการติดต่อประสานงานและการเก็บรวบรวมข้อมูลที่จะได้ข้อเท็จจริงมากที่สุด สำหรับด้านอื่นๆ จะมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับความคิดเห็นของผู้รับตรวจในภาพรวมทุกด้าน ไม่มีความสัมพันธ์ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

แสงชัย ชัยจงเจริญสุข (2547) ศึกษาเรื่อง “ทัศนคติต่อบริการแนะแนวอาชีพของเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน ศึกษาบ้านกรูณา บ้านอุเบกขา และบ้านมุทิตา” ผลการศึกษาสรุปได้ ดังนี้

ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในระหว่างช่วง 15 - 18 ปี และมีการศึกษาระดับประถมศึกษา ไม่ได้ประกอบอาชีพก่อนเข้าอยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนพักอาศัยอยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนบ้านมุทิตา มีระยะเวลาที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน ตั้งแต่ 1 - 6 เดือน โดยกระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน และมีความคาดหวังว่าในอนาคตเมื่อออกจากศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนจะศึกษาต่อ

ทัศนคติของเด็กและเยาวชนต่อบริการและกิจกรรมแนะแนวอาชีพของกรมการจัดหางาน การศึกษาครั้งนี้เพื่อทราบทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับบริการและกิจกรรมแนะแนวอาชีพของกรมการจัดหางานเกี่ยวกับด้านการให้คำปรึกษาอาชีพและการศึกษาต่อ ด้านการฝึกอาชีพระยะสั้น ด้านการทดสอบความพร้อมทางอาชีพ ด้านการจัดหางาน ด้านการฟังบรรยายเกี่ยวกับข่าวสารตลาดแรงงาน ด้านการเผยแพร่เอกสารเกี่ยวกับการประกอบอาชีพและการศึกษาต่อ ด้านการแสดงนิทรรศการเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา และด้านการแข่งขันตอบปัญหาอาชีพ มีดังนี้

ส่วนใหญ่ค่าเฉลี่ยระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างกับบริการและกิจกรรมแนะแนวอาชีพ โดยภาพรวมไม่มีค่าแตกต่างกันทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญที่ 0.05 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกัน กับทัศนคติเกี่ยวกับบริการและกิจกรรมแนะแนวอาชีพไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สำหรับค่าเฉลี่ยระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล (ที่พัก) ของกลุ่มตัวอย่างกับบริการและกิจกรรมแนะแนวอาชีพ โดยภาพรวมมีค่าแตกต่างกันทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญที่ 0.05 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกัน กับทัศนคติเกี่ยวกับบริการและกิจกรรมแนะแนวอาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่อง “ทัศนคติของเด็กและเยาวชนที่มีต่อการดำเนินงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี” เป็นการศึกษาวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมีรายละเอียดของวิธีการดำเนินการศึกษา ดังนี้

1. ประชากร

ประชากร ที่ใช้ในการศึกษาศึกษาค้นคว้าอิสระในครั้งนี้ ได้แก่ เด็กและเยาวชนผู้ถูกควบคุมภายในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี จำนวน 58 คน การศึกษาครั้งนี้จะทำการศึกษาจากประชากรทั้งหมด

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นของเด็กและเยาวชน ที่มีต่อการดำเนินงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี โดยแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นของเด็กและเยาวชนที่มีต่อการดำเนินงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี มีลักษณะคำถามที่ใช้เป็นแบบสอบถามมาตราประมาณค่าตัวแบบของลิเคิร์ต

เกณฑ์การกำหนดระดับคะแนนของความคิดเห็น ดังนี้

คะแนน	5	หมายถึง	มากที่สุด
คะแนน	4	หมายถึง	มาก
คะแนน	3	หมายถึง	ปานกลาง
คะแนน	2	หมายถึง	น้อย
คะแนน	1	หมายถึง	น้อยที่สุด

สำหรับการวิเคราะห์ความเห็นกับคำถามทัศนคติด้านต่างๆ ซึ่งลักษณะคำถามเป็นคำถามแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) และใช้วิธีการวัดระดับความคิดเห็น (Class Interval) ของ Joseph G. Van Matre & Glenn H. Gilbreath (Joseph G. Van Matre & Glenn H. Gilbreath 1987 : 798) ดังนี้ (อ้างถึงใน วิชา นิคมเวชอารมณ์ชั้น 2546 : 28)

$$\begin{aligned} \text{Class Interval} &= \frac{\text{Largest Score} - \text{Smallest Score}}{\text{Number of Classes}} \\ &= \frac{5 - 1}{5} \\ &= 0.80 \end{aligned}$$

ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงได้เสนอค่าเฉลี่ยโดยแปลความหมายดังนี้

ค่าเฉลี่ย	4.21 – 5.00	อยู่ในระดับ	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.41 – 4.20	อยู่ในระดับ	มาก
ค่าเฉลี่ย	2.61 – 3.40	อยู่ในระดับ	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.81 – 2.60	อยู่ในระดับ	น้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00 – 1.80	อยู่ในระดับ	น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ปัญหาการดำเนินงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะของเด็กและเยาวชนต่อการดำเนินงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้ศึกษาได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูล โดยดำเนินการเป็นขั้นตอนดังนี้

3.1 ข้อมูลทุติยภูมิ คือข้อมูลที่ได้รับจากการศึกษาค้นคว้าหนังสือ ตำรา เอกสาร อินเทอร์เน็ต และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.2 ข้อมูลปฐมภูมิ คือข้อมูลที่ได้รับจากการออกแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมได้จากผู้ตอบแบบสอบถาม ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม

3.3 นำแบบสอบถามที่ได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์ แล้วนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อรวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ผู้ศึกษาจะดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ประมวลผลข้อมูล และจัดทำตารางวิเคราะห์ทางสถิติ โดยมีขั้นตอน ดังนี้

4.1 ตรวจสอบความสมบูรณ์ และความถูกต้องครบถ้วนของแบบสอบถามที่กลับคืนมาทุกฉบับ

4.2 หลังจากการตรวจสอบแบบสอบถามแล้ว ผู้ศึกษาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนาในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1) ค่าความถี่ และค่าร้อยละ (percentage) ใช้อธิบายเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระยะเวลาฯ ศาสนา และภูมิภาคต่าง ๆ ปัญหาและข้อเสนอแนะของเด็กและเยาวชนต่อการดำเนินงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี

2) ค่าเฉลี่ย (mean) หรือ \bar{x} และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) หรือ S.D. ใช้อธิบายเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นของเด็กและเยาวชนที่มีต่อการดำเนินงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาทัศนคติของเด็กและเยาวชนที่มีต่อการดำเนินงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี โดยแบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านการกินอยู่หลับนอน ด้านการศึกษา ด้านการจัดสภาพแวดล้อม และด้านการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนของเจ้าหน้าที่ ผู้ศึกษาได้นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาวิเคราะห์ทางสถิติ ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูป โดยแบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม
2. ผลการวิเคราะห์ ความคิดเห็นของเด็กและเยาวชนที่มีต่อการดำเนินงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี
3. ผลการวิเคราะห์ปัญหาการดำเนินงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี ตามความคิดเห็นของเด็กและเยาวชน
4. ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะของเด็กและเยาวชนต่อการดำเนินงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนร้อยละของเพศของกลุ่มตัวอย่าง

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	58	100
หญิง	0	0
รวม	58	100

กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชายทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 100

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนร้อยละและอายุของกลุ่มตัวอย่าง

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
10 - 14 ปี	4	6.9
15 -18 ปี	41	70.7
เกิน 18 ปี	13	22.4
รวม	58	100

กลุ่มตัวอย่างมีอายุระหว่าง 15 -18 ปี มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 70.7 รองลงมา เป็นกลุ่มอายุเกิน 18 ปี คิดเป็นร้อยละ 22.4 และอายุระหว่าง 10 - 14 ปี มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 6.9

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนร้อยละและระยะเวลาที่อยู่ในสถานพินิจของกลุ่มตัวอย่าง

ระยะเวลา	จำนวน	ร้อยละ
5 วัน – 1 เดือน	13	22.4
2 เดือน – 6 เดือน	36	62.1
7 เดือน – 1 ปี	8	13.8
มากกว่า 1 ปี	1	1.7
รวม	58	100

กลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาที่อยู่ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี ระหว่าง 2 เดือน – 6 เดือน มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 62.1 รองลงมามีระยะเวลาระหว่าง 5 วัน – 1 เดือน และ 7 เดือน – 1 ปี คิดเป็นร้อยละ 22.4 และ 13.8 ตามลำดับ ส่วนระยะเวลามากกว่า 1 ปี ซึ่งระบุไว้ว่า 2 ปี มีเพียงร้อยละ 1.7

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนร้อยละและศาสนาของกลุ่มตัวอย่าง

ศาสนา	จำนวน	ร้อยละ
พุทธ	13	22.4
คริสต์	0	0
อิสลาม	45	77.6
อื่น ๆ	0	0
รวม	58	100

กลุ่มตัวอย่างที่นับถือศาสนาอิสลาม มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 77.6 รองลงมา
เป็นศาสนาพุทธ คิดเป็นร้อยละ 22.4

ตารางที่ 4.5 แสดงจำนวนร้อยละและภูมิภาคของกลุ่มตัวอย่าง

ภูมิภาค	จำนวน	ร้อยละ
จังหวัดปัตตานี	29	50
จังหวัดยะลา	26	44.8
นราธิวาส	3	5.2
อื่น ๆ	0	0
รวม	58	100

กลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดปัตตานี มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50
รองลงมาเป็นจังหวัดยะลาซึ่งมีจำนวนใกล้เคียงกัน คิดเป็นร้อยละ 44.8 ส่วนที่เหลือมีภูมิลำเนาอยู่
ในจังหวัดนราธิวาส คิดเป็นร้อยละ 5.2

2. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของเด็กและเยาวชนที่มีต่อการดำเนินงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการดำเนินงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี 4 ด้าน

ลำดับ	รายการ	ระดับความคิดเห็น		แปลผล
		\bar{x}	SD	
1	ด้านการกินอยู่หลับนอน	3.44	.62	ปานกลาง
2	ด้านการศึกษา	3.24	.66	ปานกลาง
3	ด้านการจัดสภาพแวดล้อม	3.27	.68	ปานกลาง
4	ด้านการการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนของเจ้าหน้าที่	3.39	.73	ปานกลาง
	รวม	3.34	.67	ปานกลาง

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการดำเนินงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี โดยภาพรวม พบว่า ทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.34$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านการกินอยู่หลับนอนมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.44$) รองลงมาเป็นด้านการการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนของเจ้าหน้าที่ และด้านจัดสภาพแวดล้อม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.39$) และ ($\bar{x} = 3.27$) ตามลำดับ ส่วนด้านการศึกษา มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดที่ระดับ ($\bar{x} = 3.24$)

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการดำเนินงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี ด้านการกินอยู่หลับนอน

ตารางที่ 4.7.1 ประเภทอาหารและน้ำดื่ม

ลำดับ	รายการ	ระดับความ		แปลผล
		คิดเห็น		
		\bar{x}	SD	
1	1. อาหารและน้ำดื่ม			
1.1	ความเพียงพอของอาหารที่เด็กและเยาวชนได้รับในแต่ละมื้อ	3.34	.69	ปานกลาง
1.2	ความสดของวัตถุดิบที่ใช้ในการประกอบอาหาร	3.24	.76	ปานกลาง
1.3	ความสะอาดของอาหาร	3.33	.71	ปานกลาง
1.4	ความสะอาดของภาชนะใส่อาหาร	3.00	1.12	ปานกลาง
1.5	รสชาติความอร่อยของอาหาร	3.33	.85	ปานกลาง
1.6	การจัดอาหารให้เด็กและเยาวชน คำนึงถึง ศาสนาและวัฒนธรรม	3.72	.85	มาก
1.7	ความเพียงพอของจุดบริการน้ำดื่ม	3.36	.87	มาก
1.8	ความสะอาดของน้ำดื่ม	3.28	1.04	ปานกลาง
	รวม	3.33	.52	ปานกลาง

ประเภทอาหารและน้ำดื่ม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.33$) พบว่าการจัดอาหารให้เด็กและเยาวชนคำนึงถึงศาสนาและวัฒนธรรม มีความคิดเห็นมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.72$) รองลงมาเป็นความเพียงพอของจุดบริการน้ำดื่ม ($\bar{x} = 3.36$)

ตารางที่ 4.7.2 ประเภทเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม

ลำดับ	รายการ	ระดับความ		แปลผล
		คิดเห็น		
		\bar{x}	SD	
2.	เสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม			
2.1	ความเพียงพอของเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่มที่เด็กและเยาวชนได้รับ	3.50	.78	สูง
2.2	ความสะอาดของเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม	3.14	1.05	ปานกลาง
2.3	ความเหมาะสมของเสื้อผ้าในการจัดกิจกรรมต่างๆ เช่น ชุคกีฬา ชุคออกนอกสถานที่ ฯลฯ	3.43	.88	ปานกลาง
	รวม	3.36	.70	ปานกลาง

ประเภทเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.36$) พบว่าความเพียงพอของเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่มที่เด็กและเยาวชนได้รับ มีความคิดเห็นมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง $\bar{x} = 3.50$ รองลงมาเป็นความเหมาะสมของเสื้อผ้าในการจัดกิจกรรมต่างๆ เช่น ชุคกีฬา ชุคออกนอกสถานที่ ฯลฯ มีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.43$)

ตารางที่ 4.7.3 ประเภทอุปกรณ์เครื่องใช้ในการดำรงชีวิตประจำวัน (เช่น สนุก ยาตีฟัน แปรงสีฟัน ยาสระผม)

ลำดับ	รายการ	ระดับความ		แปลผล
		คิดเห็น		
		\bar{x}	SD	
3.	อุปกรณ์เครื่องใช้ในการดำรงชีวิตประจำวัน(เช่น สนุก ยาตีฟัน แปรงสีฟัน ยาสระผม)			
3.1	ความเพียงพอของอุปกรณ์เครื่องใช้ในการดำรงชีวิตประจำวัน สำหรับเด็กและเยาวชน	3.47	1.06	ปานกลาง
3.2	ความสะอาดของอุปกรณ์เครื่องใช้ในการดำรงชีวิตประจำวัน	3.34	1.10	ปานกลาง
	รวม	3.41	.91	ปานกลาง

ประเภทอุปกรณ์เครื่องใช้ในการดำรงชีวิตประจำวัน(เช่น สบู่ ยาสีฟัน แปรงสีฟัน ยา
สระผม) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.41$) พบว่า ความเพียงพอของอุปกรณ์เครื่องใช้
ในการดำรงชีวิตประจำวันสำหรับเด็กและเยาวชนมีความคิดเห็นมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปาน
กลาง ($\bar{x} = 3.47$) รองลงมาเป็น ความสะอาดของอุปกรณ์เครื่องใช้ในการดำรงชีวิตประจำวัน ($\bar{x} = 3.34$)

ตารางที่ 4.7.4 ประเภทเครื่องนอน

ลำดับ	รายการ	ระดับความ		แปลผล
		คิดเห็น		
		\bar{x}	SD	
4.	เครื่องนอน (เช่น ที่นอน ผ้าปูที่นอน ปลอกหมอน ผ้าห่ม)			
4.1	ความเพียงพอของเครื่องนอนสำหรับเด็กและเยาวชน	3.78	.86	มาก
4.2	ความสะอาดของเครื่องนอน	3.52	.98	มาก
	รวม	3.65	.83	มาก

ประเภทเครื่องนอนมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.65$) พบว่าความเพียงพอของ
เครื่องนอนสำหรับเด็กและเยาวชน มีความคิดเห็นมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.78$)
รองลงมาเป็นความสะอาดของเครื่องนอน ($\bar{x} = 3.52$)

ตารางที่ 4.7.5 ประเภทการรักษาพยาบาล

ลำดับ	รายการ	ระดับความ		แปลผล
		คิดเห็น		
		\bar{x}	SD	
5.	การรักษาพยาบาล			
5.1	ความเพียงพอของยาและเวชภัณฑ์สำหรับรักษาพยาบาลเด็กและเยาวชน	3.41	.92	ปานกลาง
5.2	ความเพียงพอของยาและเวชภัณฑ์สำหรับรักษาพยาบาลเด็กและเยาวชน	3.24	.90	ปานกลาง
5.3	ความเพียงพอของยาและเวชภัณฑ์สำหรับรักษาพยาบาลเด็กและเยาวชน	3.40	1.00	ปานกลาง
5.4	ความสะอาดของสถานที่รักษาพยาบาล	3.84	.85	มาก
	รวม	3.47	.75	ปานกลาง

ประเภทการรักษาพยาบาล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.47$) พบว่า ความสะอาดของสถานที่รักษาพยาบาล มีความคิดเห็นมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.84$) รองลงมาเป็นความเพียงพอของยาและเวชภัณฑ์สำหรับรักษาพยาบาลเด็กและเยาวชน และความเพียงพอของยาและเวชภัณฑ์สำหรับรักษาพยาบาลเด็กและเยาวชนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.41$), ($\bar{x} = 3.40$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7.6 ด้านการกินอยู่หลับนอน โดยภาพรวม

ลำดับ	รายการ	ระดับความคิดเห็น		แปลผล
		\bar{x}	SD	
1	อาหารและน้ำดื่ม	3.33	.52	ปานกลาง
2	เสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม	3.36	.70	ปานกลาง
3	อุปกรณ์เครื่องใช้ในการดำรงชีวิตประจำวัน (เช่น สบู่ ยาสีฟัน แปรงสีฟัน ยาสระผม)	3.41	.91	ปานกลาง
4	เครื่องนอน (เช่น ที่นอน ผ้าปูที่นอน ปลอกหมอน ผ้าห่ม)	3.65	.83	มาก
5	การรักษาพยาบาล	3.47	.75	ปานกลาง
รวมด้านการกินอยู่หลับนอน		3.44	.62	ปานกลาง

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ด้านการกินอยู่หลับนอนโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.44$) เมื่อพิจารณาแต่ละประเภท พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในประเภทเครื่องนอนมากที่สุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.65$) รองลงมาเป็นประเภทการรักษาพยาบาล อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.47$)

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการดำเนินงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี ด้านการศึกษา

ตารางที่ 4.8.1 ประเภทการศึกษาวิชาสามัญ

ลำดับ	รายการ	ระดับความ		แปลผล
		คิดเห็น		
		\bar{x}	SD	
1.	การศึกษาวิชาสามัญ			
1.1	จัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาสามัญหลากหลายรูปแบบ	3.60	1.01	สูง
1.2	ความเพียงพอของวัสดุอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอนวิชาสามัญ	3.50	.90	สูง
	รวม	3.55	.83	สูง

ประเภทการศึกษาวิชาสามัญ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง ($\bar{x} = 3.55$) พบว่าจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาสามัญหลากหลายรูปแบบ มีความคิดเห็นมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง ($\bar{x} = 3.60$) รองลงมาเป็นความเพียงพอของวัสดุอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอนวิชาสามัญ ($\bar{x} = 3.50$)

ตารางที่ 4.8.2 ประเภทการศึกษาวิชาชีพ

ลำดับ	รายการ	ระดับความ		แปลผล
		คิดเห็น		
		\bar{x}	SD	
2.	การศึกษาวิชาชีพ			
2.1	จัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาชีพหลากหลายวิชาชีพ	3.24	1.08	ปานกลาง
2.2	ความเพียงพอของวัสดุอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอนวิชาชีพ	3.17	1.01	ปานกลาง
	รวม	3.21	.90	ปานกลาง

ประเภทการศึกษาวิชาชีพ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.21$) พบว่าจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาชีพหลากหลายวิชาชีพ มีความคิดเห็นมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.24$) รองลงมาเป็นความเพียงพอของวัสดุอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอนวิชาชีพ ($\bar{x} = 3.17$)

ตารางที่ 4.8.3 ประเภทจริยศึกษา

ลำดับ	รายการ	ระดับความคิดเห็น		แปลผล
		\bar{x}	SD	
3.	จริยศึกษา			
3.1	ความหลากหลายของกิจกรรมจริยศึกษา	3.36	.77	ปานกลาง
3.2	ความสม่ำเสมอของการจัดกิจกรรมจริยศึกษา	3.29	.92	ปานกลาง
	รวม	3.33	.76	ปานกลาง

ประเภทจริยศึกษา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.33$) พบว่า ความหลากหลายของกิจกรรมจริยศึกษามีความคิดเห็นมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.36$) รองลงมา เป็น ความสม่ำเสมอของการจัดกิจกรรมจริยศึกษา ($\bar{x} = 3.29$)

ตารางที่ 4.8.4 ประเภทพลศึกษาและนันทนาการ

ลำดับ	รายการ	ระดับความคิดเห็น		แปลผล
		\bar{x}	SD	
4.	พลศึกษา และนันทนาการ			
4.1.	ความเพียงพอของวัสดุอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอนด้านพลศึกษา และนันทนาการ	2.79	1.01	ปานกลาง
4.2	ความสม่ำเสมอของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนพลศึกษา และนันทนาการ	2.93	1.12	ปานกลาง
	รวม	2.86	.96	ปานกลาง

ประเภทพลศึกษาและนันทนาการ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.86$) พบว่าความสม่ำเสมอของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนพลศึกษาและนันทนาการ มีความคิดเห็นมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.93$) รองลงมา เป็นความเพียงพอของวัสดุอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอนด้านพลศึกษา และนันทนาการ ($\bar{x} = 2.79$)

ตารางที่ 4.8.5 ด้านการศึกษา โดยภาพรวม

ลำดับ	รายการ	ระดับความคิดเห็น		แปลผล
		\bar{x}	SD	
1	การศึกษาวชิชาสามัญ	3.55	.83	สูง
2	การศึกษาวชิชาชีพ	3.21	.90	ปานกลาง
3	จริยศึกษา	3.33	.76	ปานกลาง
4	พลศึกษาและนันทนาการ	2.86	.96	ปานกลาง
	รวมด้านการศึกษา	3.24	.66	ปานกลาง

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ด้านการศึกษา โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.24$) เมื่อพิจารณาแต่ละประเภท พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในประเภทการศึกษาวชิชาสามัญมีความคิดเห็นมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง ($\bar{x} = 3.55$) รองลงมาเป็นประเภท จริยศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.33$)

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการดำเนินงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี ด้านการจัดสภาพแวดล้อม

ตารางที่ 4.9.1 ประเภทอาคารหอนอน

ลำดับ	รายการ	ระดับความคิดเห็น		แปลผล
		\bar{x}	SD	
1.	อาคารหอนอน			
1.1	ความเพียงพอของอาคารหอนอนต่อจำนวนเด็กและเยาวชน	3.45	1.03	ปานกลาง
1.2	ความกว้างของพื้นที่หอนอนเหมาะสมกับจำนวนเด็กและเยาวชน	3.57	.98	สูง
1.3	ความสะอาดของหอนอน	3.14	1.07	ปานกลาง
1.4	ความเหมาะสมของแสงสว่างภายในหอนอน	3.45	1.16	ปานกลาง
1.5	การถ่ายเทอากาศภายในหอนอน	3.28	1.09	ปานกลาง
1.6	มีห้องน้ำภายในหอนอนเพียงพอ	3.19	1.12	ปานกลาง
1.7	มีพัดลมภายในหอนอนเพียงพอ	2.79	1.17	ปานกลาง
1.8	มีโทรทัศน์ภายในหอนอนเพียงพอ	3.41	1.04	ปานกลาง
	รวม	3.28	.72	ปานกลาง

ประเภทอาคารหอนอน มีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.28$) พบว่า เรื่องความกว้างของพื้นที่หอนอนเหมาะสมกับจำนวนเด็กและเยาวชน มีความคิดเห็นมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง ($\bar{x} = 3.57$) รองลงมาเป็นเรื่องความเพียงพอของอาคารหอนอนต่อจำนวนเด็กและเยาวชน และความเหมาะสมของแสงสว่างภายในหอนอน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลางเท่ากัน ($\bar{x} = 3.45$)

ตารางที่ 4.9.2 ประเภทห้องเรียน

ลำดับ	รายการ	ระดับความ		แปลผล
		คิดเห็น		
		\bar{x}	SD	
2.	ห้องเรียน			
2.1	ความเพียงพอของห้องเรียนสำหรับเด็กและเยาวชน	3.36	.99	ปานกลาง
2.2	ความสะอาดของห้องเรียน	3.24	.96	ปานกลาง
2.3	ความเพียงพอของแสงสว่างภายในห้องเรียน	3.33	1.02	ปานกลาง
2.4	การถ่ายเทอากาศภายในห้องเรียน	3.29	.82	ปานกลาง
2.5	มีสิ่งอำนวยความสะดวกภายในห้องเรียนเพียงพอ เช่น พัดลม โต๊ะนักเรียน ฯลฯ	3.03	.94	ปานกลาง
	รวม	3.26	.72	ปานกลาง

ประเภทห้องเรียน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.26$) พบว่า ความเพียงพอของห้องเรียนสำหรับเด็กและเยาวชนมีความคิดเห็นมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.36$) รองลงมาเป็นเรื่องความเพียงพอของแสงสว่างภายในห้องเรียน ($\bar{x} = 3.33$)

ตารางที่ 4.9.3 ด้านการจัดสภาพแวดล้อม โดยภาพรวม

ลำดับ	รายการ	ระดับความ		แปลผล
		คิดเห็น		
		\bar{x}	SD	
1	อาคารทอนอน	3.28	.72	ปานกลาง
2	ห้องเรียน	3.26	.72	ปานกลาง
รวมด้านการจัดสภาพแวดล้อม		3.27	.68	ปานกลาง

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ด้านการจัดสภาพแวดล้อมโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.27$) เมื่อพิจารณาแต่ละประเภทพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นใกล้เคียงกันมาก โดยประเภทอาคารทอนอนมีความคิดเห็นมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.28$) รองลงมาเป็นประเภทห้องเรียนมีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.26$)

ตารางที่ 4.10 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการดำเนินงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี ด้านการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนของเจ้าหน้าที่

ลำดับ	รายการ	ระดับความ		แปลผล
		คิดเห็น		
		\bar{x}	SD	
1.	ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เด็กและเยาวชนอย่างสม่ำเสมอ	3.28	.83	ปานกลาง
2.	แสดงการยอมรับในพฤติกรรมทุกด้านของเด็กและเยาวชน	3.34	1.02	ปานกลาง
3.	มีการพูดคุยสื่อสารที่ทำให้รู้สึกอบอุ่นใกล้ชิด อยากรู้อยากเห็น	3.22	.99	ปานกลาง
4.	มีความกระตือรือร้นในการให้ความช่วยเหลือเด็กและเยาวชน	3.52	1.11	ปานกลาง
5.	มีการพูดจาสื่อสารเป็นที่น่าเชื่อถือต่อเด็กและเยาวชน	3.47	.88	ปานกลาง
6.	มีการชมเชยหรือให้รางวัล เมื่อเด็กและเยาวชนกระทำสิ่งที่ถูกต้องและเป็นประโยชน์	3.48	1.08	ปานกลาง
รวมด้านการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนของเจ้าหน้าที่		3.39	.73	ปานกลาง

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ด้านการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนของเจ้าหน้าที่โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.39$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า เรื่องการมีความกระตือรือร้นในการให้ความช่วยเหลือเด็กและเยาวชน มีความคิดเห็นมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{x} = 3.52$) รองลงมาเป็นเรื่อง มีการชมเชยหรือให้รางวัล เมื่อเด็กและเยาวชนกระทำความดีที่ถูกต้องและเป็นประโยชน์ และมีการพุดจาสื่อสารเป็นที่น่าเชื่อถือต่อเด็กและเยาวชน มีค่าเฉลี่ยเป็น ($\bar{x} = 3.48$) และ ($\bar{x} = 3.47$) ตามลำดับ ส่วนเรื่องมีการพุดคุยสื่อสารที่ทำให้รู้สึกอบอุ่นใกล้ชิดอยากพุดคุยด้วย มีความคิดเห็นน้อยที่สุด ค่าเฉลี่ยเป็น ($\bar{x} = 2.22$)

3. ผลการวิเคราะห์ปัญหาการดำเนินงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดปัตตานี

ด้านการกินอยู่หลับนอน

ตารางที่ 4.11 แสดงจำนวนร้อยละของปัญหาการดำเนินงานด้านการกินอยู่หลับนอนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี ตามความคิดเห็นของเด็กและเยาวชน จำแนกตามปัญหาด้านอาหารและน้ำดื่ม

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ปัญหาด้านอาหารและน้ำดื่ม		
1. เด็กและเยาวชนคิดว่าข้อใดเป็นปัญหาที่สำคัญที่สุดของอาหารที่สถานพินิจฯ จัดให้		
อาหารไม่เพียงพอต่อความต้องการของเด็กและเยาวชนในทุกมื้อ	7	12.1
อาหารไม่เพียงพอต่อความต้องการของเด็กและเยาวชนในบางมื้อ	13	22.4
วัตถุดิบที่ใช้ในการประกอบอาหารไม่สด	6	10.3
วัตถุดิบที่ใช้ในการประกอบอาหารไม่สะอาด	3	5.2
รสชาติอาหารไม่อร่อย	4	6.9
ส่วนประกอบของอาหารมีผักจำนวนมาก มีเนื้อสัตว์จำนวนน้อย	5	8.6
อาหารที่จัดให้ไม่มีปัญหา	17	29.3
ปัญหาอื่น ๆ	6	10.3
รวม	58	100

ปัญหาที่สำคัญที่สุดของอาหารที่สถานพินิจฯ จัดให้ ส่วนใหญ่ไม่มีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 29.3 จะมีปัญหาเรื่องอาหารไม่เพียงพอต่อความต้องการของเด็กและเยาวชนในบางมื้อ ร้อยละ 22.4 ส่วนวัตถุดิบที่ใช้ในการประกอบอาหารไม่สะอาด มีเพียงร้อยละ 5.2 เท่านั้น

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
2. เด็กและเยาวชนคิดว่าข้อใดเป็นปัญหาที่สำคัญที่สุดของน้ำดื่มที่สถานพินิจฯ จัดให้		
จุดบริการน้ำดื่ม ไม่เพียงพอต่อความต้องการของเด็กและเยาวชน	8	13.8
น้ำดื่มที่จัดให้ไม่สะอาด	6	10.3
แก้วสำหรับดื่มน้ำไม่เพียงพอ	10	17.2
แก้วสำหรับดื่มน้ำไม่สะอาด	14	24.1
น้ำดื่มที่จัดให้ไม่มีปัญหา	18	31.0
ปัญหาอื่น ๆ	2	3.4
รวม	58	100

ปัญหาที่สำคัญที่สุดของน้ำดื่มที่สถานพินิจฯ จัดให้ ส่วนใหญ่ไม่มีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 31.0 จะมีปัญหาในเรื่องแก้วสำหรับดื่มน้ำไม่สะอาด คิดเป็นร้อยละ 24.1 รองลงมาเป็นเรื่องแก้วน้ำสำหรับดื่มน้ำไม่เพียงพอ และจุดบริการน้ำดื่มไม่เพียงพอต่อความต้องการของเด็กและเยาวชน คิดเป็นร้อยละ 17.2 และ 13.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.12 แสดงจำนวนร้อยละของปัญหาการดำเนินงานด้านการกินอยู่หลับนอนในสถานพินิจ และคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี ตามความคิดเห็นของเด็กและเยาวชน จำแนกตาม ด้านเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ปัญหาด้านเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม		
1. เด็กและเยาวชนคิดว่าข้อใดเป็นปัญหาที่สำคัญที่สุดของเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่มที่สถานพินิจฯ จัดให้		
เด็กและเยาวชนไม่ได้รับเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่มตามจำนวนที่หน่วยงานกำหนด (3 ชุด/คน)	3	5.2
เด็กและเยาวชนไม่ได้รับเสื้อตามจำนวนที่หน่วยงานกำหนด (3 ตัว/คน)	4	6.9
เด็กและเยาวชนไม่ได้รับกางเกงตามจำนวนที่หน่วยงานกำหนด (3 ตัว/คน)	3	5.2
เด็กและเยาวชนไม่ได้รับเสื้อผ้าที่ใช้ในกิจกรรมต่างๆ เช่น ชุดกีฬา ชุดออกนอกสถานที่ ฯลฯ	8	13.8
ขนาดเสื้อและกางเกงไม่เหมาะสมกับร่างกายของเด็กและเยาวชน	8	13.8
เสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่มที่จัดให้ไม่มีปัญหา	28	48.3
ปัญหาอื่น ๆ	4	6.9
รวม	58	100

ปัญหาที่สำคัญที่สุดของ เสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่มที่สถานพินิจฯ จัดให้ ส่วนใหญ่ไม่มีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 48.3 มีเพียงปัญหาเด็กและเยาวชนไม่ได้รับเสื้อผ้าที่ใช้ในกิจกรรมต่างๆ เช่น ชุดกีฬา ชุดออกนอกสถานที่ ฯลฯและขนาดเสื้อและกางเกงไม่เหมาะสมกับร่างกายของเด็กและเยาวชน ที่มีจำนวนเท่ากัน คิดร้อยละ 13.8 โดยปัญหาเด็กและเยาวชนไม่ได้รับเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่มตามจำนวนที่หน่วยงานกำหนด และปัญหาเด็กและเยาวชนไม่ได้รับกางเกงตามจำนวนที่หน่วยงานที่มีจำนวนน้อยที่สุดและเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 5.2 เท่านั้น

ตารางที่ 4.13 แสดงจำนวนร้อยละของปัญหาการดำเนินงานด้านการกินอยู่หลับนอนในสถานพินิจ และคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี ตามความคิดเห็นของเด็กและเยาวชน จำแนกตาม ด้านอุปกรณ์เครื่องใช้ในการดำรงชีวิตประจำวัน

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ปัญหาด้านอุปกรณ์เครื่องใช้ในการดำรงชีวิตประจำวัน (เช่น สบู่ ยาสีฟัน แปรงสีฟัน ยาสระผม)		
1. เด็กและเยาวชนคิดว่าข้อใดเป็นปัญหาที่สำคัญที่สุดของอุปกรณ์เครื่องใช้ในการดำรงชีวิตประจำวันที่สถานพินิจฯ จัดให้		
สบู่ ยาสีฟัน แปรงสีฟัน ยาสระผม ไม่เพียงพอต่อจำนวนเด็กและเยาวชน	7	12.1
สบู่ ยาสีฟัน แปรงสีฟัน ไม่เพียงพอต่อจำนวนเด็กและเยาวชน	1	1.7
สบู่ ยาสีฟัน ไม่เพียงพอต่อจำนวนเด็กและเยาวชน	2	3.4
สบู่ ไม่เพียงพอต่อจำนวนเด็กและเยาวชน	4	6.9
เด็กและเยาวชนใช้สบู่ก้อนเดียวกันหลายคนทำให้เชื้อโรคติดต่อได้ง่าย	24	41.4
อุปกรณ์เครื่องใช้ในการดำรงชีวิตประจำวันที่จัดให้ไม่มีปัญหา ปัญหาอื่น ๆ	20	34.5
รวม	58	100

ปัญหาที่สำคัญที่สุดของ อุปกรณ์เครื่องใช้ในการดำรงชีวิตประจำวัน ที่สถานพินิจฯ จัดให้ ส่วนใหญ่มีปัญหา เรื่องเด็กและเยาวชนใช้สบู่ก้อนเดียวกันหลายคนทำให้เชื้อโรคติดต่อได้ง่าย มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.4 นอกนั้นอุปกรณ์เครื่องใช้ในการดำรงชีวิตประจำวันที่จัดให้ไม่มีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 34.5 เรื่องที่เป็นปัญหาน้อยที่สุดคือสบู่ยาสีฟัน แปรงสีฟันไม่เพียงพอต่อจำนวนเด็กและเยาวชน คิดเป็นร้อยละ 1.7

ตารางที่ 4.14 แสดงจำนวนร้อยละของปัญหาการดำเนินงานด้านการกินอยู่หลับนอนในสถานพินิจ และคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี ตามความคิดเห็นของเด็กและเยาวชน จำแนกตาม ด้านเครื่องนอน

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ปัญหาด้านเครื่องนอน (เช่น ที่นอน ผ้าปูที่นอน ปลอกหมอน ผ้าห่ม)		
1. เด็กและเยาวชนคิดว่าข้อใดเป็นปัญหาที่สำคัญที่สุดของเครื่องนอนที่สถานพินิจฯ จัดให้		
ที่นอน ผ้าปูที่นอน ปลอกหมอน ผ้าห่ม ไม่เพียงพอต่อจำนวนเด็กและเยาวชน	6	10.3
ที่นอน ผ้าปูที่นอน ปลอกหมอนไม่เพียงพอต่อจำนวนเด็กและเยาวชน	3	5.2
ที่นอน ผ้าปูที่นอน ไม่เพียงพอต่อจำนวนเด็กและเยาวชน	3	5.2
ที่นอน ไม่เพียงพอต่อจำนวนเด็กและเยาวชน	1	1.7
ที่นอน ผ้าปูที่นอน ปลอกหมอน ผ้าห่ม ไม่สะอาด	8	13.8
เครื่องนอนที่จัดให้ไม่มีปัญหา	36	62.1
ปัญหาอื่น ๆ	1	1.7
รวม	58	100

ปัญหาที่สำคัญที่สุดของอุปกรณ์เครื่องนอนที่สถานพินิจฯ จัดให้ส่วนใหญ่ไม่มีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 62.1 นอกนั้นเป็นปัญหาเรื่องที่นอน ผ้าปูที่นอน ปลอกหมอน ผ้าห่ม ไม่สะอาด คิดเป็นร้อยละ 13.8 ที่นอน ผ้าปูที่นอน ปลอกหมอน ผ้าห่ม ไม่เพียงพอต่อจำนวนเด็กและเยาวชน คิดเป็นร้อยละ 10.3 ที่นอน ผ้าปูที่นอน ปลอกหมอน ไม่เพียงพอต่อจำนวนเด็กและเยาวชน และที่นอน ผ้าปูที่นอน ไม่เพียงพอต่อจำนวนเด็กและเยาวชน คิดเป็นร้อยละ 5.2 เท่ากัน ที่นอน ไม่เพียงพอต่อจำนวนเด็กและเยาวชนเป็นปัญหาน้อยที่สุด คิดเป็น ร้อยละ 1.7

ตารางที่ 4.15 แสดงจำนวนร้อยละของปัญหาการดำเนินงานด้านการกินอยู่หลับนอนในสถานพินิจ และคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี ตามความคิดเห็นของเด็กและเยาวชน จำแนกตามด้านการรักษาพยาบาล

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ปัญหาด้านยาและเวชภัณฑ์ที่สถาน พินิจฯ จัดให้		
1. เด็กและเยาวชนคิดว่าข้อใดเป็นปัญหาที่สำคัญที่สุดของยาและเวชภัณฑ์ที่สถาน พินิจฯ จัดให้		
ยาและเวชภัณฑ์ไม่เพียงพอตามความจำเป็นของเด็กและเยาวชน	17	29.3
รายการ		
ยาและเวชภัณฑ์ที่จัดให้ไม่เหมาะกับการรักษาโรคภัยไข้เจ็บของเด็กและเยาวชน	7	12.1
ยาและเวชภัณฑ์ที่จัดให้ไม่มีปัญหา	30	51.7
ปัญหาอื่น ๆ	4	6.9
รวม	58	100

ปัญหาที่สำคัญที่สุดของ ยาและเวชภัณฑ์ที่สถานพินิจฯ จัดให้ ส่วนใหญ่ไม่มีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 51.7 จะมีปัญหาในเรื่องยาและเวชภัณฑ์ไม่เพียงพอตามความจำเป็นของเด็กและเยาวชน และยาและเวชภัณฑ์ที่จัดให้ไม่เหมาะกับการรักษาโรคภัยไข้เจ็บของเด็กและเยาวชน คิดเป็นร้อยละ 29.3 และ 12.1 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.15 (ต่อ)

รายการ		จำนวน	ร้อยละ
2. เด็กและเยาวชนคิดว่าข้อใดเป็นปัญหาที่สำคัญที่สุดของห้องพยาบาล			
	ห้องพยาบาลคับแคบ ไม่เพียงพอต่อจำนวนเด็กและเยาวชนที่เข้ารับการรักษาพยาบาล	9	15.5
	ภายในห้องพยาบาลอากาศไม่ถ่ายเท	11	19.0
	ภายในห้องพยาบาลแสงสว่างไม่เพียงพอ	9	15.5
	ภายในห้องพยาบาลไม่สะอาด	2	3.4
	ผ้าปูเตียงนอนสำหรับผู้ป่วยไม่สะอาด	1	1.7
	ห้องพยาบาลไม่มีปัญหา	24	41.4
	ปัญหาอื่น ๆ	2	3.4
รวม		58	100

ปัญหาที่สำคัญที่สุดของ ห้องพยาบาลที่สถานพินิจฯ จัดให้ส่วนใหญ่ไม่มีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 41.4 จะเป็นปัญหาในเรื่องภายในห้องพยาบาลอากาศไม่ถ่ายเท และภายในห้องพยาบาลแสงสว่างไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 19.0 และ 15.5 ตามลำดับ

รายการ		จำนวน	ร้อยละ
3. เด็กและเยาวชนคิดว่าข้อใดเป็นปัญหาที่สำคัญที่สุดของเจ้าหน้าที่พยาบาล			
	การให้บริการขาดความรวดเร็ว	12	20.7
	ไม่ให้ความสนใจต่อเด็กและเยาวชนเท่าที่ควร	7	12.1
รายการ		จำนวน	ร้อยละ
	ปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนแต่ละคนไม่เท่าเทียมกัน	8	13.8
	ไม่มีเจ้าหน้าที่พยาบาลในวันหยุดราชการ	4	6.9
	เจ้าหน้าที่พยาบาลไม่มีปัญหา	25	43.1
	ปัญหาอื่น ๆ	2	3.4
รวม		58	100

ปัญหาที่สำคัญที่สุดของ เจ้าหน้าที่พยาบาล ส่วนใหญ่ไม่มีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 43.1 จะมีเพียงเรื่องการให้บริการขาดความรวดเร็ว คิดเป็นร้อยละ 20.7 ส่วนปัญหาการไม่มีเจ้าหน้าที่พยาบาลในวันหยุดราชการ เป็นปัญหาน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 6.9

ด้านการศึกษา

ตารางที่ 4.16 แสดงจำนวนร้อยละของปัญหาการดำเนินงานด้านการศึกษาของสถานพินิจและ
 คุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี ตามความคิดเห็นของเด็กและเยาวชน
 จำแนกตามปัญหาด้านการศึกษาวชิชาสามัญ

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ปัญหาด้าน การศึกษาวชิชาสามัญ		
1. เด็กและเยาวชนคิดว่าข้อใดเป็นปัญหาที่สำคัญที่สุดของการจัด		
กิจกรรมการเรียนการสอนวชิชาสามัญ		
ไม่มีสื่อการสอน ที่จะดึงดูดใจเด็กและเยาวชนสนใจ	12	20.7
ไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกภายในห้องเรียน เช่น พัดลม โต๊ะ นักเรียน	7	12.1
อุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนไม่เพียงพอ	8	13.8
ไม่มีแผนการจัดการเรียนการสอน	4	6.9
การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวชิชาสามัญไม่มีปัญหา	25	43.1
ปัญหาอื่น ๆ	2	3.4
รวม	58	100

ปัญหาที่สำคัญที่สุดของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวชิชาสามัญที่สถานพินิจฯ จัด
 ให้ส่วนใหญ่ไม่มีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 43.1 จะมีปัญหาเรื่องไม่มีสื่อการสอน ที่จะดึงดูดใจเด็ก
 และเยาวชนสนใจ คิดเป็นร้อยละ 20.7 ส่วนปัญหาเรื่องอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนไม่
 เพียงพอ ไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกภายในห้องเรียน เช่น พัดลม โต๊ะนักเรียนและไม่มีแผนการ
 จัดการเรียนการสอน คิดเป็นร้อยละ 13.8, 12.1 และ 6.9 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.17 แสดงจำนวนร้อยละของปัญหาการดำเนินงานด้านการศึกษาของสถานพินิจและ
 คุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี ตามความคิดเห็นของเด็กและเยาวชน
 จำแนกตามปัญหาด้าน การศึกษาวิชาชีพ

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ปัญหาด้าน การศึกษาวิชาชีพ		
1. เด็กและเยาวชนคิดว่าข้อใดเป็นปัญหาที่สำคัญที่สุดของการจัด กิจกรรมการเรียนการสอนวิชาชีพ		
ไม่เปิดโอกาสให้เด็กและเยาวชนมีส่วนร่วมแสดงความ คิดเห็นในการเปิดสอน แต่ละวิชาชีพ	6	10.3
ไม่เปิดโอกาสให้เด็กและเยาวชนเลือกเรียนวิชาชีพ	6	10.3
วิชาชีพที่เปิดสอนมีน้อย	19	32.8
วิชาชีพที่เปิดสอนไม่น่าสนใจ	1	1.7
อุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนไม่เพียงพอ	3	5.2
การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาชีพไม่มีปัญหา	20	34.5
ปัญหาอื่น ๆ	3	5.2
รวม	58	100

ปัญหาที่สำคัญที่สุดของ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาชีพที่สถานพินิจฯ จัดให้
 ส่วนใหญ่ไม่มีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 34.5 โดยมีปัญหาเรื่องวิชาชีพที่เปิดสอนมีน้อย ที่จัดเป็น
 ปัญหามาก คิดเป็นร้อยละ 32.8 ส่วนปัญหาเรื่องวิชาชีพที่เปิดสอนไม่น่าสนใจ มีจำนวนน้อยที่สุด
 คิดเป็นร้อยละ 1.7

ตารางที่ 4.18 แสดงจำนวนร้อยละของปัญหาการดำเนินงานด้านการศึกษาของสถานพินิจและ
 คุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี ตามความคิดเห็นของเด็กและเยาวชน
 จำแนกตามปัญหาด้านจริยศึกษา

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ปัญหาด้านจริยศึกษา		
1. เด็กและเยาวชนคิดว่าข้อใดเป็นปัญหาที่สำคัญที่สุดของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจริยศึกษา		
กิจกรรมการเรียนการสอนจริยศึกษา		
การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไม่น่าสนใจ	14	24.1
การจัดกิจกรรมไม่สม่ำเสมอ	13	22.4
การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจริยศึกษาไม่มีปัญหา	29	50.0
รายการ		
ปัญหาอื่น ๆ	2	3.4
รวม		
	58	100

ปัญหาที่สำคัญที่สุดของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจริยศึกษา ที่สถานพินิจฯ จัดให้ส่วนใหญ่ไม่มีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 50.0 โดยมีปัญหาเรื่องการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไม่น่าสนใจ และการจัดกิจกรรมไม่สม่ำเสมอที่เป็นปัญหาตามมา คิดเป็นร้อยละ 24.1 และ 22.4 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.19 แสดงจำนวนร้อยละของปัญหาการดำเนินงานด้านการศึกษาของสถานพินิจและ
คุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี ตามความคิดเห็นของเด็กและเยาวชน
จำแนกตามปัญหาด้านพลศึกษา และนันทนาการ

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ปัญหาด้านพลศึกษา และนันทนาการ		
1. เด็กและเยาวชนคิดว่าข้อใดเป็นปัญหาที่สำคัญที่สุดของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนพลศึกษา และนันทนาการ		
การจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา และนันทนาการไม่ สม่ำเสมอ	16	27.6
อุปกรณ์การเรียนการสอนไม่เพียงพอต่อจำนวนเด็กและ เยาวชน	10	17.2
เด็กและเยาวชน ไม่ได้ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาทุกวัน	14	24.1
การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนพลศึกษา และนันทนาการ ไม่มีปัญหา	16	27.6
ปัญหาอื่น ๆ	2	3.4
รวม	58	100

ปัญหาที่สำคัญที่สุดของ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนพลศึกษา และนันทนาการ ที่
สถานพินิจฯ จัดให้ โดยส่วนหนึ่งเห็นว่ากิจกรรมที่จัดให้ไม่มีปัญหา แต่อีกส่วนหนึ่งเห็นว่าปัญหา
การจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา และนันทนาการไม่สม่ำเสมอ ซึ่งมีจำนวนเท่ากัน คิดเป็น
ร้อยละ 27.6 รองลงมาเป็นปัญหาเด็กและเยาวชน ไม่ได้ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาทุกวัน และ
อุปกรณ์การเรียนการสอนไม่เพียงพอต่อจำนวนเด็กและเยาวชน คิดเป็นร้อยละ 24.1 และ 17.2
ตามลำดับ

ด้านการจัดสภาพแวดล้อม

ตารางที่ 4.20 แสดงจำนวนร้อยละของปัญหาการดำเนินงานด้านการจัดสภาพแวดล้อมของสถาน
พินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี ตามความคิดเห็นของเด็กและ
เยาวชน จำแนกตามปัญหาด้านอาคารหอนอน

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ปัญหาด้านอาคารหอนอน		
1. เด็กและเยาวชนคิดว่าข้อใดเป็นปัญหาที่สำคัญที่สุดของอาคารหอนอน		
อาคารหอนอนไม่เพียงพอต่อจำนวนเด็กและเยาวชน	2	3.4
ห้องอาบน้ำภายในอาคารหอนอนไม่เพียงพอต่อจำนวนเด็กและเยาวชน	20	34.5
อาคารหอนอนไม่สะอาด	9	15.5
อาคารหอนอนไม่มีปัญหา	23	39.7
ปัญหาอื่น ๆ	4	6.9
รวม	58	100

ปัญหาที่สำคัญที่สุดของอาคารหอนอนที่สถานพินิจฯ จัดให้ ส่วนใหญ่ไม่มีปัญหา
คิดเป็นร้อยละ 39.7 จะมีปัญหาในเรื่องห้องอาบน้ำภายในอาคารหอนอนไม่เพียงพอต่อจำนวนเด็ก
และเยาวชน คิดเป็นร้อยละ 34.5 และมีบางส่วนเห็นว่าอาคารหอนอนไม่สะอาด คิดเป็นร้อยละ
15.5

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
2. เด็กและเยาวชนคิดว่าข้อใดเป็นปัญหาที่สำคัญที่สุดของหอนอน		
หอนอนคับแคบ ไม่เหมาะสมต่อจำนวนเด็กและเยาวชน	4	6.9
ภายในหอนอนเปิดไฟฟ้าสว่างมากเกินไปทำให้นอนไม่หลับ	33	56.9
หอนอนไม่สะอาด	5	8.6
หอนอนไม่มีปัญหา	15	25.9
ปัญหาอื่น ๆ	1	1.7
รวม	58	100

ปัญหาที่สำคัญที่สุดของหอนอนที่สถานพินิจฯ จัดให้ ส่วนใหญ่เป็นปัญหาจาก
ภายในหอนอนเปิดไฟฟ้าสว่างมากเกินไปทำให้นอนไม่หลับ คิดเป็นร้อยละ 56.9 มีบางส่วนเห็น
ว่าหอนอนไม่มีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 25.9

ตารางที่ 4.20 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
3. เด็กและเยาวชนคิดว่าข้อใดเป็นปัญหาที่สำคัญที่สุดของห้องน้ำภายในห้องน้ำ		
ห้องน้ำภายในอาคารห้องน้ำไม่เพียงพอต่อจำนวนเด็กและเยาวชน	6	10.3
อ่างล้างมือ และ โถปัสสาวะชำรุดเสื่อมสภาพไม่สามารถใช้งานได้	17	29.3
ห้องน้ำไม่มีประตู ทำให้ไม่สะดวกต่อการขับถ่าย	13	22.4
ห้องน้ำไม่อาด	5	8.6
ห้องน้ำภายในห้องน้ำไม่มีปัญหา	15	25.9
ปัญหาอื่น ๆ	2	3.4
รวม	58	100

ปัญหาที่สำคัญที่สุดของห้องน้ำภายในห้องน้ำ ที่สถานพินิจฯ จัดให้ ส่วนใหญ่เป็นปัญหาอ่างล้างมือ และ โถปัสสาวะชำรุดเสื่อมสภาพไม่สามารถใช้งานได้คิดเป็นร้อยละ 29.3 มีบางส่วนเห็นว่าห้องน้ำภายในห้องน้ำไม่มีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 25.9 ส่วนปัญหาห้องน้ำไม่มีประตูทำให้ไม่สะดวกต่อการขับถ่าย คิดเป็นร้อยละ 22.4 เป็นปัญหารองลงมา

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
4. เด็กและเยาวชนคิดว่าข้อใดเป็นปัญหาที่สำคัญที่สุดของพัสดมภายในห้องน้ำ		
พัสดมมีจำนวนน้อยไม่ทั่วถึงทุกจุดที่เด็กและเยาวชนนอน	40	69.0
พัสดมเสื่อมสภาพไม่สามารถใช้งานได้	4	6.9
พัสดมเสียงดังทำให้นอนไม่หลับ	2	3.4
พัสดมภายในห้องน้ำที่จัดให้ไม่มีปัญหา	11	19.0
ปัญหาอื่น ๆ	1	1.7
รวม	58	100

ปัญหาที่สำคัญที่สุดของพัสดมภายในห้องน้ำที่สถานพินิจฯ จัดให้ ส่วนใหญ่เป็นปัญหา พักมมีจำนวนน้อยไม่ทั่วถึงทุกจุดที่เด็กและเยาวชนนอน คิดเป็นร้อยละ 69.0 มีบางส่วนเห็นว่าพัสดมภายในห้องน้ำไม่มีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 19.0

ตารางที่ 4.20 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
5. เด็กและเยาวชนคิดว่าข้อใดเป็นปัญหาที่สำคัญที่สุดของโทรทัศน์ภายในนอน		
โทรทัศน์ไม่เพียงพอต่อจำนวนเด็กและเยาวชน จุดที่อยู่ไกลมองไม่เห็น	8	13.8
กำหนดเวลาปิดโทรทัศน์ภายในนอนเร็วเกินไป	19	32.8
เปิดโทรทัศน์เสียงดังเกินไปทำให้นอนไม่หลับ	4	6.9
ไม่มีเวลาเป็นการแน่นอนในการเปิด-ปิดโทรทัศน์	4	6.9
โทรทัศน์ภายในนอนที่จัดให้ไม่มีปัญหา	22	37.9
ปัญหาอื่น ๆ	1	1.7
รวม	58	100

ปัญหาที่สำคัญที่สุดของโทรทัศน์ภายในนอน ที่สถานพินิจฯ จัดให้ ส่วนใหญ่เห็นว่าโทรทัศน์ภายในนอนที่จัดให้ไม่มีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 37.9 มีบางส่วนที่เห็นว่ากำหนดเวลาปิดโทรทัศน์ภายในนอนเร็วเกินไป คิดเป็นร้อยละ 32.8

ตารางที่ 4.21 แสดงจำนวนร้อยละของปัญหาการดำเนินงานด้านการจัดสภาพแวดล้อมของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี ตามความคิดเห็นของเด็กและเยาวชน จำแนกตามปัญหาด้านปัญหาด้านห้องเรียน

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ปัญหาด้านห้องเรียน		
1. เด็กและเยาวชนคิดว่าข้อใดเป็นปัญหาที่สำคัญที่สุดของห้องเรียน		
ไม่มีห้องเรียนที่เป็นสัดส่วนโดยเฉพาะ	14	24.1
มีเสียงดังจากภายนอกกรบกรวน ทำให้ไม่มีสมาธิในการเรียน	12	20.7
แสงสว่างภายในห้องเรียน ไม่เพียงพอ	1	1.7
ไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกภายในห้องเรียน เช่น พัดลม โต๊ะนักเรียน	13	22.4
ห้องเรียนไม่มีปัญหา	17	29.3
ปัญหาอื่น ๆ	1	1.7
รวม	58	100

ปัญหาที่สำคัญที่สุดของ ห้องเรียนที่สถานพินิจฯ จัดให้ ส่วนใหญ่ไม่มีปัญหา คิดเป็น ร้อยละ 29.3 บางส่วนเห็นว่าไม่มีห้องเรียนที่เป็นสัดส่วน โดยเฉพาะ รองลงมาเป็นปัญหาไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกภายในห้องเรียน เช่น พัดลม โต๊ะนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 24.1 และ 22.4 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.22 แสดงจำนวนร้อยละของปัญหาการดำเนินงานด้านการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนของ เจ้าหน้าที่สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี ตามความคิดเห็น ของเด็กและเยาวชน จำแนกตามปัญหาด้านการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนของเจ้าหน้าที่

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ปัญหาด้านการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนของเจ้าหน้าที่		
1. เด็กและเยาวชนคิดว่าข้อใดเป็นปัญหาที่สำคัญที่สุดของเจ้าหน้าที่กับการปฏิบัติ ต่อเด็กและเยาวชน		
เจ้าหน้าที่บางคนไม่มีความจริงใจในการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชน	6	10.3
เจ้าหน้าที่บางคนปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนด้วยความรุนแรง	7	12.1
เจ้าหน้าที่บางคนขาดความเมตตาต่อเด็กและเยาวชน	2	3.4
เจ้าหน้าที่บางคนไม่มีความยุติธรรม	12	20.7
เจ้าหน้าที่ดูแลเด็กและเยาวชน โดยการใช้อำนาจบังคับ	2	3.4
เจ้าหน้าที่ขาดความเข้าใจในตัวเด็กและเยาวชน	11	19.0
การปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนของเจ้าหน้าที่ไม่มีปัญหา	15	25.9
ปัญหาอื่น ๆ	3	5.2
รวม	58	100

ปัญหาที่สำคัญที่สุดของ การปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนของเจ้าหน้าที่สถานพินิจฯ ส่วน ใหญ่เห็นว่าไม่มีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 25.9 บางส่วนเห็นว่าเจ้าหน้าที่บางคนไม่มีความยุติธรรม รองลงมาเป็นเรื่องเจ้าหน้าที่ขาดความเข้าใจในตัวเด็กและเยาวชน คิดเป็นร้อยละ 20.7 และ 19.0 ตามลำดับ

4. ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะของเด็กและเยาวชนต่อการดำเนินงานของสถานพินิจ และคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี

ด้านการกินอยู่หลับนอน

ตารางที่ 4.23 แสดงจำนวนร้อยละของข้อเสนอแนะของเด็กและเยาวชนต่อการดำเนินงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี ด้านการกินอยู่หลับนอน จำแนกตามข้อเสนอแนะด้านอาหารและน้ำดื่ม

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ข้อเสนอแนะด้านอาหารและน้ำดื่ม		
1. เด็กและเยาวชนมีข้อเสนอในการปรับปรุงเรื่องอาหารที่สถานพินิจฯ จัดให้		
อย่างไร		
ควรจัดอาหารให้เพียงพอต่อความต้องการของเด็กและเยาวชนในแต่ละมื้อ	14	24.1
ควรจัดหาวัตถุดิบที่มีความสดใช้ในการประกอบอาหาร	10	17.2
ควรจัดหาวัตถุดิบที่สะอาดใช้ในการประกอบอาหาร	12	20.7
ควรปรุงอาหารให้มีรสชาติอร่อย โดยให้เด็กและเยาวชนมีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็น	9	15.5
ส่วนประกอบของอาหารควรมีเนื้อสัตว์มากกว่าผัก	10	17.2
ข้อเสนออื่น ๆ	3	5.2
รวม	58	100

ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงเรื่องอาหารที่สถานพินิจฯ จัดให้ ส่วนใหญ่เห็นว่าควรจัดอาหารให้เพียงพอต่อความต้องการของเด็กและเยาวชนในแต่ละมื้อ คิดเป็นร้อยละ 24.1 รองลงมาควรจัดหาวัตถุดิบที่สะอาดใช้ในการประกอบอาหาร คิดเป็นร้อยละ 20.7 ควรจัดหาวัตถุดิบที่มีความสดใช้ในการประกอบอาหารและส่วนประกอบของอาหารควรมีเนื้อสัตว์มากกว่าผัก คิดเป็นร้อยละ 17.2 เท่ากัน และควรปรุงอาหารให้มีรสชาติอร่อย โดยให้เด็กและเยาวชนมีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็น คิดเป็นร้อยละ 15.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.23 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
2. เด็กและเยาวชนมีข้อเสนอในการปรับปรุงเรื่องน้ำดื่มที่		
สถานพินิจฯ จัดให้อย่างไร		
ควรมีเพิ่มจุดบริการน้ำดื่มให้เพียงพอต่อความต้องการของเด็กและเยาวชน	4	6.9
ควรมีจัดน้ำดื่มที่มีความสะอาด และมีเครื่องกรองน้ำ	11	19.0
ควรมีเครื่องทำน้ำเย็นทุกจุดบริการอย่างเพียงพอ	15	25.9
รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ควรมีแก้วสำหรับดื่มน้ำที่สะอาดทุกจุดบริการอย่างเพียงพอ	24	41.4
ข้อเสนออื่น ๆ	4	6.9
รวม	58	100

ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงเรื่องน้ำดื่มที่สถานพินิจฯ จัดให้ ส่วนใหญ่เห็นว่าควรมีแก้วสำหรับดื่มน้ำที่สะอาดทุกจุดบริการอย่างเพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 41.4 รองลงมาควรมีเครื่องทำน้ำเย็นทุกจุดบริการอย่างเพียงพอ ควรมีจัดน้ำดื่มที่มีความสะอาด และมีเครื่องกรองน้ำ และสุดท้ายควรมีเพิ่มจุดบริการน้ำดื่มให้เพียงพอต่อความต้องการของเด็กและเยาวชน คิดเป็นร้อยละ 25.9, 19.0 และ 6.9 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.24 แสดงจำนวนร้อยละของข้อเสนอแนะของเด็กและเยาวชนต่อการดำเนินงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี ด้านการกินอยู่หลับนอน จำแนกตามข้อเสนอแนะด้านเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. เด็กและเยาวชนมีข้อเสนอในการปรับปรุงเรื่องเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่มที่สถานพินิจฯ จัดให้อย่างไร		
ควรจัดเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่มให้เด็กและเยาวชนตามจำนวนที่หน่วยงานกำหนด (3 ชุด/คน)	2	3.4
ควรจัดเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่มให้เด็กและเยาวชนตามจำนวนที่หน่วยงานกำหนด (3 ตัว/คน)	3	5.2
ควรจัดกางเกงให้เด็กและเยาวชนตามจำนวนที่หน่วยงานกำหนด (3 ตัว/คน)	4	6.9
ควรจัดเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่มที่มีความสะอาด ให้กับเด็กและเยาวชน	9	15.5
ควรจัดเสื้อผ้าและกางเกงให้มีขนาดเหมาะสมกับร่างกายของเด็กและเยาวชนแต่ละคน	16	27.6
ควรมีชุดนอน และชุดออกกำลังกาย ที่เหมาะสม	21	36.2
ข้อเสนออื่น ๆ	3	5.2
รวม	58	100

ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงเรื่องเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่มที่สถานพินิจฯ จัดให้ ส่วนใหญ่เห็นว่าควรมีชุดนอน และชุดออกกำลังกาย ที่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 36.2 รองลงมาควรจัดเสื้อผ้าและกางเกงให้มีขนาดเหมาะสมกับร่างกายของเด็กและเยาวชนแต่ละคน ควรจัดเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่มที่มีความสะอาด ให้กับเด็กและเยาวชน ควรจัดกางเกงให้เด็กและเยาวชนตามจำนวนที่หน่วยงานกำหนด และควรจัดเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่มให้เด็กและเยาวชนตามจำนวนที่หน่วยงานกำหนด คิดเป็นร้อยละ 27.6, 15.5, 6.9, 5.2 และ 3.4 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.25 แสดงจำนวนร้อยละของข้อเสนอแนะของเด็กและเยาวชนต่อการดำเนินงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี ด้านการกินอยู่หลับนอน จำแนกตามข้อเสนอแนะด้านอุปกรณ์เครื่องใช้ในการดำรงชีวิตประจำวัน

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ข้อเสนอแนะด้านอุปกรณ์เครื่องใช้ในการดำรงชีวิตประจำวัน		
1. เด็กและเยาวชนมีข้อเสนอในการปรับปรุงเรื่องอุปกรณ์เครื่องใช้ในการดำรงชีวิตประจำวัน ที่สถานพินิจฯ จัดให้ได้อย่างไร		
ควรมีสบู่ ยาสีฟัน แปรงสีฟัน ยาสระผม ให้เพียงพอต่อจำนวนเด็กและเยาวชน	11	19.0
ควรมีสบู่ ยาสีฟัน แปรงสีฟัน ให้เพียงพอต่อจำนวนเด็กและเยาวชน	5	8.6
ควรมีสบู่ ยาสีฟัน ให้เพียงพอต่อจำนวนเด็กและเยาวชน	2	3.4
ควรมีสบู่ ให้เพียงพอต่อจำนวนเด็กและเยาวชน	4	6.9
ควรจัดสบู่ ให้เด็กและเยาวชนคนละ 1 ก้อน เพื่อป้องกันการติดเชื้อโรค	36	62.1
ข้อเสนออื่น ๆ		
รวม	58	100

ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงเรื่องอุปกรณ์เครื่องใช้ในการดำรงชีวิตประจำวันที่สถานพินิจฯ จัดให้ ส่วนใหญ่เห็นว่าควรจัดสบู่ ให้เด็กและเยาวชนคนละ 1 ก้อน เพื่อป้องกันการติดเชื้อโรค คิดเป็นร้อยละ 62.1 รองลงควรมีสบู่ ยาสีฟัน แปรงสีฟัน ยาสระผม ให้เพียงพอต่อจำนวนเด็กและเยาวชน คิดเป็นร้อยละ 19.0

ตารางที่ 4.26 แสดงจำนวนร้อยละของข้อเสนอแนะของเด็กและเยาวชนต่อการดำเนินงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี ด้านการกินอยู่หลับนอน จำแนกตามข้อเสนอแนะด้านเครื่องนอน

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ข้อเสนอแนะด้านเครื่องนอน (เช่น ที่นอน ผ้าปูที่นอน ปลอกหมอน ผ้าห่ม)		
1. เด็กและเยาวชนมีข้อเสนอในการปรับปรุงเรื่องเครื่องนอน ที่สถานพินิจฯ จัดให้ได้อย่างไร		
ควรจัดที่นอน ผ้าปูที่นอน ปลอกหมอน ผ้าห่ม ให้เพียงพอต่อจำนวนเด็กและเยาวชน	6	10.3
ควรจัดที่นอน ผ้าปูที่นอน ปลอกหมอน ให้เพียงพอต่อจำนวนเด็กและเยาวชน	4	6.9
ควรจัดที่นอน ผ้าปูที่นอน ให้เพียงพอต่อจำนวนเด็กและเยาวชน	4	6.9
ควรจัดที่นอน ให้เพียงพอต่อจำนวนเด็กและเยาวชน	6	10.3
รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ควรจัดเครื่องนอนที่มีความสะอาดให้กับเด็กและเยาวชน	35	60.3
ข้อเสนออื่น ๆ	3	5.2
รวม	58	100

ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงเรื่องเครื่องนอนที่สถานพินิจฯ จัดให้ ส่วนใหญ่เห็นว่าควรจัดเครื่องนอนที่มีความสะอาดให้กับเด็กและเยาวชน คิดเป็นร้อยละ 60.3 รองลงมามีความเห็นเท่ากันว่าควรจัดที่นอน ผ้าปูที่นอน ปลอกหมอน ผ้าห่ม ให้เพียงพอต่อจำนวนเด็กและเยาวชน ควรจัดที่นอน ให้เพียงพอต่อจำนวนเด็กและเยาวชน คิดเป็นร้อยละ 10.3

ตารางที่ 4.27 แสดงจำนวนร้อยละของข้อเสนอแนะของเด็กและเยาวชนต่อการดำเนินงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี ด้านการกินอยู่หลับนอน จำแนกตามข้อเสนอแนะด้านการรักษาพยาบาล

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ข้อเสนอแนะด้านการรักษาพยาบาล		
1. เด็กและเยาวชนมีข้อเสนอในการปรับปรุงเรื่องยาและเวชภัณฑ์ที่สถานพินิจฯ จัดให้ได้อย่างไร		
ควรจัดยาและเวชภัณฑ์ให้เพียงพอตามความจำเป็นของเด็กและเยาวชน	20	34.5
ควรใช้ยาที่มีคุณภาพสูง ให้เหมาะสมกับการรักษาโรคที่ระบาดอย่างรวดเร็ว	34	58.6
ข้อเสนออื่น ๆ	4	6.9
รวม	58	100

ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงเรื่องยาและเวชภัณฑ์ที่สถานพินิจฯ จัดให้ ส่วนใหญ่เห็นว่าควรใช้ยาที่มีคุณภาพสูง ให้เหมาะสมกับการรักษาโรคที่ระบาดอย่างรวดเร็ว คิดเป็นร้อยละ 58.6 รองลงมาเห็นว่าควรจัดยาและเวชภัณฑ์ให้เพียงพอตามความจำเป็นของเด็กและเยาวชน คิดเป็นร้อยละ 34.5

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
2. เด็กและเยาวชนมีข้อเสนอในการปรับปรุงห้องพยาบาลอย่างไร		
ควรจัดห้องพยาบาลให้มีอากาศถ่ายเทได้สะดวก สะอาด และมีแสงสว่างเพียงพอ	20	34.5
ควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกภายในห้องพยาบาล เช่น พัดลม ตู้ทำน้ำเย็น ฯลฯ	10	17.2
ควรมีเก้าอี้นั่งรอหน้าห้องพยาบาลระหว่างมาขอรับบริการ	12	20.7
ข้อเสนออื่น ๆ	3	5.2
รวม	58	100

ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงห้องพยาบาลที่สถานพินิจฯ จัดให้ ส่วนใหญ่เห็นว่า ควรจัดห้องพยาบาลให้มีอากาศถ่ายเทได้สะดวก สะอาด และมีแสงสว่างเพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 34.5 รองลงมามีความเห็นควรมีขนาดความกว้างให้เหมาะสมและมีเตียงผู้ป่วยเพียงพอสำหรับรองรับ เด็กและเยาวชนที่เจ็บป่วยในแต่ละวัน ควรมีเก้าอี้นั่งรอหน้าห้องพยาบาลระหว่างมาขอรับ การบริการ และควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกภายในห้องพยาบาล เช่น พัดลม ตู้ทำน้ำเย็น ฯลฯ 22.4, 20.7 และ 17.2 ตามลำดับ

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
3. เด็กและเยาวชนมีข้อเสนอในการปรับปรุงเรื่องเจ้าหน้าที่พยาบาล		
อย่างไร		
ควรให้บริการด้วยความรวดเร็ว	10	17.2
ควรปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน	18	31.0
ควรเปิดให้บริการในวันหยุดราชการ	24	41.4
ข้อเสนออื่น ๆ	6	10.3
รวม	58	100

ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงเรื่องเจ้าหน้าที่พยาบาล ส่วนใหญ่เห็นว่าควรเปิด ให้บริการในวันหยุดราชการคิดเป็นร้อยละ 41.4 รองลงมา ควรปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนทุกคน อย่างเท่าเทียมกัน และควรให้บริการด้วยความรวดเร็ว คิดเป็นร้อยละ 31.0 และ 17.2 ตามลำดับ

ด้านการศึกษา

ตารางที่ 4.28 แสดงจำนวนร้อยละของข้อเสนอแนะของเด็กและเยาวชนต่อการดำเนินงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี ด้านการศึกษา จำแนกตามข้อเสนอแนะด้านการศึกษาศาสนาอิสลาม

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ข้อเสนอแนะด้านการศึกษาศาสนาอิสลาม		
1. เด็กและเยาวชนมีข้อเสนอในการปรับปรุงเรื่องการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาอิสลามอย่างไร		
ควรมีสื่อการเรียนการสอน ที่สามารถดึงดูดใจให้เด็กและเยาวชนสนใจ	11	19.0
ควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกภายในห้องเรียนอย่างเพียงพอ เช่น พัดลม โต๊ะนักเรียน	9	15.5
ควรมีอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนอย่างเพียงพอ	16	27.6
รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ควรมีการจัดทำแผนการเรียนการสอน	21	36.2
ข้อเสนออื่น ๆ	1	1.7
รวม	58	100

ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงเรื่องการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาอิสลามที่สถานพินิจฯ จัดให้ ส่วนใหญ่เห็นว่าควรมีการจัดทำแผนการเรียนการสอนคิดเป็นร้อยละ 36.2 รองลงมาควรมีอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนอย่างเพียงพอ ควรมีสื่อการเรียนการสอน ที่สามารถดึงดูดใจให้เด็กและเยาวชนสนใจ และ ควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกภายในห้องเรียนอย่างเพียงพอ เช่น พัดลม โต๊ะนักเรียนคิดเป็นร้อยละ 27.6, 19.0 และ 15.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.29 แสดงจำนวนร้อยละของข้อเสนอแนะของเด็กและเยาวชนต่อการดำเนินงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี ด้านการศึกษา จำแนกตามข้อเสนอแนะด้านการศึกษาสายวิชาชีพ

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ข้อเสนอแนะด้านการศึกษาสายวิชาชีพ		
1. เด็กและเยาวชนมีข้อเสนอในการปรับปรุงเรื่องการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาสามัญอย่างไร		
ควรเปิดโอกาสให้เด็กและเยาวชนได้มีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นในการเรียนแต่ละวิชาชีพ	14	24.1
ควรเปิดโอกาสให้เด็กและเยาวชนเลือกเรียนวิชาชีพที่สนใจ	10	17.2
ควรเปิดสอนให้หลากหลายวิชาชีพ	23	39.7
ควรมีอุปกรณ์การเรียนการสอนอย่างเพียงพอ	9	15.5
ข้อเสนออื่น ๆ	2	3.4
รวม	58	100

ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงเรื่องการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาชีพที่สถานพินิจฯ จัดให้ ส่วนใหญ่เห็นว่าควรเปิดสอนให้หลากหลายวิชาชีพคิดเป็นร้อยละ 39.7 รองลงมาควรเปิดโอกาสให้เด็กและเยาวชนได้มีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นในการเรียนแต่ละวิชาชีพ ควรเปิดโอกาสให้เด็กและเยาวชนเลือกเรียนวิชาชีพที่สนใจ และ ควรมีอุปกรณ์การเรียนการสอนอย่างเพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 24.1, 17.2 และ 15.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.30 แสดงจำนวนร้อยละของข้อเสนอแนะของเด็กและเยาวชนต่อการดำเนินงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี ด้านการศึกษา จำแนกตามข้อเสนอแนะด้านจริยศึกษา

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ข้อเสนอแนะด้านจริยศึกษา		
1. เด็กและเยาวชนมีข้อเสนอในการปรับปรุงเรื่องการจัดกิจกรรม		
การเรียนการสอนจริยศึกษาอย่างไร		
ควรจัดหาผู้สอนให้มีความรู้ความสามารถโดยตรง	14	24.1
ควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้น่าสนใจ	13	22.4
ควรการจัดกิจกรรมให้สม่ำเสมอ	29	50.0
ข้อเสนออื่น ๆ	2	3.4
รวม	58	100

ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงเรื่องการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจริยศึกษาที่สถานพินิจฯ จัดให้ ส่วนใหญ่เห็นว่าควรจัดกิจกรรมให้สม่ำเสมอ คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมาควรจัดหาผู้สอนให้มีความรู้ความสามารถโดยตรง และ ควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้น่าสนใจ คิดเป็นร้อยละ 24.1 และ 22.4 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.31 แสดงจำนวนร้อยละของข้อเสนอแนะของเด็กและเยาวชนต่อการดำเนินงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี ด้านการศึกษา จำแนกตามข้อเสนอแนะด้านพลศึกษา และนันทนาการ

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ข้อเสนอแนะด้านพลศึกษา และนันทนาการ		
1. เด็กและเยาวชนมีข้อเสนอในการปรับปรุงเรื่องการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา และนันทนาการอย่างไร		
ควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา และนันทนาการอย่างสม่ำเสมอ	21	36.2
ควรมีอุปกรณ์การเรียนการสอนให้เพียงพอต่อจำนวนเด็กและเยาวชน	10	17.2
ควรให้เด็กและเยาวชนได้ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาทุกวัน	25	43.1
ข้อเสนออื่น ๆ	2	3.4
รวม	58	100

ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงเรื่องการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนพลศึกษา และนันทนาการที่สถานพินิจฯ จัดให้ ส่วนใหญ่เห็นว่า ควรให้เด็กและเยาวชนได้ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาทุกวันคิดเป็นร้อยละ 43.1 รองลงมาควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา และนันทนาการอย่างสม่ำเสมอ และควรมีอุปกรณ์การเรียนการสอนให้เพียงพอต่อจำนวนเด็กและเยาวชน คิดเป็นร้อยละ 36.2 และ 17.2 ตามลำดับ

ด้านการจัดสภาพแวดล้อม

ตารางที่ 4.32 แสดงจำนวนร้อยละของข้อเสนอแนะของเด็กและเยาวชนต่อการดำเนินงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานีด้านการจัดสภาพแวดล้อมจำแนกตามข้อเสนอแนะด้านอาคารหอนอน

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ข้อเสนอแนะด้านอาคารหอนอน		
1. เด็กและเยาวชนมีข้อเสนอในการปรับปรุงเรื่องอาคารหอนอนอย่างไร		
ควรสร้างอาคารหอนอนให้เพียงพอต่อจำนวนเด็กและเยาวชน	5	8.6
ควรมีห้องอาบน้ำภายในอาคารหอนอนให้เพียงพอต่อจำนวนเด็กและเยาวชน	15	25.9
อาคารหอนอนควรมีความสะอาด สะดวก สบาย	24	41.4
ควรมีอาคารหอนอนฝึกอบรม และอาคารหอนอนแรกรับแยกกันต่างหาก	12	20.7
ข้อเสนออื่น ๆ	2	3.4
รวม	58	100

ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงเรื่องอาคารหอนอนที่สถานพินิจฯ จัดให้ ส่วนใหญ่เห็นว่า อาคารหอนอนควรมีความสะอาด สะดวก สบาย คิดเป็นร้อยละ 41.4 รองลงมาควรมีห้องอาบน้ำภายในอาคารหอนอนให้เพียงพอต่อจำนวนเด็กและเยาวชน ควรมีอาคารหอนอนฝึกอบรม และอาคารหอนอนแรกรับ แยกกันต่างหาก และควรสร้างอาคารหอนอนให้เพียงพอต่อจำนวนเด็กและเยาวชนคิดเป็นร้อยละ 25.9 , 20.7 และ 8.6 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.32 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
2. เด็กและเยาวชนมีข้อเสนอในการปรับปรุงเรื่องหอนอนอย่างไร		
ควรสร้างหอนอนให้มีขนาดความกว้างเหมาะสมกับจำนวนเด็กและเยาวชน	9	15.5
ควรปรับแสงไฟฟ้าภายในหอนอนให้มีแสงสว่างพอเหมาะกับการนอน	24	41.4
รายการ		
หอนอนควรมีความสะอาด สะดวก สบาย	23	39.7
ข้อเสนออื่น ๆ	2	3.4
รวม	58	100

ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงเรื่องหอนอนที่สถานพินิจฯ จัดให้ ส่วนใหญ่เห็นว่า ควรปรับแสงไฟฟ้าภายในหอนอนให้มีแสงสว่างพอเหมาะกับการนอน คิดเป็นร้อยละ 41.4 รองลงมา หอนอนควรมีความสะอาด สะดวก สบาย และควรสร้างหอนอนให้มีขนาดความกว้างเหมาะสมกับจำนวนเด็กและเยาวชน คิดเป็นร้อยละ 39.7 และ 15.5 ตามลำดับ

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
3. เด็กและเยาวชนมีข้อเสนอในการปรับปรุงเรื่องของห้องน้ำภายในหอนอนอย่างไร		
ควรมีห้องน้ำภายในอาคารหอนอนให้เพียงพอต่อจำนวนเด็กและเยาวชน	7	12.1
ควรซ่อมแซมอ่างล้างมือและโถปัสสาวะที่ชำรุดให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้	27	46.6
ห้องน้ำภายในหอนอนควรมีประตู	18	31.0
ข้อเสนออื่น ๆ	6	10.3
รวม	58	100

ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงเรื่องของห้องน้ำภายในหอนอนที่สถานพินิจฯ จัดให้ ส่วนใหญ่เห็นว่า ควรซ่อมแซมอ่างล้างมือ และโถปัสสาวะที่ชำรุดให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ คิดเป็นร้อยละ 46.6 รองลงมาห้องน้ำภายในหอนอนควรมีประตู และควรมีห้องน้ำภายในอาคารหอนอนให้เพียงพอต่อจำนวนเด็กและเยาวชนคิดเป็นร้อยละ 31.0 และ 12.1 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.32 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
4. เด็กและเยาวชนมีข้อเสนอในการปรับปรุงเรื่องพัฒนาภายในหอนอนอย่างไร		
ควรมีพัฒนาให้เพียงพอ และทั่วถึงทุกจุดที่เด็กและเยาวชนนอน	34	58.6
ควรรจัดหาพัฒนาเครื่องใหม่แทนเครื่องเก่าที่เสื่อมสภาพแล้ว	8	13.8
ควรรจัดหาพัฒนาที่ไม่มีเสียงดังมากจนเกินไป	15	25.9
ข้อเสนออื่น ๆ	1	1.7
รวม	58	100

ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงเรื่องพัฒนาภายในหอนอนที่สถานพินิจฯ จัดให้ ส่วนใหญ่เห็นว่า ควรมีพัฒนาให้เพียงพอ และทั่วถึงทุกจุดที่เด็กและเยาวชนนอน คิดเป็นร้อยละ 58.6 รองลงมาควรรจัดหาพัฒนาที่ไม่มีเสียงดังมากจนเกินไป และควรรจัดหาพัฒนาเครื่องใหม่แทนเครื่องเก่าที่เสื่อมสภาพแล้ว คิดเป็นร้อยละ 25.9 และ 13.8 ตามลำดับ

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
5. เด็กและเยาวชนมีข้อเสนอในการปรับปรุงเรื่องโทรทัศน์ภายในหอนอนอย่างไร		
ควรรติดตั้งโทรทัศน์ให้เด็กและเยาวชนสามารถมองเห็นได้ทุกจุด	13	22.4
ควรรให้เด็กและเยาวชนแสดงความคิดเห็นในการกำหนดเวลาเปิด-ปิดโทรทัศน์	25	43.1
ควรรติดตั้งโทรทัศน์ให้ห่างจากบริเวณที่นอนของเด็กและเยาวชน	4	6.9
ควรรกำหนดเวลาเปิด-ปิดโทรทัศน์เป็นมาตรฐานเหมือนกันทุกคืน	15	25.9
ข้อเสนออื่น ๆ	1	1.7
รวม	58	100

ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงเรื่องโทรทัศน์ภายในหอนอนที่สถานพินิจฯ จัดให้ ส่วนใหญ่เห็นว่า ควรรให้เด็กและเยาวชนแสดงความคิดเห็นในการกำหนดเวลาเปิด-ปิดโทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 43.1 รองลงมาควรรกำหนดเวลาเปิด-ปิดโทรทัศน์เป็นมาตรฐานเหมือนกันทุกคืน ควรรติดตั้งโทรทัศน์ให้เด็กและเยาวชนสามารถมองเห็นได้ทุกจุด และควรรติดตั้งโทรทัศน์ให้ห่างจากบริเวณที่นอนของเด็กและเยาวชน คิดเป็นร้อยละ 25.9, 22.4 และ 6.9 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.33 แสดงจำนวนร้อยละของข้อเสนอแนะของเด็กและเยาวชนต่อการดำเนินงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานีด้านการจัดสภาพแวดล้อม จำแนกตามข้อเสนอแนะด้านห้องเรียน

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ข้อเสนอแนะด้านห้องเรียน		
1. เด็กและเยาวชนมีข้อเสนอในการปรับปรุงเรื่อง ห้องเรียนอย่างไร		
ควรมีห้องเรียนให้เพียงพอต่อจำนวนเด็กและเยาวชน	8	13.8
การจัดห้องเรียนให้เป็นสัดส่วนแยกจากอาคารนอน	18	31.0
ภายในห้องเรียนควรมีแสงสว่างเพียงพอ	5	8.6
ควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกภายในห้องเรียน เช่น พัดลม โต๊ะนักเรียน	22	37.9
ข้อเสนออื่น ๆ	5	8.6
รวม	58	100

ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงเรื่องห้องเรียนที่สถานพินิจฯ จัดให้ ส่วนใหญ่เห็นว่า ควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกภายในห้องเรียน เช่น พัดลม โต๊ะนักเรียนคิดเป็นร้อยละ 37.9 รองลงมาการจัดห้องเรียนให้เป็นส่วนแยกจากอาคารนอน ควรมีห้องเรียนให้เพียงพอต่อจำนวนเด็กและเยาวชน และภายในห้องเรียนควรมีแสงสว่างเพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 31.0, 13.8 และ 8.6 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.34 แสดงจำนวนร้อยละของข้อเสนอแนะของเด็กและเยาวชนต่อการดำเนินงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานีด้านการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนของเจ้าหน้าที่ จำแนกตามข้อเสนอแนะด้านการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนของเจ้าหน้าที่

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ข้อเสนอแนะด้านการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนของเจ้าหน้าที่		
1. เด็กและเยาวชนมีข้อเสนอในการปรับปรุงเรื่องการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนของเจ้าหน้าที่อย่างไร		
เจ้าหน้าที่ควรมีความจริงจังในการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชน	13	22.4
เจ้าหน้าที่ควรให้ความยุติธรรมกับเด็กและเยาวชนทุกคน ทุกศาสนาอย่างเท่าเทียมกัน	21	36.2
เจ้าหน้าที่ควรมีความเข้าใจในตัวเด็กและเยาวชนให้มากยิ่งขึ้น	22	37.9
ข้อเสนออื่นๆ	2	3.4
รวม	58	100

ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงเรื่องการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนของเจ้าหน้าที่สถานพินิจฯ ส่วนใหญ่เห็นว่า เจ้าหน้าที่ควรมีความเข้าใจในตัวเด็กและเยาวชนให้มากยิ่งขึ้น คิดเป็นร้อยละ 37.9 รองลงมาเจ้าหน้าที่ควรให้ความยุติธรรมกับเด็กและเยาวชนทุกคน ทุกศาสนาอย่างเท่าเทียมกัน และเจ้าหน้าที่ควรมีความจริงจังในการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชน คิดเป็นร้อยละ 36.2 และ 22.4 ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาระดับความคิดเห็นของเด็กและเยาวชนที่มีต่อการดำเนินงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี โดยแบ่งการศึกษาออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านการกินอยู่หลับนอน ด้านการศึกษา ด้านการจัดสภาพแวดล้อม และด้านการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนของเจ้าหน้าที่ ซึ่งหากเด็กและเยาวชนมีทัศนคติที่ดีต่อการดำเนินงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนแล้ว จะทำให้การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เกิดความราบรื่น และบรรลุวัตถุประสงค์ของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนในการคืนคนดีสู่สังคม

1. สรุปผลการศึกษา

1.1 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1.1.1 เพื่อศึกษาทัศนคติของเด็กและเยาวชนที่มีต่อการดำเนินงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี

1.1.2 เพื่อศึกษาปัญหาและแนวทางในการพัฒนาการดำเนินงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี

1.2 วิธีดำเนินการศึกษา

ผู้ศึกษาใช้วิธีการเชิงพรรณนา โดยมุ่งศึกษาระดับความคิดเห็นหรือทัศนคติของเด็กและเยาวชนที่มีต่อการดำเนินงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี จากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 58 คน โดยศึกษาจากประชากรทั้งหมด ในการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาได้ศึกษากรอบแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นและนำแนวคิดดังกล่าวมาสร้างเป็นแบบสอบถามที่มีคำถามเป็นลักษณะมาตราประมาณค่า (Rating Scale) เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล และใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ในการประมวลผลข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าความถี่และค่าร้อยละ สำหรับข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ปัญหาและข้อเสนอแนะ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) สำหรับศึกษาระดับความคิดเห็นหรือทัศนคติต่อการดำเนินงานในด้านต่างๆ ของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี

1.3 ผลการศึกษา

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาทัศนคติของเด็กและเยาวชนที่มีต่อการดำเนินงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี สรุปได้ดังนี้

1.3.1 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นเด็กและเยาวชนชายทั้งหมด มีอายุระหว่าง 15 – 18 ปีมากที่สุด มีระยะเวลาที่อยู่ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี ระหว่าง 2 – 6 เดือน มากที่สุด นับถือศาสนาอิสลามมากที่สุด และมีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดปัตตานีมากที่สุด

1.3.2 สรุปผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของเด็กและเยาวชนที่มีต่อการดำเนินงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี เด็กและเยาวชนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.34 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ปรากฏด้านการกินอยู่หลับนอนมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 3.44 รองลงมาเป็นด้านการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนของเจ้าหน้าที่ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39 ด้านการจัดสภาพแวดล้อม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.27 และด้านการศึกษา มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.24

1.3.3 สรุปผลการวิเคราะห์ปัญหาการดำเนินงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี 4 ด้านมีดังนี้

1) ปัญหาด้านการกินอยู่หลับนอน

(1) ปัญหาด้านอาหารและน้ำดื่ม อาหารที่จัดให้ไม่มีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 29.3 น้ำดื่มที่จัดให้ไม่มีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 31.0

(2) ปัญหาด้านเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม เสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่มที่จัดให้ไม่มีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 48.3

(3) ปัญหาด้านอุปกรณ์เครื่องใช้ในการดำรงชีวิตประจำวัน มีปัญหาเรื่องเด็กและเยาวชนใช้สบู่อ่อนเดียวกันหลายคนทำให้เชื้อโรคติดต่อได้ง่าย คิดเป็นร้อยละ 41.4

(4) ปัญหาด้านเครื่องนอน เครื่องนอนจัดให้ไม่มีปัญหาคิดเป็นร้อยละ 62.1

(5) ปัญหาด้านการรักษาพยาบาล ยาและเวชภัณฑ์ที่จัดให้ไม่มีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 51.7 ห้องพยาบาลที่จัดให้ไม่มีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 41.4 เจ้าหน้าที่พยาบาลไม่มีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 43.1

2) ปัญหาด้านการศึกษา

(1) ปัญหาด้านการศึกษาวิชาสามัญ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาสามัญไม่มีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 43.1

(2) ปัญหาด้าน การศึกษาวิชาชีพ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน วิชาชีพไม่มีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 34.5

(3) ปัญหาด้านจริยศึกษา การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจริยศึกษา ไม่มีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 50.0

(4) ปัญหาด้านพลศึกษาและนันทนาการ การจัดการเรียนการสอนวิชา พลศึกษา และนันทนาการไม่สม่ำเสมอ และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนพลศึกษาและ นันทนาการไม่มีปัญหาคิดเป็นร้อยละ 27.6 ซึ่งมีจำนวนเท่ากัน

3) ปัญหาด้านการจัดสภาพแวดล้อม

(1) ปัญหาด้านอาคารหอนอน อาคารหอนอนไม่มีปัญหา คิดเป็นร้อย ละ 39.7 ภายในอาคารหอนอนเปิดไฟฟ้าสว่างมากเกินไปทำให้นอนไม่หลับ คิดเป็นร้อยละ 56.9 อ่างล้างมือและโถปัสสาวะชำรุดเสื่อมสภาพไม่สามารถใช้งานได้ คิดเป็นร้อยละ 29.3 พัดลมมี จำนวนน้อยไม่ทั่วถึงทุกจุดที่เด็กและเยาวชนนอน คิดเป็นร้อยละ 69.0 และโทรทัศน์ภายในหอนอน ที่จัดให้ไม่มีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 37.9

(2) ปัญหาด้านห้องเรียน ห้องเรียนไม่มีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 29.3

4) ปัญหาด้านการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนของเจ้าหน้าที่ ปัญหาด้านการ ปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนของเจ้าหน้าที่ไม่มีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 25.9

1.3.4 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะของเด็กและเยาวชนต่อการดำเนินงาน ของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี 4 ด้าน มีดังนี้

1) ข้อเสนอแนะด้านการกินอยู่หลับนอน

(1) ข้อเสนอแนะด้านอาหารและน้ำดื่ม ควรจัดอาหารให้เพียงพอต่อ ความต้องการของเด็กและเยาวชนในแต่ละมื้อ คิดเป็นร้อยละ 24.1 ควรมีแก้วสำหรับดื่มน้ำที่สะอาด ทุกจุดบริการอย่างเพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 41.1

(2) ข้อเสนอแนะด้านเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม ควรมีชุดนอน และชุดออก กำลังกาย ที่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 36.2

(3) ข้อเสนอแนะด้านอุปกรณ์เครื่องใช้ในการดำรงชีวิตประจำวัน ควร จัดสบู่ให้เด็กและเยาวชนคนละ 1 ก้อน เพื่อป้องกันการติดเชื้อโรค คิดเป็นร้อยละ 62.1

(4) ข้อเสนอแนะด้านเครื่องนอน ควรจัดเครื่องนอนที่มีความสะอาด ให้กับเด็กและเยาวชน คิดเป็นร้อยละ 60.3

(5) ข้อเสนอแนะด้านการรักษาพยาบาล ควรใช้ยาที่มีคุณภาพสูงให้ เหมาะสมกับการรักษาโรคที่ระบาดอย่างรวดเร็ว คิดเป็นร้อยละ 58.6 ควรจัดห้องพยาบาลให้มี

อากาศถ่ายเทได้สะดวก สะอาด และมีแสงสว่างเพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 34.5 และ ควรเปิดให้บริการในวันหยุดราชการ คิดเป็นร้อยละ 41.4

2) ข้อเสนอแนะด้านการศึกษา

(1) ข้อเสนอแนะด้านการศึกษาสายวิชาสามัญ ควรมีการจัดทำแผนการเรียนการสอนคิดเป็นร้อยละ 36.2

(2) ข้อเสนอแนะด้านการศึกษาสายวิชาชีพ ควรเปิดสอนให้หลากหลายวิชาชีพคิดเป็นร้อยละ 39.7

(3) ข้อเสนอแนะด้านจริยศึกษา ควรจัดกิจกรรมให้สม่ำเสมอ คิดเป็นร้อยละ 50.0

(4) ข้อเสนอแนะด้านพลศึกษา และนันทนาการ ควรให้เด็กและเยาวชนได้ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาทุกวัน คิดเป็นร้อยละ 43.1

3) ข้อเสนอแนะด้านการจัดสภาพแวดล้อม

(1) ข้อเสนอแนะด้านอาคารหอนอน ควรมีห้องอาบน้ำภายในอาคารหอนอนให้เพียงพอต่อจำนวนเด็กและเยาวชน คิดเป็นร้อยละ 25.9 ควรปรับแสงไฟฟ้าภายในหอนอนให้มีแสงสว่างพอเหมาะสมกับการนอน คิดเป็นร้อยละ 41.1 ควรซ่อมแซมอ่างล้างมือและโถปัสสาวะที่ชำรุดให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ คิดเป็นร้อยละ 46.6 ควรมีพัดลมให้เพียงพอและทั่วถึงทุกจุดที่เด็กและเยาวชนนอน คิดเป็นร้อยละ 58.6 และควรให้เด็กและเยาวชนแสดงความคิดเห็นในการกำหนดเวลาเปิด-ปิดโทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 43.1

(2) ข้อเสนอแนะด้านอาคารห้องเรียน ควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกภายในห้องเรียน เช่น พัดลม โต๊ะนักเรียนคิดเป็นร้อยละ 37.9

4) ข้อเสนอแนะด้านการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนของเจ้าหน้าที่ เจ้าหน้าที่ควรมีความเข้าใจในตัวเด็กและเยาวชนให้มากยิ่งขึ้น คิดเป็นร้อยละ 37.9

2. อภิปรายผล

ความคิดเห็นของเด็กและเยาวชนที่มีต่อการดำเนินงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี 4 ด้าน คือด้านการกินอยู่หลับนอน ด้านการศึกษา ด้านการจัดสภาพแวดล้อม และด้านการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนของเจ้าหน้าที่ พิจารณาเป็นรายด้าน ดังนี้

2.1 การกินอยู่หลับนอน เด็กและเยาวชนมีความคิดเห็นในเรื่องความเพียงพอของเครื่องนอนสำหรับเด็กและเยาวชน อยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่าเด็กและเยาวชนมีทัศนคติที่ดี

ต่อการจัดเครื่องนอนของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี และยอมรับในเรื่องเครื่องนอนที่จัดให้ ซึ่งการดูแลในเรื่องดังกล่าวเป็นหน้าที่ของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี ที่จะต้องให้การอภิบาล ดูแลเรื่องการกินอยู่หลับนอนของเด็กและเยาวชนผู้ถูกควบคุม ตามภารกิจของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

2.2 การศึกษา เด็กและเยาวชนมีความคิดเห็นในเรื่องการศึกษาวิชาสามัญอยู่ในระดับสูง แสดงให้เห็นว่าเด็กและเยาวชนมีทัศนคติที่ดีต่อการจัดการศึกษาของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี ซึ่งการจัดการศึกษาเป็นหน้าที่ของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนทุกจังหวัด ที่จะต้องดำเนินการจัดการศึกษาทั้งทางด้านวิชาสามัญและวิชาชีพให้กับเด็กและเยาวชนผู้ถูกควบคุม ตามภารกิจของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ในการคืนคนดีสู่สังคม

2.3 การจัดสภาพแวดล้อม เด็กและเยาวชนมีความคิดเห็นในเรื่องอาคารหอนอนอยู่ในระดับปานกลาง แสดงว่าเด็กและเยาวชนยอมรับได้ สำหรับในเรื่องอาคารจะมีปัญหาเกือบทุกสถานพินิจฯ เพราะส่วนใหญ่อาคารหอนอนจะไม่ค่อยเพียงพอต่อจำนวนเด็กและเยาวชน ซึ่งเป็นปัญหาทำให้เด็กและเยาวชนมีอคติที่ไม่ดี และเกิดการต่อต้านแสดงออกมาในพฤติกรรมก้าวร้าว ทำให้มีปัญหาในการควบคุมดูแล ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ พวงรัตน์ ทวีรัตน์ ที่ได้อธิบายความหมายของทัศนคติว่า หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลต่างๆ อันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้ ประสบการณ์ และเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมสิ่งต่างๆ ไปในทิศทางหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นไปในทางสนับสนุนหรือทางต่อต้านได้

2.4 การปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนของเจ้าหน้าที่ เด็กและเยาวชนมีความคิดเห็น ทุกเรื่องอยู่ในระดับปานกลาง แสดงให้เห็นว่าเด็กและเยาวชนมีความพึงพอใจในพฤติกรรมและการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในระดับปานกลาง เพราะฉะนั้น เจ้าหน้าที่จะต้องพัฒนาตนเองให้มากยิ่งขึ้น ให้เหมาะสมกับบทบาทหน้าที่ของความเป็นครูผู้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมพฤติกรรมเด็กและเยาวชนให้เป็นไปในทิศทางที่พึงประสงค์ ตามวิสัยทัศน์กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน “เป็นผู้นำในการพิทักษ์ผู้เยาว์ และคืนคนดีสู่สังคม”

เมื่อพิจารณาโดยภาพรวม ทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งแสดงว่าการดำเนินงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี เป็นที่ยอมรับของเด็กและเยาวชนในระดับปานกลาง การสำรวจความคิดเห็นหรือทัศนคติของเด็กและเยาวชนทำให้สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี สามารถรับรู้ความต้องการของเด็กและเยาวชน เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนา และป้องกันการเกิดอคติ หรือการต่อต้านจากเด็กและเยาวชน ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อควบคุมดูแลเด็กและเยาวชนทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ตลอดจนสามารถแสดงให้เห็นประชาชน และองค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการดูแลคุ้มครองสิทธิเด็กได้รับรู้ผลการดำเนินงานด้านการดูแลเด็ก

และเยาวชนของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี เพราะคำตอบที่ได้รับเกิดจากความคิดเห็น ความพึงพอใจ และความรู้สึกรักของเด็กและเยาวชน ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ โสภกา ชูพิกุลชัย กล่าวถึงทัศนคติว่า “ทัศนคติเป็นการรวบรวมความรู้สึก ความเชื่อ ความคิดเห็น และความจริง รวมทั้งความรู้สึกซึ่งเราเรียกเป็นการประเมินค่าทั้งในทางบวกและทางลบ ซึ่งทั้งหมดจะเกี่ยวพันกัน และจะบรรยายให้ทราบถึงจุดแกนกลางของวัตถุนั้นๆ ความรู้ และความรู้สึกเหล่านี้มีแนวโน้มที่จะก่อให้เกิดพฤติกรรมชนิดใดชนิดหนึ่งขึ้น” นอกจากนี้ผลการศึกษายังมีความสอดคล้องและคล้ายคลึงกันกับผลการศึกษาของ จันทิมาพร ทองนาค (2546) ได้ศึกษาทัศนคติของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านปง อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่าประชาชนส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะจากการศึกษารั้งนี้

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาได้รวบรวมความคิดเห็นของเด็กและเยาวชนจากแบบสอบถามซึ่งทำให้สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี ทราบถึงระดับทัศนคติของเด็กและเยาวชนที่มีต่อการดำเนินงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานีแต่ละด้าน ซึ่งสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี สามารถใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานในด้านต่างๆ รวมทั้งจะทำให้เด็กและเยาวชนมีทัศนคติที่ดีต่อสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี เพื่อให้การดำเนินงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานีบรรลุวัตถุประสงค์ของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ในการคืนคนดีสู่สังคม

3.1.1 สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี ควรมีการปรับปรุงในเรื่องต่าง ๆ เช่น ควรเพิ่มจำนวนพัดลมภายในนอนเพื่อให้เพียงพอและทั่วถึงทุกจุดที่เด็กและเยาวชนนอน ควรลดระดับแสงสว่างไฟฟ้าภายในนอนให้เหมาะสมกับการนอน และควรจัดสบู่ให้เด็กและเยาวชนคนละ 1 ก้อนเพื่อป้องกันการติดเชื้อโรค โดยมอบหมายให้เด็กและเยาวชนเก็บรักษาเมื่อใช้หมดแล้วสามารถขอเบิกใหม่ได้

3.1.2 จากผลการศึกษาทัศนคติของเด็กและเยาวชนที่มีต่อการดำเนินงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี ทุกด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้น สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี จึงสมควรปรับปรุงแก้ไขให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาในครั้งต่อไป

3.2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยกับเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดอื่นๆ ด้วย เพื่อป้องกันการเกิดอคติและการต่อต้านจากเด็กและเยาวชน ซึ่งจะส่งผลต่อการควบคุม ดูแลเด็กและเยาวชนทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

3.2.2 ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนของเจ้าหน้าที่ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดอื่นๆ ทั่วประเทศ เพื่อจะได้ประเมินผลการปฏิบัติงาน และพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่ เพราะเจ้าหน้าที่เป็นผู้ดูแล บำบัดแก้ไข ฟื้นฟู และแก้ปัญหาพฤติกรรมเด็กและเยาวชนให้ปรับเปลี่ยนไปในทิศทางที่พึงประสงค์ ทั้งนี้ หากเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานไม่มีประสิทธิภาพ มีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม และไม่ดีต่อเด็กและเยาวชน เด็กและเยาวชนจะเกิดอคติและการต่อต้าน ซึ่งการปฏิบัติงานด้านปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเด็กและเยาวชนก็จะไม่เกิดประสิทธิผล

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กระทรวงยุติธรรม “พินิจด้วยรักพิทักษ์ด้วยใจ” พ.ศ. 2550
กรุงเทพมหานคร กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
- จันทิมาพร ทองนาค (2546) “ทัศนคติของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่” การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- คารารัตน์ สุพรรณฝ่าย (2544) “การศึกษาทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อครูสังคมศึกษา ในจังหวัดขอนแก่น” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- ปภาวดี ดุลยจินดา (2538) “พฤติกรรมมนุษย์ในองค์กร” หน่วยที่ 9 มหาวิทยาลัยสุโขทัย-ธรรมศาสตร์ กรุงเทพมหานคร
- พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัว และวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2548 กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
- รองจันทร์ วงศ์จิต (2546) “ทัศนคติของประชาชนต่อการปฏิบัติงานของปลัดเทศบาลหญิง ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่” การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- วังนา นิมิเวชอารมณชีน (2546) “ทัศนคติของผู้รับตรวจที่มีต่อหน่วยตรวจสอบภายในกรณีศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล” การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมศาสตร์ กรุงเทพมหานคร
- สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี เอกสารสำหรับการตรวจราชการ พ.ศ. 2551 จังหวัดปัตตานี สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี
- สัมฤทธิ์ สุ่มทอง (2548) “ทัศนคติของผู้พำนักอาศัยในมหาวิทยาลัยขอนแก่นต่อป่าไม้ในบริเวณมหาวิทยาลัย” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- สินีพร กระจิมทอง (2545) “ทัศนคติของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ที่มีต่อมาตรฐานการปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง: กรณีศึกษาเรือนจำกลางเชียงใหม่” การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

บรรณานุกรม (ต่อ)

สุขวุฒิ สอนเพ็ญ (2546) “ทัศนคติของผู้ต้องขังต่อกิจกรรมการพัฒนาในเรือนจำกลางขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น”วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น

แสงชัย ชัยจงเจริญสุข (2547) “ทัศนคติต่อบริการแนะแนวอาชีพของเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน ศึกษาบ้านกรุณา บ้านอุเบกขา และบ้านมุทิตา” วิทยานิพนธ์ปริญญาสังคมศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

<http://www.moj.djop.go.th> (เข้าถึง 15 พฤษภาคม 2552)

ภาคผนวก

**แบบสอบถามความคิดเห็นของเด็กและเยาวชนที่มีต่อการดำเนินงานของสถานพินิจ
และคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี**

คำชี้แจง 1. แบบสอบถามนี้มี 4 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป มีจำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของเด็กและเยาวชนที่มีต่อการดำเนินงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี มีจำนวน 47 ข้อ

ตอนที่ 3 ปัญหาการดำเนินงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี ตามความคิดเห็นของเด็กและเยาวชน มีจำนวน 19 ข้อ

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะของเด็กและเยาวชนต่อการดำเนินงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี มีจำนวน 19 ข้อ

2. ขอให้เด็กและเยาวชนตอบคำถามทุกข้อ โดยเลือกคำตอบจากข้อความที่ตรงกับทัศนคติ ความรู้สึก หรือความคิดเห็นของเด็กและเยาวชนมากที่สุดเพียงข้อความเดียว คำตอบที่ได้จากการตอบจะนำไปใช้เป็นประโยชน์ในการศึกษา และไม่มีผลใดๆ ต่อเด็กและเยาวชน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

คำสั่ง โปรดกาเครื่องหมาย ลงใน หน้าข้อที่ตรงกับความเป็นจริงของเด็กและเยาวชน

1. เพศ	☐ ชาย	☐ หญิง
2. อายุ	☐ 10 - 14 ปี	☐ 15 -18 ปี
	☐ เกิน 18 ปี	
3. ระยะเวลาที่อยู่ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี	☐ 5 วัน – 1 เดือน	☐ 2 เดือน – 6 เดือน
	☐ 7 เดือน – 1 ปี	☐ มากกว่า 1 ปี (ระบุ.....)
4. ศาสนา	☐ พุทธ	☐ คริสต์
	☐ อิสลาม	☐ อื่น ๆ (ระบุ
5. ภูมิภาค	☐ จังหวัดปัตตานี	☐ จังหวัดยะลา
	☐ อื่น ๆ (ระบุ	

ตอนที่ 2 ทักษะของเด็กและเยาวชนที่มีต่อการดำเนินงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี

คำสั่ง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับทัศนคติที่ตรงกับความคิดเห็นของเด็กและเยาวชน

ด้านการกินอยู่หลับนอน	ระดับทัศนคติ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. อาหารและน้ำดื่ม					
1.1 ความเพียงพอของอาหารที่เด็กและเยาวชนได้รับในแต่ละมื้อ					
1.2 ความสดของวัตถุดิบที่ใช้ในการประกอบอาหาร					
1.3 ความสะอาดของอาหาร					
1.4 ความสะอาดของภาชนะใส่อาหาร					
1.5 รสชาติความอร่อยของอาหาร					
1.6 การจัดอาหารให้เด็กและเยาวชน คำนึงถึง ศาสนาและวัฒนธรรม					
1.7 ความเพียงพอของจุดบริการน้ำดื่ม					
1.8 ความสะอาดของน้ำดื่ม					
2. เสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม					
2.1 ความเพียงพอของเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่มที่เด็กและเยาวชนได้รับ					
2.2 ความสะอาดของเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม					
2.3 ความเหมาะสมของเสื้อผ้าในการจัดกิจกรรมต่างๆ เช่น ชุคกีฬา ชุคออกนอกสถานที่ ฯลฯ					
3. อุปกรณ์เครื่องใช้ในการดำรงชีวิตประจำวัน(เช่น สบู่ ยาสีฟัน แปรงสีฟัน ยาสระผม)					
3.1 ความเพียงพอของอุปกรณ์เครื่องใช้ในการดำรงชีวิตประจำวันสำหรับเด็กและเยาวชน					
3.2 ความสะอาดของอุปกรณ์เครื่องใช้ในการดำรงชีวิตประจำวัน					

ด้านการกินอยู่หลับนอน (ต่อ)	ระดับทัศนคติ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
4. เครื่องนอน (เช่น ที่นอน ผ้าปูที่นอน ปลอกหมอน ผ้าห่ม)					
4.1 ความเพียงพอของเครื่องนอนสำหรับเด็กและเยาวชน					
4.2 ความสะอาดของเครื่องนอน					
5. การรักษาพยาบาล					
5.1 ความเพียงพอของยาและเวชภัณฑ์สำหรับรักษาพยาบาลเด็กและเยาวชน					
5.2 ความเพียงพอของบุคลากรสำหรับบริการรักษาพยาบาล					
5.3 ความรวดเร็วในการให้บริการ					
5.4 ความสะอาดของสถานที่รักษาพยาบาล					
ด้านการศึกษา					
1. การศึกษาวิชาสามัญ					
1.1 จัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาสามัญหลากหลายรูปแบบ					
1.2 ความเพียงพอของวัสดุอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอนวิชาสามัญ					
2. การศึกษาวิชาชีพ					
2.1 จัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาชีพหลากหลายวิชาชีพ					
2.2 ความเพียงพอของวัสดุอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอนวิชาชีพ					

ด้านการศึกษา (ต่อ)	ระดับทัศนคติ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
3. จริยศึกษา					
3.1 ความหลากหลายของกิจกรรมจริยศึกษา					
3.2 ความสม่ำเสมอของการจัดกิจกรรมจริยศึกษา					
4. พลศึกษา และนันทนาการ					
4.1 ความเพียงพอของวัสดุอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอนด้านพลศึกษา และนันทนาการ					
4.2 ความสม่ำเสมอของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนพลศึกษา และนันทนาการ					
ด้านการจัดสภาพแวดล้อม					
1. อาคารหอนอน					
1.1 ความเพียงพอของอาคารหอนอนต่อจำนวนเด็กและเยาวชน					
1.2 ความกว้างของพื้นที่หอนอนเหมาะสมกับจำนวนเด็กและเยาวชน					
1.3 ความสะอาดของหอนอน					
1.4 ความเหมาะสมของแสงสว่างภายในหอนอน					
1.5 การถ่ายเทอากาศภายในหอนอน					
1.6 มีห้องน้ำภายในหอนอนเพียงพอ					
1.7 มีพัดลมภายในหอนอนเพียงพอ					
1.8 มีโทรทัศน์ภายในหอนอนเพียงพอ					
2. ห้องเรียน					
2.1 ความเพียงพอของห้องเรียนสำหรับเด็กและเยาวชน					
2.2 ความสะอาดของห้องเรียน					
2.3 ความเพียงพอของแสงสว่างภายในห้องเรียน					

ด้านการจัดสภาพแวดล้อม (ต่อ)	ระดับทัศนคติ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
2.4 การถ่ายเทอากาศภายในห้องเรียน					
2.5 มีสิ่งอำนวยความสะดวกภายในห้องเรียนเพียงพอ เช่น พัดลม โต๊ะนักเรียน ฯลฯ					
ด้านการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนของเจ้าหน้าที่					
1. ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เด็กและเยาวชนอย่างสม่ำเสมอ					
2. แสดงการยอมรับในพฤติกรรมทุกด้านของเด็กและเยาวชน					
3. มีการพูดคุยสื่อสารที่ทำให้รู้สึกอบอุ่นใกล้ชิด ยากพูดคุยด้วย					
4. มีความกระตือรือร้นในการให้ความช่วยเหลือเด็กและเยาวชน					
5. มีการพูดจาสื่อสารเป็นที่น่าเชื่อถือต่อเด็กและเยาวชน					
6. มีการชมเชยหรือให้รางวัล เมื่อเด็กและเยาวชนกระทำสิ่งที่ถูกต้องและเป็นประโยชน์					
7. เจ้าหน้าที่ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกมีคุณค่าในตนเอง					

ตอนที่ 3 ปัญหาการดำเนินงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี

ตามความคิดเห็นของเด็กและเยาวชน

คำสั่ง โปรดกาเครื่องหมาย ลงใน หน้าข้อความที่ตรงกับความคิดเห็นของเด็กและเยาวชน
เพียงข้อความเดียว

ด้านการกินอยู่หลับนอน

ปัญหาด้านอาหารและน้ำดื่ม

1. เด็กและเยาวชนคิดว่าข้อใดเป็นปัญหาที่สำคัญที่สุดของอาหารที่สถานพินิจฯ จัดให้
 - อาหารไม่เพียงพอต่อความต้องการของเด็กและเยาวชนในทุกมื้อ
 - อาหารไม่เพียงพอต่อความต้องการของเด็กและเยาวชนในบางมื้อ
 - วัตถุดิบที่ใช้ในการประกอบอาหารไม่สด
 - วัตถุดิบที่ใช้ในการประกอบอาหารไม่สะอาด
 - รสชาติอาหารไม่อร่อย
 - ส่วนประกอบของอาหารมีผักจำนวนมาก มีเนื้อสัตว์จำนวนน้อย
 - อาหารที่จัดให้ไม่มีปัญหา
 - ปัญหาอื่น ๆ (ระบุ.....)
2. เด็กและเยาวชนคิดว่าข้อใดเป็นปัญหาที่สำคัญที่สุดของน้ำดื่มที่สถานพินิจฯ จัดให้
 - จุดบริการน้ำดื่มไม่เพียงพอต่อความต้องการของเด็กและเยาวชน
 - น้ำดื่มที่จัดให้ไม่สะอาด
 - แก้วสำหรับดื่มน้ำไม่เพียงพอ
 - แก้วสำหรับดื่มน้ำไม่สะอาด
 - น้ำดื่มที่จัดให้ไม่มีปัญหา
 - ปัญหาอื่น ๆ (ระบุ.....)

ปัญหาด้านเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม

1. เด็กและเยาวชนคิดว่าข้อใดเป็นปัญหาที่สำคัญที่สุดของเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่มที่สถานพินิจฯ จัดให้
- เด็กและเยาวชนไม่ได้รับเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่มตามจำนวนที่หน่วยงานกำหนด (3 ชุด/คน)
 - เด็กและเยาวชนไม่ได้รับเสื้อตามจำนวนที่หน่วยงานกำหนด (3 ตัว/คน)
 - เด็กและเยาวชนไม่ได้รับกางเกงตามจำนวนที่หน่วยงานกำหนด (3 ตัว/คน)
 - เด็กและเยาวชนไม่ได้รับเสื้อผ้าที่ใช้ในกิจกรรมต่างๆ เช่น ชุดกีฬา ชุดออกนอกสถานที่
 - เด็กและเยาวชนไม่ได้รับเสื้อผ้าที่ใช้ในกิจกรรมต่างๆ เช่น ชุดกีฬา ชุดออกนอกสถานที่ ฯลฯ
 - ขนาดเสื้อและกางเกงไม่เหมาะสมกับร่างกายของเด็กและเยาวชน
 - เสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่มที่จัดให้ไม่มีปัญหา
 - ปัญหาอื่น ๆ (ระบุ.....)

ปัญหาด้านอุปกรณ์เครื่องใช้ในการดำรงชีวิตประจำวัน (เช่น สบู่ ยาสีฟัน แปรงสีฟัน ยาสระผม)

1. เด็กและเยาวชนคิดว่าข้อใดเป็นปัญหาที่สำคัญที่สุดของอุปกรณ์เครื่องใช้ในการดำรงชีวิตประจำวันที่สถานพินิจฯ จัดให้
- สบู่ ยาสีฟัน แปรงสีฟัน ยาสระผม ไม่เพียงพอต่อจำนวนเด็กและเยาวชน
 - สบู่ ยาสีฟัน แปรงสีฟัน ไม่เพียงพอต่อจำนวนเด็กและเยาวชน
 - สบู่ ยาสีฟัน ไม่เพียงพอต่อจำนวนเด็กและเยาวชน
 - สบู่ ไม่เพียงพอต่อจำนวนเด็กและเยาวชน
 - เด็กและเยาวชนใช้สบู่ก้อนเดียวกันหลายคนทำให้เชื้อโรคติดต่อได้ง่าย
 - อุปกรณ์เครื่องใช้ในการดำรงชีวิตประจำวันที่จัดให้ไม่มีปัญหา
 - ปัญหาอื่น ๆ (ระบุ.....)

ปัญหาด้านเครื่องนอน (เช่น ที่นอน ผ้าปูที่นอน ปลอกหมอน ผ้าห่ม)

1. เด็กและเยาวชนคิดว่าข้อใดเป็นปัญหาที่สำคัญที่สุดของเครื่องนอนที่สถานพินิจฯ จัดให้
- ที่นอน ผ้าปูที่นอน ปลอกหมอน ผ้าห่ม ไม่เพียงพอต่อจำนวนเด็กและเยาวชน
 - ที่นอน ผ้าปูที่นอน ปลอกหมอนไม่เพียงพอต่อจำนวนเด็กและเยาวชน
 - ที่นอน ผ้าปูที่นอน ไม่เพียงพอต่อจำนวนเด็กและเยาวชน
 - ที่นอน ไม่เพียงพอต่อจำนวนเด็กและเยาวชน
 - ที่นอน ผ้าปูที่นอน ปลอกหมอน ผ้าห่ม ไม่สะอาด
 - เครื่องนอนที่จัดให้ไม่มีปัญหา
 - ปัญหาอื่น ๆ (ระบุ.....)

ปัญหาด้านการรักษาพยาบาล

1. เด็กและเยาวชนคิดว่าข้อใดเป็นปัญหาที่สำคัญที่สุดของยาและเวชภัณฑ์ที่สถานพินิจฯ จัดให้
 - ยาและเวชภัณฑ์ไม่เพียงพอตามความจำเป็นของเด็กและเยาวชน
 - ยาและเวชภัณฑ์ที่จัดให้ไม่เหมาะกับการรักษาโรคร้ายไข้เจ็บของเด็กและเยาวชน
 - ยาและเวชภัณฑ์ที่จัดให้ไม่มีปัญหา
 - ปัญหาอื่น ๆ (ระบุ.....)
2. เด็กและเยาวชนคิดว่าข้อใดเป็นปัญหาที่สำคัญที่สุดของห้องพยาบาล
 - ห้องพยาบาลคับแคบ ไม่เพียงพอต่อจำนวนเด็กและเยาวชนที่เข้ารับการรักษาพยาบาล
 - ภายในห้องพยาบาลอากาศไม่ถ่ายเท
 - ภายในห้องพยาบาลแสงสว่างไม่เพียงพอ
 - ภายในห้องพยาบาลไม่สะอาด
 - ผ้าปูเตียงนอนสำหรับผู้ป่วยไม่สะอาด
 - ห้องพยาบาลไม่มีปัญหา
 - ปัญหาอื่น ๆ (ระบุ.....)
3. เด็กและเยาวชนคิดว่าข้อใดเป็นปัญหาที่สำคัญที่สุดของเจ้าหน้าที่พยาบาล
 - การให้บริการขาดความรวดเร็ว
 - ไม่ให้ความสนใจต่อเด็กและเยาวชนเท่าที่ควร
 - ปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนแต่ละคนไม่เท่าเทียมกัน
 - ไม่มีเจ้าหน้าที่พยาบาลในวันหยุดราชการ
 - เจ้าหน้าที่พยาบาลไม่มีปัญหา
 - ปัญหาอื่น ๆ (ระบุ.....)

ด้านการศึกษา

ปัญหาด้านการศึกษาวิชาสามัญ

1. เด็กและเยาวชนคิดว่าข้อใดเป็นปัญหาที่สำคัญที่สุดของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาสามัญ
 - ไม่มีสื่อการสอน ที่จะดึงดูดใจเด็กและเยาวชนสนใจ
 - ไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกภายในห้องเรียน เช่น พัดลม โต๊ะนักเรียน
 - อุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนไม่เพียงพอ
 - ไม่มีแผนการจัดการเรียนการสอน
 - การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาสามัญไม่มีปัญหา
 - ปัญหาอื่น ๆ (ระบุ.....)

ปัญหาด้านการศึกษาวิชาชีพ

1. เด็กและเยาวชนคิดว่าข้อใดเป็นปัญหาที่สำคัญที่สุดของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาชีพ

ไม่เปิดโอกาสให้เด็กและเยาวชนมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นในการเปิดสอนแต่ละวิชาชีพ

ไม่เปิดโอกาสให้เด็กและเยาวชนเลือกเรียนวิชาชีพ

วิชาชีพที่เปิดสอนมีน้อย

วิชาชีพที่เปิดสอนไม่น่าสนใจ

อุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนไม่เพียงพอ

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาชีพไม่มีปัญหา

ปัญหาอื่น ๆ (ระบุ.....)

ปัญหาด้านจริยศึกษา

1. เด็กและเยาวชนคิดว่าข้อใดเป็นปัญหาที่สำคัญที่สุดของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจริยศึกษา

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไม่น่าสนใจ

การจัดกิจกรรมไม่สม่ำเสมอ

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจริยศึกษาไม่มีปัญหา

ปัญหาอื่น ๆ (ระบุ.....)

ปัญหาด้านพลศึกษา และนันทนาการ

1. เด็กและเยาวชนคิดว่าข้อใดเป็นปัญหาที่สำคัญที่สุดของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนพลศึกษา และนันทนาการ

การจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา และนันทนาการ ไม่สม่ำเสมอ

อุปกรณ์การเรียนการสอนไม่เพียงพอต่อจำนวนเด็กและเยาวชน

เด็กและเยาวชนไม่ได้ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาทุกวัน

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนพลศึกษา และนันทนาการ ไม่มีปัญหา

ปัญหาอื่น ๆ (ระบุ.....)

ด้านการจัดสภาพแวดล้อม

ปัญหาด้านอาคารหอนอน

1. เด็กและเยาวชนคิดว่าข้อใดเป็นปัญหาที่สำคัญที่สุดของอาคารหอนอน
 - อาคารหอนอนไม่เพียงพอต่อจำนวนเด็กและเยาวชน
 - ห้องอาบน้ำภายในอาคารหอนอนไม่เพียงพอต่อจำนวนเด็กและเยาวชน
 - อาคารหอนอนไม่สะอาด
 - อาคารหอนอนไม่มีปัญหา
 - ปัญหาอื่น ๆ (ระบุ.....)
2. เด็กและเยาวชนคิดว่าข้อใดเป็นปัญหาที่สำคัญที่สุดของหอนอน
 - หอนอนคับแคบไม่เหมาะสมต่อจำนวนเด็กและเยาวชน
 - ภายในหอนอนเปิดไฟฟ้าสว่างมากเกินไปทำให้หอนอนไม่หลับ
 - หอนอนไม่สะอาด
 - หอนอนไม่มีปัญหา
 - ปัญหาอื่น ๆ (ระบุ.....)
3. เด็กและเยาวชนคิดว่าข้อใดเป็นปัญหาที่สำคัญที่สุดของห้องน้ำภายในหอนอน
 - ห้องน้ำภายในอาคารหอนอนไม่เพียงพอต่อจำนวนเด็กและเยาวชน
 - อ่างล้างมือ และ โถปัสสาวะชำรุดเสื่อมสภาพไม่สามารถใช้งานได้
 - ห้องน้ำไม่มีประตู ทำให้ไม่สะดวกต่อการจับถ้าย
 - ห้องน้ำไม่อาด
 - ห้องน้ำภายในหอนอนไม่มีปัญหา
 - ปัญหาอื่น ๆ (ระบุ.....)
4. เด็กและเยาวชนคิดว่าข้อใดเป็นปัญหาที่สำคัญที่สุดของพัดลมภายในหอนอน
 - พัดลมมีจำนวนน้อยไม่ทั่วถึงทุกจุดที่เด็กและเยาวชนนอน
 - พัดลมเสื่อมสภาพไม่สามารถใช้งานได้
 - พัดลมเสียงดังทำให้หอนอนไม่หลับ
 - พัดลมภายในหอนอนที่จัดให้ไม่มีปัญหา
 - ปัญหาอื่น ๆ (ระบุ.....)
5. เด็กและเยาวชนคิดว่าข้อใดเป็นปัญหาที่สำคัญที่สุดของโทรทัศน์ภายในหอนอน
 - โทรทัศน์ไม่เพียงพอต่อจำนวนเด็กและเยาวชน จุดที่อยู่ไกลมองไม่เห็น
 - กำหนดเวลาปิดโทรทัศน์ภายในหอนอนเร็วเกินไป

- เปิดโทรศัพท์เสียงดังเกินไปทำให้หอนนอนไม่หลับ
- ไม่มีเวลาเป็นการแน่นอนในการเปิด-ปิดโทรศัพท์
- โทรศัพท์ภายในหอนนอนที่จัดให้ไม่มีปัญหา
- ปัญหาอื่น ๆ (ระบุ.....)

ปัญหาด้านห้องเรียน

1. เด็กและเยาวชนคิดว่าข้อใดเป็นปัญหาที่สำคัญที่สุดของห้องเรียน
 - ไม่มีห้องเรียนที่เป็นสัดส่วนโดยเฉพาะ
 - มีเสียงดังจากภายนอกรบกวน ทำให้ไม่มีสมาธิในการเรียน
 - แสงสว่างภายในห้องเรียนไม่เพียงพอ
 - ไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกภายในห้องเรียน เช่น พัดลม โต๊ะนักเรียน
 - ห้องเรียนไม่มีปัญหา
 - ปัญหาอื่น ๆ (ระบุ.....)

ด้านการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนของเจ้าหน้าที่

ปัญหาด้านการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนของเจ้าหน้าที่

1. เด็กและเยาวชนคิดว่าข้อใดเป็นปัญหาที่สำคัญที่สุดของเจ้าหน้าที่กับการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชน
 - เจ้าหน้าที่บางคนไม่มีความจริงใจในการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชน
 - เจ้าหน้าที่บางคนปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนด้วยความรุนแรง
 - เจ้าหน้าที่บางคนขาดความเมตตาต่อเด็กและเยาวชน
 - เจ้าหน้าที่บางคนไม่มีความยุติธรรม
 - เจ้าหน้าที่ดูแลเด็กและเยาวชนโดยการใช้อำนาจบังคับ
 - เจ้าหน้าที่ขาดความเข้าใจในตัวเด็กและเยาวชน
 - การปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนของเจ้าหน้าที่ไม่มีปัญหา
 - ปัญหาอื่น ๆ (ระบุ.....)

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะของเด็กและเยาวชนต่อการดำเนินงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี

คำสั่ง โปรดกาเครื่องหมาย ลงใน หน้าข้อความที่ตรงกับความคิดเห็นของเด็กและเยาวชนเพียงข้อความเดียว

ด้านการกินอยู่หลับนอน

ข้อเสนอแนะด้านอาหารและน้ำดื่ม

1. เด็กและเยาวชนมีข้อเสนอในการปรับปรุงเรื่องอาหารที่สถานพินิจฯ จัดให้อย่างไร
- ควรจัดอาหารให้เพียงพอต่อความต้องการของเด็กและเยาวชนในแต่ละมื้อ
 - ควรจัดหาวัตถุดิบที่มีความสดใช้ในการประกอบอาหาร
 - ควรจัดหาวัตถุดิบที่สะอาดใช้ในการประกอบอาหาร
 - ควรปรุงอาหารให้มีรสชาติอร่อย โดยให้เด็กและเยาวชนมีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็น

- ส่วนประกอบของอาหารควรมีเนื้อสัตว์มากกว่าผัก
- ข้อเสนออื่น ๆ (ระบุ.....)

2. เด็กและเยาวชนมีข้อเสนอในการปรับปรุงเรื่องน้ำดื่มที่สถานพินิจฯ จัดให้อย่างไร

- ควรเพิ่มจุดบริการน้ำดื่มให้เพียงพอต่อความต้องการของเด็กและเยาวชน
- ควรจัดน้ำดื่มที่มีความสะอาด และมีเครื่องกรองน้ำ
- ควรมีเครื่องทำน้ำเย็นทุกจุดบริการอย่างเพียงพอ
- ควรมีแก้วสำหรับดื่มน้ำที่สะอาดทุกจุดบริการอย่างเพียงพอ
- ข้อเสนออื่น ๆ (ระบุ.....)

ข้อเสนอแนะด้านเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม

1. เด็กและเยาวชนมีข้อเสนอในการปรับปรุงเรื่องเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่มที่สถานพินิจฯ จัดให้อย่างไร

- ควรจัดเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่มให้เด็กและเยาวชนตามจำนวนที่หน่วยงานกำหนด (3 ชุด/คน)
- ควรจัดเสื้อผ้าให้เด็กและเยาวชนตามจำนวนที่หน่วยงานกำหนด (3 ตัว/คน)
- ควรจัดกางเกงให้เด็กและเยาวชนตามจำนวนที่หน่วยงานกำหนด (3 ตัว/คน)
- ควรจัดเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่มที่มีความสะอาด ให้กับเด็กและเยาวชน
- ควรจัดเสื้อผ้าและกางเกงให้มีขนาดเหมาะสมกับร่างกายของเด็กและเยาวชนแต่ละคน
- ควรมีชุดนอน และชุดออกกำลังกาย ที่เหมาะสม
- ข้อเสนออื่น ๆ (ระบุ.....)

ข้อเสนอแนะด้านอุปกรณ์เครื่องใช้ในการดำรงชีวิตประจำวัน (เช่น สบู่ ยาสีฟัน แปรงสีฟัน ยาสระผม)

1. เด็กและเยาวชนมีข้อเสนอในการปรับปรุงเรื่องอุปกรณ์เครื่องใช้ในการดำรงชีวิตประจำวัน ที่สถานพินิจฯ จัดให้อย่างไร

- ควรมีสบู่ ยาสีฟัน แปรงสีฟัน ยาสระผม ให้เพียงพอต่อจำนวนเด็กและเยาวชน
- ควรมีสบู่ ยาสีฟัน แปรงสีฟัน ให้เพียงพอต่อจำนวนเด็กและเยาวชน
- ควรมีสบู่ ยาสีฟัน ให้เพียงพอต่อจำนวนเด็กและเยาวชน
- ควรมีสบู่ ให้เพียงพอต่อจำนวนเด็กและเยาวชน
- ควรจัดสบู่ ให้เด็กและเยาวชนคนละ 1 ก้อน เพื่อป้องกันการติดเชื้อโรค
- ข้อเสนออื่น ๆ (ระบุ.....)

ข้อเสนอแนะด้านเครื่องนอน (เช่น ที่นอน ผ้าปูที่นอน ปลอกหมอน ผ้าห่ม)

1. เด็กและเยาวชนมีข้อเสนอในการปรับปรุงเรื่องเครื่องนอน ที่สถานพินิจฯ จัดให้อย่างไร

- ควรจัดที่นอน ผ้าปูที่นอน ปลอกหมอน ผ้าห่ม ให้เพียงพอต่อจำนวนเด็กและเยาวชน
- ควรจัดที่นอน ผ้าปูที่นอน ปลอกหมอน ให้เพียงพอต่อจำนวนเด็กและเยาวชน
- ควรจัดที่นอน ผ้าปูที่นอน ให้เพียงพอต่อจำนวนเด็กและเยาวชน
- ควรจัดที่นอน ให้เพียงพอต่อจำนวนเด็กและเยาวชน
- ควรจัดเครื่องนอนที่มีความสะอาดให้กับเด็กและเยาวชน
- ข้อเสนออื่น ๆ (ระบุ.....)

ข้อเสนอแนะด้านการรักษาพยาบาล

1. เด็กและเยาวชนมีข้อเสนอในการปรับปรุงเรื่องยาและเวชภัณฑ์ที่สถานพินิจฯ จัดให้อย่างไร

- ควรจัดยาและเวชภัณฑ์ให้เพียงพอตามความจำเป็นของเด็กและเยาวชน
- ควรใช้ยาที่มีคุณภาพสูง ให้เหมาะสมกับการรักษาโรคที่ระบาดอย่างรวดเร็ว
- ข้อเสนออื่น ๆ (ระบุ.....)

3. เด็กและเยาวชนมีข้อเสนอในการปรับปรุงห้องพยาบาลอย่างไร

- ควรจัดห้องพยาบาลให้มีอากาศถ่ายเทได้สะดวก สะอาด และมีแสงสว่างเพียงพอ
- ควรมีขนาดความกว้างให้เหมาะสมและมีเตียงผู้ป่วยเพียงพอสำหรับรองรับเด็กและเยาวชนที่เจ็บป่วยในแต่ละวัน
- ควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกภายในห้องพยาบาล เช่น พัดลม ตู้ทำน้ำเย็น ฯลฯ
- ควรมีเก้าอี้นั่งรอหน้าห้องพยาบาลระหว่างมาขอรับการบริการ
- ข้อเสนออื่น ๆ (ระบุ.....)

4. เด็กและเยาวชนมีข้อเสนอในการปรับปรุงเรื่องเจ้าหน้าที่พยาบาลอย่างไร

- ควรให้บริการด้วยความรวดเร็ว
- ควรปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน
- ควรเปิดให้บริการในวันหยุดราชการ
- ข้อเสนออื่น ๆ (ระบุ.....)

ด้านการศึกษา

ข้อเสนอแนะด้านการศึกษาวิชาสามัญ

1. เด็กและเยาวชนมีข้อเสนอในการปรับปรุงเรื่องการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาสามัญอย่างไร

- ควรมีสื่อการเรียนการสอน ที่สามารถดึงดูดใจเด็กและเยาวชนสนใจ
- ควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกภายในห้องเรียนอย่างเพียงพอ เช่น พัดลม โต๊ะนักเรียน
- ควรมีอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนอย่างเพียงพอ
- ควรมีการจัดทำแผนการเรียนการสอน
- ข้อเสนออื่น ๆ (ระบุ.....)

ข้อเสนอแนะด้านการศึกษายาวิชาชีพ

1. เด็กและเยาวชนมีข้อเสนอในการปรับปรุงเรื่องการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาชีพอย่างไร

- ควรเปิดโอกาสให้เด็กและเยาวชนได้มีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นในการเรียนแต่ละวิชาชีพ
- ควรเปิดโอกาสให้เด็กและเยาวชนเลือกเรียนวิชาชีพที่สนใจ
- ควรเปิดสอนให้หลากหลายวิชาชีพ
- ควรมีอุปกรณ์การเรียนการสอนอย่างเพียงพอ
- ข้อเสนออื่น ๆ (ระบุ.....)

ข้อเสนอแนะด้านจริยศึกษา

1. เด็กและเยาวชนมีข้อเสนอในการปรับปรุงเรื่องการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจริยศึกษาอย่างไร

- ควรจัดหาผู้สอนให้มีความรู้ความสามารถโดยตรง
- ควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้น่าสนใจ
- ควรการจัดกิจกรรมให้สม่ำเสมอ
- ข้อเสนออื่น ๆ (ระบุ.....)

ข้อเสนอแนะด้านพลศึกษา และนันทนาการ

1. เด็กและเยาวชนมีข้อเสนอในการปรับปรุงเรื่องการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา และนันทนาการอย่างไร

- ควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา และนันทนาการอย่างสม่ำเสมอ
- ควรมีอุปกรณ์การเรียนการสอนให้เพียงพอต่อจำนวนเด็กและเยาวชน
- ควรให้เด็กและเยาวชนได้ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาทุกวัน
- ข้อเสนออื่น ๆ (ระบุ.....)

ด้านการจัดสภาพแวดล้อม

ข้อเสนอแนะด้านอาคารหอนอน

1. เด็กและเยาวชนมีข้อเสนอในการปรับปรุงเรื่องอาคารหอนอนอย่างไร

- ควรสร้างอาคารหอนอนให้เพียงพอต่อจำนวนเด็กและเยาวชน
- ควรมีห้องอาบน้ำภายในอาคารหอนอนให้เพียงพอต่อจำนวนเด็กและเยาวชน
- อาคารหอนอนควรมีความสะอาด สะดวก สบาย
- ควรมีอาคารหอนอนฝึกอบรม และอาคารหอนอนแรกรับ แยกกันต่างหาก
- ข้อเสนออื่น ๆ (ระบุ.....)

2. เด็กและเยาวชนมีข้อเสนอในการปรับปรุงเรื่องหอนอนอย่างไร

- ควรสร้างหอนอนให้มีขนาดความกว้างเหมาะสมกับจำนวนเด็กและเยาวชน
- ควรปรับแสงไฟฟ้าภายในหอนอนให้มีแสงสว่างพอเหมาะกับการนอน
- หอนอนควรมีความสะอาด สะดวก สบาย
- ข้อเสนออื่น ๆ (ระบุ.....)

3. เด็กและเยาวชนมีข้อเสนอในการปรับปรุงเรื่องของห้องน้ำภายในหอนอนอย่างไร

- ควรมีห้องน้ำภายในอาคารหอนอนให้เพียงพอต่อจำนวนเด็กและเยาวชน
- ควรซ่อมแซมอ่างล้างมือ และ โถปัสสาวะที่ชำรุดให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้
- ห้องน้ำภายในหอนอนควรมีประตู
- ข้อเสนออื่น ๆ (ระบุ.....)

4. เด็กและเยาวชนมีข้อเสนอในการปรับปรุงเรื่องพัดลมภายในหอนอนอย่างไร

- ควรมีพัดลมให้เพียงพอ และทั่วถึงทุกจุดที่เด็กและเยาวชนนอน
- ควรจัดหาพัดลมเครื่องใหม่แทนเครื่องเก่าที่เสื่อมสภาพแล้ว
- ควรจัดหาพัดลมที่ไม่มีเสียงดังมากจนเกินไป
- ข้อเสนออื่น ๆ (ระบุ.....)

5. เด็กและเยาวชนมีข้อเสนอในการปรับปรุงเรื่องโทรทัศน์ภายในหอนอนอย่างไร

- ควรติดตั้งโทรทัศน์ให้เด็กและเยาวชนสามารถมองเห็นได้ทุกจุด
- ควรให้เด็กและเยาวชนแสดงความคิดเห็นในการกำหนดเวลาเปิด-ปิดโทรทัศน์
- ควรติดตั้งโทรทัศน์ให้ห่างจากบริเวณที่นอนของเด็กและเยาวชน
- ควรกำหนดเวลาเปิด-ปิดโทรทัศน์เป็นมาตรฐานเหมือนกันทุกคืน
- ข้อเสนออื่น ๆ (ระบุ.....)

ข้อเสนอแนะด้านห้องเรียน

1. เด็กและเยาวชนมีข้อเสนอในการปรับปรุงเรื่องอาคารเรียน ห้องเรียนอย่างไร

- ควรมีห้องเรียนให้เพียงพอต่อจำนวนเด็กและเยาวชน
- ควรจัดห้องเรียนให้เป็นสัดส่วนแยกจากอาคารหอนอน
- ภายในห้องเรียนควรมีแสงสว่างเพียงพอ
- ควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกภายในห้องเรียน เช่น พัดลม โต๊ะนักเรียน
- ข้อเสนออื่น ๆ (ระบุ.....)

ด้านการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนของเจ้าหน้าที่

ข้อเสนอแนะด้านการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนของเจ้าหน้าที่

1. เด็กและเยาวชนมีข้อเสนอในการปรับปรุงเรื่องการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนของเจ้าหน้าที่อย่างไร

- เจ้าหน้าที่ควรมีความจริงใจในการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชน
- เจ้าหน้าที่ควรให้ความยุติธรรมกับเด็กและเยาวชนทุกคน ทุกศาสนาอย่างเท่าเทียมกัน
- เจ้าหน้าที่ควรมีความเข้าใจในตัวเด็กและเยาวชนให้มากยิ่งขึ้น
- ข้อเสนออื่น ๆ (ระบุ.....)

ขอบคุณทุกคนที่กรุณาตอบแบบสอบถาม
นางอำมร หทัยพันธ์

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ	นางอำมร หทัยพันธ์
วัน เดือน ปีเกิด	18 ธันวาคม 2500
สถานที่เกิด	อำเภอระโนด จังหวัดสงขลา
ประวัติการศึกษา	ปริญญาตรีครุศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยครูสงขลา ปีการศึกษา 2531
สถานที่ทำงาน	สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี
ตำแหน่ง	นักวิชาการอบรมและฝึกวิชาชีพชำนาญการ